

יחידויות חתנים וכלות מאת כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש

תשורה
משמחת הנישואין של
הרה"ת שמואל
וסימה חיה שיחיו סלונים
י"ב אלול ה'תשפ"ו

ב"ה אור לי"ג אלול ה'תשפ"ו.

פתח דבר

בשבח והודיה להשי"ת על חסדו הגדול, אשר זיכנו בשמחת נישואי צאצאינו החתן הרב שמואל שיחי' עב"ג מרת סימה חי'ה שתחי', הננו מתכבדים בזאת להעניק תשורה - מזכרת לבני המשפחה ולאורחים הנכבדים שי', כהבעת תודה על שהואילו להשתתף בשמחתנו.

קובץ זה מרכז את יחידויות כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו לחתנים וכלות.

הקובץ יצא לאור לרגל חתונת הורי החתן שיחי'

ובעת יוצא לאור בתוספת יחידויות שנשמטו מהקובץ המקורי שחלקם נכתבו

לראשונה בתרגום ללה"ק ע"פ סרט ההקלטה

תודתנו נתונה לרב ישעיהו שיחי' ויום על הכנת התשורה לדפוס

יהי רצון שיזכו החתן והכלה לחיים מאושרים בכל בגשמיות וברוחניות ובדור ישרים

יבורך - בכנים ובכנות עוסקים בתומ"צ, עדי נזכה להתגלות כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

הורי הכלה

הרב מנחם מענדל ומירי שטרסברג

כפר חב"ד (אוקראינה)

הורי החתן

הרב צבי חיים ואביגיל סלונים

מצפה רמון

תוכן העניינים

8.....	אור ליום ג', כ"ט תשרי, ער"ח מר-חשון ה'תשמ"ב
9.....	אור ליום ועש"ק, כ"ב כסלו ה'תשמ"ב (תרגום מאנגלית)
10.....	אור ליום ד', טו"ב שבט ה'תשמ"ב
12.....	אור ליום וערש"ק פ' תשא, טו"ב אדר תשמ"ב (מוגה)
14.....	אור ליום ועש"ק פ' ה'תשא, טו"ב אדר ה'תשמ"ב
16.....	אור ליום ג', ז"ך ניסן ה'תשמ"ב
18.....	אור ליום ג', י' סיון ה'תשמ"ב
20.....	אור ליום ג', ט"ו תמוז ה'תשמ"ב
22.....	אור ליום ד', כ"ו תשרי ה'תשמ"ג
23.....	אור ליום הרביעי, כ"ב כסלו ה'ה'תשמ"ג (מוגה)
25.....	אור ליום הרביעי, כ"ב כסלו ה'תשמ"ג (מתורגם ללה"ק)
27.....	י"ב שבט ה'תשמ"ג
29.....	אור ליום ד', טו"ב אדר ה'תשמ"ג
31.....	כ"ד ניסן ה'תשמ"ג
33.....	י' סיון ה'תשמ"ג
35.....	ט"ז תמוז ה'תשמ"ג
37.....	כ"ו תשרי ה'תשד"מ
38.....	כ"ב כסלו ה'תשד"מ
40.....	אור ל"ג שבט ה'תשד"מ
42.....	ליל טו"ב אדר שני ה'תשד"מ
45.....	כ"ה ניסן ה'תשד"מ
47.....	אור ל"א סיון ה'תשד"מ
48.....	ט"ו תמוז ה'תשד"מ
50.....	ז"ך תשרי ה'תשמ"ה
51.....	ליל כ"ד כסלו ה'תשמ"ה

53	ט"ז שבט ה'תשמ"ה
57	י"ט אדר ה'תשמ"ה
59	כ"ה ניסן ה'תשמ"ה
61	י"ד סיון ה'תשמ"ה
63	ליל ט"ו תמוז ה'תשמ"ה
65	כ"ו תשרי ה'תשמ"ו
67	כ"ב כסלו ה'תשמ"ו
69	אור ל"ג שבט ה'תשמ"ו
72	ט"ז אדר ב' ה'תשמ"ו
74	כ"ו ניסן ה'תשמ"ו
76	ט' סיון ה'תשמ"ו
78	ליל ט"ו תמוז ה'תשמ"ו
81	כ"ה תשרי תשמ"ז
83	כ"ב כסלו ה'תשמ"ז
84	י"ג שבט ה'תשמ"ז
86	ט"ז אדר ה'תשמ"ז
88	כ"ד ניסן ה'תשמ"ז
91	י"ג סיון ה'תשמ"ז
93	ט"ז תמוז ה'תשמ"ז
96	כ"ו תשרי ה'תשמ"ח
98	כ"ד כסלו ה'תשמ"ח
100	כ"א שבט ה'תשמ"ח
102	כ"ד ניסן ה'תשמ"ח
104	ט' סיון ה'תשמ"ח
106	ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז ה'תשמ"ח
108	בדר"ח חשון ה'תשמ"ט
110	מוצאי כ"ף כסלו ה'תשמ"ט
112	י"א שבט ה'תשמ"ט

114.....	כ"ב אדר שני ה'תשמ"ט
116.....	כ"ו ניסן ה'תשמ"ט
117.....	ט' סיון ה'תשמ"ט
119.....	ליל ט"ו תמוז ה'תשמ"ט
120.....	כ"ה תשרי ה'תש"נ
122.....	מוצאי א"ך כסלו ה'תש"נ
124.....	י"ג שבט ה'תש"נ
126.....	ט"ז אדר ה'תש"נ
128.....	כ"ח ניסן ה'תש"נ
130.....	י"א סיון ה'תש"נ
132.....	ט"ז תמוז ה'תש"נ
134.....	ז"ך תשרי ה'תנש"א
136.....	אור ליום ועש"ק חנוכה, ז"ך כסלו ה'תנש"א
138.....	ט"ו בשבט ה'תנש"א
140.....	כ"ף אדר ה'תנש"א
142.....	כ"ו ניסן ה'תנש"א
144.....	ט' סיון ה'תנש"א
146.....	י"ד תמוז ה'תנש"א
148.....	אור לבדר"ח מרחשון ה'תשנ"ב
150.....	מוצאי כ' כסלו ה'תשנ"ב
152.....	י"ז שבט ה'תשנ"ב

אור ליום ג', כ"ט תשרי, ער"ח מר-חשון ה'תשמ"ב פעולה על הסביבה בהפצת יהדות מביאה לברכות ה'

(בלתי מוגה)

הקב"ה יברך ויצליח כל אחד מכם - לעשות את כל ההכנות לחתונה באופן טוב, באופן מוצלח, באופן של מזל ובאופן חסידי, שתהיה החתונה בשעה טובה ומוצלחת בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה.

שתאירו ותחממו סביבכם, ע"י הפצת "נר מצוה ותורה אור" - יהדות, וזה יביא יותר לברכות ה' בכל המצטרך עד החתונה ולאחריה, בברכה לדור ישרים יבורך, בבני חיי ומזונא רוויחא, והצלחה רבה ובריאות הנכונה ופרנסה כדורש, והצלחה בלימוד התורה וקיום מצוותיה בכלל, ואהבת ישראל - ע"י הפצת יהדות כאמור לעיל, "נר מצוה ותורה אור".

ולעשות את כל עניינים אלו מתוך שמחה וטוב לבב - עד החתונה, ובשעת החתונה, ובשבעת ימי המשתה, ואחר כך בכל משך ימי חייהם לאורך ימים ושנים טובות.

וזהו דבר טוב, ומנהג טוב, שביום החתונה - הן החתן והן הכלה - בבוקר, ובכל אופן לפני החופה, יתנו לצדקה בקופת צדקה, או למוסד של צדקה, וזה יוסיף עוד יותר בכל הברכות האמורות.

וכהשתתפות אתן לכל אחד מכם דולר, ובשעת הנתינה לצדקה ביום החתונה תתנו גם את הדולר הזה, וזה יוסיף - הנתינה הנוספת הזאת - בברכות ה' בכל המצטרך.

אור ליום ועש"ק, כ"ב כסלו ה'תשמ"ב (תרגום מאנגלית) להיות "דוגמא חיה" של מרכז ליהדות וכל ענייני טוב וחסד

(בלתי מוגה)

הקב"ה יברך את כל אחד מהחתנים וכלות וכל קרוביהם בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ובמיוחד לעשות את כל ההכנות לחתונה - בדרך התורה, בדרך מוצלחת, בדרך חסידית, ע"י הוספה בלימוד התורה וקיום המצוות בחיי יום יום, ובמיוחד ביום החתונה - לתת בלי נדר, בתחילת היום, בבוקר, מטבע לצדקה, מכספו האישי, וגם הקרובים יתנו לצדקה ביום זה לזכותם.

וללכת מחיל אל חיל בכל ענייני טוב וחסד לפני החתונה, ובמיוחד לאחריה בחיים המשפחתיים, ושיהיה בנין עדי עד על יסודי התורה והמצווה - מרכז להפצת "נר מצוה ותורה אור" סביבכם, בשמחה ובהתלהבות, ושתהיה לכם ושתעשו כל עניינים אלו, כבריאות טובה ופרנסה טובה ולתת דוגמא חיה לסביבתכם - של חיים יהודיים משפחתיים שמחים, ומרכז של יהדות ומרכז של כל ענייני טוב וחסד.

ובמיוחד לקחת את ההתעוררות בכל עניינים אלו - מחג הגאולה, יום הגאולה, של אדמו"ר הזקן, ללכת בהוראותיו לעבוד את ה' בשמחה. ולעשות זאת באופן של מוסיף והולך, לפי הוראת ימי החנוכה, שכל אחד מוסיף נר חדש "נר מצוה ותורה אור" בכל יום, ולעשות זאת בשמחה וטוב לבב, בשמחה והתלהבות.

ובמיוחד - שיש לכל אחד מכם אות באחד מספרי התורה. וכל עניינים אלו יחד יוסיפו ב"אחישנה", להביא במהרה בימינו את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

וכמנהג ישראל, אתן לכל אחד מכם שליחות מצווה, מצווה נוספת של צדקה - דולר, וביום החתונה - או בימים הסמוכים לחתונה - לתת דולר זה או חילופו לעניין של צדקה, ומה טוב - צדקה הקשורה עם חינוך יהודי, חינוך יהודי אמיתי מיוסד על לימוד התורה וקיום מצווה התורה, בשמחה וטוב לבב.

אור ליום ד', טו"ב שבט ה'תשמ"ב ההכנה לחתונה בצורה הטובה על ידי השפעה על עצמו ועל הזולת

(בלתי מוגה)

הקב"ה יברך ויצליח כל אחד מכם ואת קרוביכם וכל המשפחות בתוך כלל ישראל - בכל המצטרך הן בגשמיות והן ברוחניות.

ובמיוחד - לעשות את כל ההכנות לחתונה בשעה טובה ומוצלחת, באופן יהודי ובאופן חסידי ובאופן מוצלח, ע"י הוספה בתורה ומצוות בנוגע אליו ובנוגע לכל סביבתו.

ושהחתונה תהיה בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד מיוסד על התורה ומצוותיה, ולהפיץ "נר מצווה ותורה אור", ומתוך שמחה וטוב לבב. ושתתברכו בזרעא חייא וקיימא, בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותיה. וכל עניינים אלו מתוך שמחה וטוב לבב.

ובמיוחד ע"י קיום המנהג טוב - שביום החתונה בבוקר יתנו החתן והכלה לצדקה מכספם האישי, בהוספה על שאר ענייני ההכנות לחתונה, ובמיוחד ביום החתונה (כנהוג אצל יהודים),

ובכל עניינים אלו בחיות, בלימוד התורה בהתמדה ושקידה וקיום המצוות בהידור.

ובמיוחד ע"י שכל אחד מכם - בתוך כלל ישראל - יהיה לו אות באחת מהספרי תורה.

ומההתעוררות והנתינת כח מיום ר"ה לאילנות, ומיום העשירי בשבט יום ההילולא, להמשיך ולצמוח בכל ענייני טוב וקדושה, ולהשפיע על כל סביבתכם ע"י דברים היוצאים מן הלב שנכנסים אל הלב ופועלים פעולתם, ובמיוחד ע"י דוגמא חיה.

ובמיוחד שמתקרבים לחודש אדר שאז היא הגאולה מגזירת אחשוורוש והמן בכל הדורות כולם, ובאופן ש"ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר", ומסמך גאולה לגאולה - "כימי צאתך מארץ מצרים" שכך יהיה "אראנו נפלאות" בגאולה העתידה לבוא בקרוב ממש ע"י משיח צדקנו.

וכמנהג ישראל - אתן לכל אחד מכם שליחות במצווה נוספת - מצוות צדקה, שהיא "שקולה כנגד כל המצוות", ו"מקרבת את הגאולה" - אתן לכל אחד דולר, וביום החתונה או בימים הסמוכים - לתת זה לעניין של צדקה, או חילופו.

וזה יוסיף עוד בברכות ה' בהכנות לחתונה מצד החתן והכלה ומצד כל בני המשפחה, ומצד כלל ישראל - שהם משתתפים בשמחתם של כל אחד ואחת מבני ובנות ישראל בכלל, ובפרט בנוגע לבנין עדי עד, ולעשות כל עניינים אלו באופן דמוסיף והולך ואור.

אור ליום וערש"ק פ' תשא, טו"ב אדר תשמ"ב

(הוגה בלקוטי שיחות כרך י"ט עמ' 518)

דער אויבערשטער זאָל בענטשן יעדערן פון אייך און אייך אַלעמען צוזאַמען אין אלעס וואס מ'נויטיקט זיך, סיי בגשמיות און סיי ברוחניות. ובמיוחד – אַז אַלע הכנות צו דער חתונה זאָלן זיין אין אַ גוטן אופן, אין אַ הצלחה'דיקן אופן, אין אַ אידישן אופן און אין אַ חסידישן אופן. די חתונה זאָל זיין בשעה טובה ומוצלחת, און סיי די הכנות צו דער חתונה און סיי דער לעבן נאך דער חתונה – זאָלן זיין אין אַן אופן פון "אורה" ושמחה וששון ויקר², מאַכן ליכטיק און וואָרעם אַרום זיך, דורך פאַרשפרייטן נר מצוה ותורה אור³.

און דאָס וועט נאָכמער צוגעבן אין דעם אויבערשטנ'ס ברכות – אז עס זאל זיין אַ בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה, מ'זאל זיין געבענטשט אין זרעא חייא וקיימא – בנינים ובנות עוסקים בתורה ובמצוותי', מתוך בריאות נכונה ופרנסה טובה, ובכל המצרך, בכל הפרטים.

כולל ועיקר – אַז מתוך בריאות נכונה ופרנסה טובה, ומתוך "אורה ושמחה וששון ויקר", זייענדיק נאָך אין די איצטיקע לעצטע טעג פון גלות⁴ – זאָל מען זיך גרייטן צו דער גאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו, וואָס דעמולט וועט מען גיין אַלע צוזאַמען, "בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו⁵", לארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה⁶".

1. אסתר ח, טז. מגילה טז, ב.

2. ובפרט בבואנו זה עתה מ"מי הפורים האלה".

3. משלי ו, כג.

4. כשם ש"ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר" בימי הפורים – ה' בהיותם במעמד ומצב ד"אכתי עבדי אחשוורוש אנן" (מגילה

יד, א).

5. בא י, ט.

6. עקב יא, יב.

אזוי ווי יעדער הוספה אין תורה ומצוות איז מוסיף אין דעם אויבערשטנ'ס ברכות בכלל, און אין די ברכות האמורות במיוחד -

וועל איך געבן יעדערן פון אייך אַ דאָלאַר - כדי איר זאָלט דאָס אָפּגעבן אויף צדקה (און מוסיף זיין דערצו פון אייערע אייגענע געלט) ביום החתונה, ביום החופה (אינדערפרי) - כמנהג ישראל אַז דעמולט איז מען מוסיף אין צדקה.

און דאָס זאל נאָכמער מוסיף זיין הצלחה אין די הכנות צו דער חתונה, אין דער חתונה עצמה, און אויך לאחר זיין זה - אריכות ימים ושנים טובות, מתוך שמחה וטוב לבב.

ביז צו דער ברכה העיקרית והשלימה - גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וואָס דעמולט וועט זיין דער גמר הנישואין צווישן דעם אויבערשטן מיט אידן⁷.

וואָס דאָס האָט אַ ספּעציעלע שייכות צו אַ חתן וכלה - וויבאלד אז יעדער חתן וכלה ביום חופתם זיינען דומה למלך ומלכה, ביז - צום אויבערשטן מיט כנסת ישראל⁸.

וואָס דער פאָרגלייך פון חתן וכלה צום אויבערשטן מיט כנס"י - איז נאָכמער מוסיף אין "ברכנו אבינו כו' באור פניך"⁹, אין אַלעס וואָס מ'נויטיקט זיך.

ובמיוחד אין דער נקודה העיקרית (וועגן וועלכע עס רעדט זיך איצטער) - ברכת מזל טוב מזל טוב צו דער חתונה,

און הערן בשורות טובות תמיד כל הימים.

7. שמו"ר ספ"ו. נתבאר בלקו"ת שה"ש ביאור לד"ה כי על כל כבוד חופה פ"ג (מה, א-ב).

8. ראה קונטרס דרושי חתונה תרפ"ט (סה"מ קונטרסים ח"א כ, א) - מפד"א ספ"ו. וראה גם לקו"ש ח"ט ע' 395 ואילך.

9. נוסח ברכת "שים שלום" בתפלת העמידה.

אור ליום ועש"ק פ' ה'תשא, טו"ב אדר ה'תשמ"ב
ההשוואה דחתן וכלה להקב"ה וכנס"י - מוסיפה עוד
יותר ב"ברכנו אבינו כו' באור פניך", בכל המצטרך

(בלתי מוגה)

הקב"ה יברך את כאו"א מכם וכולם יחד בכל המצטרך, הן בגשמיות והן ברוחניות.

ובמיוחד - שכל ההכנות לקראת החתונה תהיינה באופן טוב, בהצלחה, ברוח היהדות והחסידות.

ויה"ר שהחתונה תהי' בשעה טובה ומוצלחת, והן ההכנות לקראת החתונה והן כללות חיי הנישואין יהיו באופן ד"אורה ושמחה וששון ויקר", להאיר ולחמם את הסביבה כולה ע"י הפצת "נר מצוה ותורה אור".

וכל זה יוסיף בברכותיו של הקב"ה - שיהי' בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה, ותתברכו בזרעא חייא וקיימא - בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוותי', מתוך בריאות נכונה ופרנסה טובה, ובכל המצטרך, בכל הפרטים.

כולל ועיקר - שמתוך בריאות נכונה ופרנסה טובה, ומתוך "אורה ושמחה וששון ויקר", בהיותנו בימי הגלות האחרונים - נתכונן לקראת הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

שאז נלך כולנו יחד, "בנערינו ובזקנינו ובבנותינו", לארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה".

היות שכל הוספה בתורה ומצוות מוסיפה בברכותיו של הקב"ה בכלל, ובברכות האמורות במיוחד -

אתן לכאו"א מכם דולר אחד - כדי שתתנו זאת לצדקה (ותוסיפו על זה מכספכם) ביום החתונה, ביום החופה (בבוקר) - כמנהג ישראל להוסיף בצדקה ביום זה.

וכל זה יוסיף יותר הצלחה בהכנות לקראת החתונה, בחתונה עצמה, וגם לאחר זה - אריכות ימים ושנים טובות, מתוך שמחה וטוב לבב.

ועד לברכה העיקרית והשלימה - גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז יהי גמר הנישואין בין הקב"ה ובנ"י.

וענין זה שייך במיוחד לחתן וכלה - כי ביום חופתם דומים כל חתן וכלה למלך ומלכה, ועד - להקב"ה וכנסת ישראל.

וההשוואה דחתן וכלה להקב"ה וכנס"י - מוסיפה עוד יותר ב"ברכנו אבינו כו' באור פניך", בכל המצטרך,

ובמיוחד בנקודה העיקרית (שאודותי' מדובר עתה) - בברכת מזל טוב מזל טוב לקראת החתונה,

ונזכה לשמוע בשורות טובות תמיד כל הימים.

אור ליום ג', ז"ך ניסן ה'תשמ"ב
לעשות את כל ההכנות מתוך שמחה וטוב לבב
ומתוך בטחון חזק בה' שיהיה בנין עדי עד

(בלתי מוגה)

הקב"ה יברך ויצליח כל אחד מכם וכולכם יחד, עם הוריתם, אחיתם ואחיותיתם - בכל המצטרך, הן בגשמיות והן ברוחניות. ובמיוחד, בעניין הכי עיקרי, לעשות את כל ההכנות לחתונה באופן טוב, באופן מוצלח, באופן יהודי ובאופן חסידי. ולעשות את כל ההחלטות טובות בנוגע לימים שעד החתונה, וגם לאחריה, ולאורך ימים ושנים טובות - שיהיה בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה, כולל גם - לימוד התורה נגלה וחסידות, קיום המצוות בהידור, והפצת היהדות בכל מקום שרק ניתן להגיע. ולעשות כל עניינים אלו מתוך שמחה וטוב לבב, בכריאות טובה, ומתוך חיות ושמחה וטוב לבב.

וכדי להוסיף בברכת ה' - זהו מנהג טוב שביום החתונה הן החתן והן הכלה וגם הוריתם יתנו בתחילת היום לצדקה, וגם אני יוסיף מדיילי' לתת לכל אחד מכם דולר, ביום החתונה בבוקר לתיתו לעניין של צדקה. נוסף על העניין הכללי והעיקרי - לעשות את כל ההכנות מתוך שמחה וטוב לבב, ומתוך בטחון חזק בה' שיהיה בנין עדי עד, להתברך בדור ישרים יבורך, בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותיה. ובתוככי כלל ישראל - להתכוון לקבלת פני משיח צדקנו, מתוך מנוחת הנפש ומנוחת הגוף. ובפרט בבואנו מזמן חירותנו, שזה כולל חירות מכל העניינים המבלבלים

- לקבל פני משיח צדקנו. וגם להתכונן לקבלת התורה בזמן מתן תורתנו - וכל עניינים אלו מתוך שמחה וטוב לבב.

וכאמור, אתן עכשיו לכל אחד מכם דולר, וביום החתונה תתנו דולר זה או חילופו לעניין של צדקה, ובהוספה מכספכם האישי.
וגם - להוסיף בכללות בכל ענייני יהדות, תורה ומצות, עד החתונה, וביום החתונה, ולאחרי זה. ולאחמ"כ בכל החיים, ומתוך שמחה וטוב לבב.

אור ליום ג', י' סיון ה'תשמ"ב
החלטה שהבית יהיה "בית ועד לחכמים"
מקום ממנו תצא יהדות, תורה ומצוות

(בלתי מוגה)

הקב"ה יברך כל אחד מכם וכולכם יחד, וכל זוג בנפרד בכל המצטרך הן בגשמיות והן ברוחניות, ובמיוחד - לעשות את כל ההכנות לחתונה בהצלחה רבה, באופן טוב, באופן מוצלח, באופן יהודי ובאופן חסידי.

וזה היה ההכנה - הכנה אמיתית - שהחתונה תהיה בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה, להתברך בדור ישרים יבורך, בנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות, ושיהיה בריאות ופרנסה טובה.

ולפעול בהפצת היהדות, החל ממנו עצמו - בלימוד התורה נגלה וחסידות, ובקיום מצוותיה בהידור, ולעשות הכל בשמחה וטוב לבב.

ובמיוחד בבואנו מחג השבועות - זמן מתן תורתנו, שאז הם הנישואין של הקב"ה עם כנסת ישראל (עם ישראל).

שאו מתחילה שמחת התורה ושמחת המצוות, "ישמח ישראל בעושיו" ו"ישמח ה' במעשיו".

וכשיהודי נוהג כפי רצון ה' - זה ממשיך אחר כך בחייו הפרטיים, ובפרט כשיש שמחת חתונה - שזה יהיה בשמחה אמיתית ובנין עדי עד על כל השנים כולם, החל מההכנות לחתונה.

ובפרט שבוודאי יש לכל אחד מכם אות באחד מהספרי תורה הכלליים, וגם להוסיף בלימוד התורה וקיום המצוות בכלל, ובמצוות הצדקה במיוחד, ובשמחה וטוב לבב.

וכל זה מוסיף וממהר בברכת ה' בכלל, וממהר את הברכה העיקרית - הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שיהיה במהרה בימינו ממש.

ולכן גם כדאי, לפי המנהג בריבוי מקומות, שהן החתן והן הכלה, ביום חופתם - יתנו בבוקר לצדקה, בקופת צדקה או לגבאי צדקה, ושכך גם ינהגו הוריהם - האבות והאמהות, או אלו שחינכו והדריכו אותם.

וההחלטה בזה כבר מוסיפה בברכת ה' לפני החתונה, ועאכו"כ בברכת ה' ביום החתונה ולאחריה.

וגם, שהחתן והכלה יחליטו במיוחד - שביתם יהיה "בית ועד לחכמים", ומקום ממנו תצא הפצת היהדות, תורה ומצוותיה - ע"י שתראו דוגמא חיה כיצד בית יהודי צריך להיבנות, שהקב"ה יאמר עליו "ושכנתי בתוכם" בכל בית יהודי - מקדש מעט, יחד עם הדיבור אודות הפצת היהדות מיוסד על "ואהבת לרעך כמוך" - עד החתונה ואחרי החתונה, ובשמחה וטוב לבב, ודברים היוצאים מן הלב.

ועל מנת להוסיף, ושתהיה לי השתתפות בשמחת ישראל - אתן לכל אחד מכם דולר לתיתו לצדקה, ומה טוב - ביום החתונה, ומה טוב - להוספה לזכות החתן והכלה בכלל, ומה טוב - גם להוסיף מכספכם האישי לזכותם ולזכות כל עם ישראל.

אור ליום ג', ט"ו תמוז ה'תשמ"ב
להשפיע על כל היהודים סביבכם עם
אותה חיות, שמחה וחוזק ובהצלחה

(בלתי מוגה)

הקב"ה יברך כל אחד מכם וכולכם יחד, יחד עם קרוביכם, לעשות את כל ההכנות לחתונה, באופן טוב, באופן מוצלח, באופן שמח, באופן תורני ובאופן חסידי. ושתהיה החתונה בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד על יסודי התורה והמצווה, להאיר סביבכם עם "נר מצוה ותורה אור", שזה מוסיף בברכות ה' בכל המצטרך.

ועד החתונה, ובשעת החתונה ואחרי החתונה - לעבוד את ה' בשמחה וטוב לבב.

וכן להשפיע על כל היהודים הנמצאים סביבכם, בעניינים אלו, עם אותה חיות, שמחה וחוזק ובהצלחה. שזה מוסיף עוד יותר ברכות לחתן ולכלה ולהוריהם ולכל הנמצאים סביבם - כלל ישראל, בכל המצטרך.

ובמיוחד - עם העניין והלימוד מי"ב י"ג תמוז, מהם אנו באים עתה. להוסיף יהדות סביבו באופן של "מוסיף והולך ואור" ומתוך שמחה וטוב לבב, ולקרב את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שתבוא במהרה.

ובפרט שלכל אחד ואחת וודאי יש אות באחד מהספרי תורה הכלליים, וגם להשתדל שאלו שמאיזה סיבה שתהיה עדיין אין להם, יקנו אות באחד מהספרי תורה, שזה מוסיף בשאר האותיות שבאותו ספר תורה, וזה מאחד את זה שקונה את האות עם כל האותיות - עם כל אלו שקנו את שאר האותיות, ועם כל אלו בכל העולם כולו, ולעשות את כל עניינים אלו מתוך שמחה וטוב לבב.

גם ידוע מנהג הטוב, שבלי נדר, החתן והכלה ביום החופה יתחילו את היום בנתינה לצדקה מכספם הפרטי, וזה יוסיף עוד בברכת ה' בקשר עם ההכנות לחתונה והחתונה והבניין עדי עד שלאחרי זה, בכל המצטרך, הן בגשמיות והן ברוחניות.

ושנזכה בקרוב ממש לנישואין של הקב"ה עם כל עם ישראל (כמובא במדרש) בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

כדי שתהיה לי הזכות להצטרף בשמחת ישראל בכלל, ובשמחה זו במיוחד, אוסיף עוד מצוה לכל אחד ואחת ואתן לכל אחד מכם דולר, לצרף לשאר הצדקות שתתנו ביום החופה, ומה טוב שגם ההורים יתנו לצדקה ביום החופה לזכות החתן והכלה, וכל המצוות מצטרפות יחד להביא את משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

אור ליום ד', כ"ו תשרי ה'תשמ"ג
הליכה מחיל אל חיל בכל ענייני קדושה מתאים
ל"ואהבת לרעך כמוך" עד לשלימותה 'אחדות ישראל'

(בלתי מוגה)

הקב"ה יברך כל אחד מכם וכולכם יחד, בתוככי כלל ישראל, בכל המצטרך, הן בגשמיות והן ברוחניות. החל מכך שה"כתיבה וחתימה טובה" ו"גמר חתימה טובה" שהקב"ה נתן לכל אחד מכם, בתוך כלל ישראל יקויים בקרוב ממש. ובפרט - שההכנות לחתונה, יהיו באופן טוב, ובאופן מוצלח, ובאופן של תורה, ובאופן חסידי. והחתונה בשעה טובה ומוצלחת, בניין עדי עד על יסודי התורה והמצווה, ולהאיר סביבכם ע"י הפצת "נר מצווה ותורה אור". וזה יוסיף עוד יותר בברכת ה', בבניין עדי עד, שתתברכו בבנים ובבנות עוסקים בתורה ומצוותיה.

ועד החתונה ואחרי החתונה, הליכה מחיל אל חיל בכל ענייני טוב וקדושה, ובפרט בהפצת היהדות, מתאים ל"ואהבת לרעך כמוך" עד - בשלימותה - אחדות ישראל.

כולל גם לראות שלכל יהודי ולכל היהודים תהיה אות באחד מהספרי תורה הכלליים.

ולפי מנהג ישראל, זהו דבר טוב, שביום החתונה כל אחד מכם, לפני החופה, ומה טוב בתחילת היום, יתן לצדקה, בקופת צדקה, ומה טוב לקופה של הכנסת כלה.

ומתאים למנהג ישראל, אשתתף בזה ואתן לכל אחד דולר, לצרפו לכספו האישי, וזה יוסיף יותר בברכת ה' בכלל ובפרט בגשמיות וברוחניות ובגשמיות וברוחניות גם יחד.

ולהתכונן לקבלת פני משיח צדקנו בשמחה ובטוב לבב ובמהרה בימינו ממש.

אור ליום הרביעי¹, כ"ב כסלו² ה'תשמ"ג לשון הברכה לקבוצת חתנים וכלות שיחי

מוגה

דער אויבערשטער זאָל בענטשן יעדערן פון אייך און³ אַלעמען צוזאַמען בכל המצטרך סיי בגשמיות סיי ברוחניות⁴, ובנקודה העיקרית - צו מאַכן די ריכטיקע הכנות⁵ צו דער חתונה אַז זי זאָל זיין בשעה טובה ומוצלחת, וואָס דער עיקר הכנה איז⁶ - צו פאַרשפּרייטן⁷ נר⁸ מצוה ותורה אור⁹ אַרום זיך און מאַכן ליכטיקער¹⁰ אַרום זיך, וואָס דאָס איז מוסיף נאָכמער¹¹ אין דעם אויבערשטנ'ס ברכות, אז עס זאָל זיין אַ בנין עדי עד¹² על יסודי התורה והמצוה.

און דערנאָך, נאָך דער חתונה, צו פאַרגרעסערן הפצת התורה והיהדות, נאָך מער¹³ ווי איר וועט עס טאָן ביז דעמולט, און דאָס וועט אויך מוסיף זיין אין דעם אויבערשטנ'ס ברכות צו ביידן (חתן כלה) צוזאַמען ווי זיי זיינען איינס, בכל המצטרך, ובפרט אין דער נקודה הפנימית - לעשות לו ית' דירה בתחתונים, דורך דעם בנין עדי עד, וואָס דאָס אַלעס איז ממחר נאָך מער די גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וואָס דעמולט וועט זיין די נישואין של הקב"ה מיט כנס¹⁴ בנין עדי עד, לנצח.

1. להעיר מדבר משנה: בתולה נישאת ליום הרביעי (כתובות בתחלתה), ר"ת לבנה (ראה של"ה שער האותיות (קא), ב), ובאות"ת ויחי שסא, ב. הובא מתולעת יעקב). וראש וסוף שלה: ליום הרביעי.
2. ראה לקוטי לוי יצחק אגרות, ע' רה.
3. מעלת הרבים והציבור, וד"כולנו כאחד" (עין תניא פי לב).
4. כהסדר דכ"ק מו"ח אדמו"ר ברוב הפעמים ככולם - "בגשמיות וברוחניות".
5. דבר חשוב צריך הכנה (ביצה ב, ב. וראה אנציקלופדיא תלמודית ערך הכנה בתחלתה. ושו"ע). ומזה מובן שכלל שתגדל החשיבות - תגדל ההכנה, הכנה רבה וכו'.
6. מתאים לחידוש עיקרי בחתונה ונישואין - גילוי כח הא"ס (נתבאר בארוכה בהמשך שמח תשמו תרכ"ז, ע' 5 ואילך).
7. בעצמו ובעולם.
8. משיח, ו, כג.
9. כי התנו"צ ממשיכים כל הברכות וכלים להם. ועפ"ש"נ אם בחוקותי גו' מצוותי גו' ונתתי גשמים גו' (ר"פ בחוקותי וברמב"ן).
10. במקום שכבר ישנם.
11. וכפירוש חז"ל: ויתן לך - יתן ויחזור ויתן (ב"ר פס"ג, ג. הובא בפרש"י עה"פ תולדות כו, כח).
12. ראה לקו"ת פקודי (ד, ד ואילך). ביאורו"ז - לאדהאמ"צ (וארא לו, ד). להצ"צ (וארא קפה ואילך).
13. שלא בערך - דנעשית מציאות חדשה נעלית יותר - "ויקרא את שמם אדם" (בראשית ה, ב). ולהעיר ששנים ביחד מגביהים משה יותר מכפלים דכאו"א (פסטה לד, א. הובא בפרש"י שלח יג, כט).
14. שמו"ר ספ"ו. נתבאר בלקו"ת שה"ש ביאור לד"ה כי על כל כבוד חופה פ"ג (מח, א-ב).

און יעדער פעולה טובה, ובפרט אַ חתונה (בא אידן), איז מוסיף (און אויך ממחר ומזרח) אין דער שלמות הנישואין דהקב"ה וישראל (וואָס וועט זיין בגאולה האמיתית והשלמה בקרוב ממש), אַז זי זאָל זיין אין נאָך אַ העכערן אופן¹⁵ ווי מצד די מעשים טובים ביז איצטער.

מען וועט געבן יעדערן פון אייך אַ דולר אויף אָפגעבן לצדקה, ומה טוב - אז ביום החתונה¹⁶ אינדערפרי, זאָל סיי דער חתן און סיי די כלה געבן דאָס אויף צדקה (בהוספה מדילי), און מוסיף זיין בהחלטות טובות בכל עניני תורה ומצוות'.

און דאָס¹⁷ וועט נאָכמער מוסיף זיין בברכות ה' בכל המצטרך, ובפרטיות - אַז די הכנות צו דער חתונה זאָלן זיין בשעה טובה ומוצלחת, די חתונה זאָל זיין בשעה טובה ומוצלחת, ובמזל טוב מזל טוב¹⁸, און גיין מחיל אל חיל - פאַר דער חתונה און נאָך דער חתונה בכל עניני תורה ומצוות¹⁹, ומתוך שמחה וטוב לבב.

און ס'זאָלן מקויים ווערן די אַלע ברכות וואָס מ'זאָגט אין די שבע ברכות, די ברכות וואָס מ'בענטשט חתן-כלה נאָך פון פריער, און עאכו"כ שפעטער - מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה²⁰, און זוכה זיין בתוככי כל אחד ואחת מישראל - צו דער גאולה האמיתית והשלמה, וואָס דאָס איז די נישואין של הקב"ה וכנס", במהרה בימינו ממש.

15. כי ריבוי דרגות ועליות באופן הגאולה (ובמילא - הנישואין וכו') - וכמובן מריבוי הדרגות שבין "עני ורוכב על החמור" "וארו עם עניי שמיא" (סנהדרין צח, א). וראה שערי אורה (ד"ה יבאו לבוש מלכות, פצ"ד ואליו) באופני הבידור מהר או כו'.

16. מדרש תלפיות ענף חו"כ אות ח. שלחן העזר ס"ו סעיף ו' סק"ה.

17. כי ההחלטה עצמה בנוגע לעתיד - ממשיכה ברכה וכו' (ראה שר"ע אורח סתקע"א ס"ג).

18. כנוסח הרגיל בשייכות לחתונה - כנגד ב' מזלות דנוצר ונקה. ובנישואין ב' המזלות דח"כ מתאחדין (משא"כ באירוסין - ימות סד, ב).

19. תהלים פד, ח. סיום וחזרת מוס' ברכות. וראה שו"ע אדה"ז חאור"ח סקנ"ה.

20. ברכה שלישית דברהמ"ז. ו"ל שזהו כנגד ד' אותיות שם הוי'; מל' (מלאה - שלמות המקבל). ז"א (פתוחה - משפיע). חו"ב. וראה ס' היעב"ן. ולהעיר אשר אב ואם ובן (בנים) ובת (בנות) הם בדוגמת ד' אותיות דשם הוי' (זח"ג (אד"ז) רצא, רע"א), וכולם ביחד - שם שלם.

אור ליום הרביעי, כ"ב כסלו ה'תשמ"ג כל פעולה טובה אצל יהודי ובפרט חתונה מזרזת את הגאולה

(מונה – תרגום חופשי ללה"ק)

הקב"ה יברך כל אחד מכם וכולכם יחד, בכל המצטרך הן בגשמיות והן ברוחניות,

ובנקודה העיקרית, לעשות את כל ההכנות הנדרשות לחתונה שתהיה בשעה טובה ומוצלחת. ועיקר ההכנה – ע"י הפצת "נר מצוה ותורה אור" סביבכם, ולהאיר סביבכם, שזה מוסיף יותר בברכות ה', שיהיה בניין עדי עד על יסודי התורה והמצוה,

ולהגדיל עוד יותר את הפצת התורה והיהדות אחרי החתונה (כשנעשה העניין של בניין עדי עד), עוד יותר מאשר לפני. ועי"ז גם להוסיף בכל המצטרך, כאחד יחד, לאחר שיהיו חתן וכלה.

ובנקודה הפנימית לעשות לו ית' דירה בתחתונים ע"י הבנין עדי עד – וזה מהר יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז הם הנישואין של הקב"ה עם כנסת ישראל (עם היהודים).

וכל פעולה טובה, ובפרט חתונה אצל יהודים מוסיף יותר, ממהר ומזרז את הגאולה האמיתית והשלימה – נישואי הקב"ה וישראל, שיבואו יותר מהר, אחרי המעשים טובים שהיו עד עכשיו.

ייתכן לכאור"א מכם דולר ליתן לצדקה, ומה טוב שביום החתונה, הן החתן והן הכלה יתנו לצדקה בבוקר, ולהוסיף החלטות טובות בכל ענייני תורה ומצוותיה, וזה יוסיף יותר בברכת ה' בכל המצטרך.

ובפרטיות – שיהיו ההכנות לחתונה בשעה טובה ומוצלחת, החתונה למזל טוב ולמזל טוב בשעה טובה ומוצלחת, וללכת מחיל אל חיל, לפני החתונה ואחריה בכל ענייני תורה ומצוותיה, מתוך שמחה וטוב לבב.

ויתקיימו בכם כל הברכות שאומרים ב"שבע ברכות". והברכות
שמברכים חתן כלה עוד מלפני, עאכו"כ מאוחר יותר, מידו המלאה הפתוחה
הקדושה והרחבה,
ושנזכה כל אחד ואחת בתוככי כלל ישראל לגאולה האמיתית והשלימה,
שזה הנישואין של הקב"ה עם כנסת ישראל במהרה בימינו ממש.

י"ב שבט ה'תשמ"ג
שיתקיימו כל ברכותיו של בעל ההילולא -
ובפרט ברכת בניין עדי עד - בכל הפרטים

(בלתי מוגה)

הקב"ה יברך כל אחד מכם וכולכם יחד בכל המצטרך, כל אחד במה שצריך
הן בגשמיות והן ברוחניות.

ובעניין עיקרי שהזמ"ג - לעשות את כל ההכנות לחתונה, באופן טוב ואופן
מוצלח ואופן יהודי ואופן חסידי.

שתהיה החתונה בשעה טובה ומוצלחת, ולהוסיף עד אז להאיר סביבו,
ועאכו"כ אחרי החתונה, שיהיה בניין עדי עד, ושכנתי בתוכם. מקום, בית
שממנו יתפשט "נר מצוה ותורה אור", ולעשות את כל זה מתוך שמחה וטוב
לבב ובבריאות הנכונה והסתדרות טובה (בבוא העת) בפרנסה טובה, טובה
בגשמיות וברוחניות גם יחד.

ומה טוב כהמנהג בכמה מקומות, שביום החופה, הן החתן והן הכלה והן
הוריהם וכל הרוצים בטובתם, יתנו לצדקה לעניין הקשור להכנסת כלה או
בכלל לצדקה.

ו"צדקה שקולה כנגד כל המצוות" - וזה יביא לכל הברכות ויוסיף יותר
בהצלחה בחתונה ואחר כך בשבעת ימי המשתה ובאריכות ימים ושנים
טובות לאחר זה, להתברך בבני חיי ומזוני רוויחי, ומתוך שמחה וטוב לבב,
ובכל הפרטים.

ובפרט בבואנו מיום הסתלקות - הילולא של נשיא דורנו, שהוא בירך כל
יהודי וכל היהודים, ובפרט צעירים הבאים לבנות בית בישראל על יסודי התורה

והמצוה - בבניין עדי עד, שיקוימו כל ברכותיו בטוב הנראה והנגלה, למטה מעשרה טפחים בקרוב ממש ובכל הפרטים.

וכדי לקחת חלק בכל העניינים אתן לכל אחד מכם דולר, ומה טוב - לתת את זה ביום החתונה, לזכות החתן כלה, וכל עניינים אלו יוסיפו עוד בברכת ה' לכל אחד ואחת בתוך כלל ישראל.

וכולם יחד מתכוננים מתוך שמחה וטוב לבב לקבלת פני משיח צדקנו, שאז תקויים הברכה העיקרית והכללית - גאולה האמיתית והשלימה, ביחד עם הנישואין (כאמור במדרש) של הקב"ה עם כנסת ישראל (עם ישראל), והולכים בקרוב ממש כאמור לעיל עם משיח צדקנו, לארצנו הקדושה, ושם גופא לירושלים עיר הקודש ולמקדש אד-ני כוננו ירך ובשמחה וטוב לבב.

אור ליום ד', טו"ב אדר ה'תשמ"ג
**הכנות לחתונה, והחתונה וכל החיים שאחרי מתוך
"אורה ושמחה וששון ויקר" כפשוטו וככל הפירושים**

(בלתי מוגה)

הקב"ה יברך ויצליח כל אחד מכם וכולכם יחד בתוך כלל ישראל, שיהיו ההכנות לחתונה בשעה טובה ומוצלחת, ובהצלחה רבה ומופלגה.

כולל גם בהכנות, להרבות, באיכות ובכמות, בלימוד התורה וקיום מצוותיה. ובמיוחד בקיום מצוות הצדקה, שזה יכין את הכלים שיקיימו כל הברכות הנאמרות בשבע ברכות, החל וכולל שיהיה "בניין עדי עד על יסודי התורה והמצווה", ולהתברך בזרעא חייא וקיימא, בנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוותיה.

וכולל גם הצלחה רבה ומופלגה, בהפצת היהדות, לפני החתונה ובשעת החתונה ואחרי החתונה, לאורך ימים ושנים טובות.

ומתוך שמחה וטוב לבב להתברך בבני חיי ומזוני רוויחא.

ובמיוחד, בבואנו עתה מימי הפורים, שאז הקב"ה נותן כוח שיהיה "מרבין בשמחה" בכל חודש אדר, עאכו"כ בימי הפורים.

שיהיה "אורה ושמחה וששון ויקר", כפשוטו של מקרא, וככל הפירושים בזה, אצל כל אחד מכם, כולל גם בהכנות לחתונה, ובחתונה, ולאח"ז בכל החיים.

ושיהיה "מסמך גאולה לגאולה", להתכונן לחג הפסח כשר ושמח, ולהתכונן לברכה העיקרית, שבקרב ממש יזכה כל אחד מכם, בתוך כלל ישראל, וכולנו יחד, לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ובמהרה בימינו ממש.

ומה טוב - כמנהג ישראל, שהן החתן והן הכלה וכל הרוצים להשתתף בשמחתם ע"י מצווה נוספת, יתנו ביום החופה בבוקר לצדקה, ואם אפשרי גם לפני זמן המנחה, וככה ינהגו (כאמור) ההורים, והחפצים והמשתתפים בשמחתם.

וגם בכדי לקחת חלק בשמחת ישראל ובפרט בשמחת נישואין - "בניין עדי עד",

אתן לכל אחד מכם דולר, לתיתו לצדקה ביום החופה, ומה טוב - לצדקה הקשורה עם הכנסת כלה או עם מעות חיטים או שניהם יחד. ולעשות בכל עניינים אלו (כאמור), במזל טוב מזל טוב ובבריאות הנכונה ופרנסה כדרוש והצלחה רבה הן בגשמיות והן ברוחניות.

כ"ד ניסן ה'תשמ"ג הצינור והכלי לברכה לימוד נגלה וחסידות וקיום המצוות בהידור

(בלתי מוגה)

הקב"ה יברך ויצליח כל אחד מכם, בתוך כלל ישראל שיהיו השידוך והתנאים והחתונה לבניין עדי עד על יסודי התורה והמצווה, דור ישרים יבורך, וברכה לבנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוותיה מתוך בריאות הנכונה ובשמחה וטוב לבב.

והצינורות והכלים לקבל את כל הברכות הוא ההוספה וההשתדלות יותר בלימוד התורה (נגלה וחסידות) וקיום מצוותיה, ובהידור, ובשמחה וטוב לבב.

ובפרט גם שמוסיפים, כמנהג ישראל בכמה חוגים בזמן האחרון, שביום החתונה, החתן והכלה, ומה טוב גם הוריהם וקרוביהם שרוצים להשתתף עוד יותר בשמחתם, נותנים לצדקה בתחילת היום, בנוסף לשאר מנהגי ישראל הקשורים עם החתונה.

ויהי רצון שיהיו כל ההכנות לחתונה, ואלו שכבר נערכה החתונה - התורה פועלת גם על העבר שיהיו כל ההכנות בהצלחה רבה וגדולה הן בגשמיות והן ברוחניות, וזה יוסיף יותר בבניין עדי עד, להפיץ יהדות, תורה ומצוותיה בכל מקום שידו וידה מגעת, ומתוך שמחה וטוב לבב, ובתוך כלל ישראל להתכונן לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

ובפרט שעומדים בימי הספירה, שבימים אלו מונים ומתגעגעים לקבלת התורה, זמן מתן תורתנו בחג השבועות, הרי מובן ופשוט שיותר מוסיפים בכל העניינים השייכים לתורה, החל ממצוות אהבת ישראל עד לאחדות ישראל, כולל גם ע"י שתהיה אות באחת מהספרי תורה הכלליים, וכל עניינים אלו

ממהרים ומקדימים יותר (כאמור לעיל) את הגאולה האמיתית ע"י משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

וכהשתתפות בכל עניינים אלו, אתן לכל אחד מכם דולר ע"מ לצרפו לנתינת הצדקה האישית שלו, או אלו שכבר נתנו, יוסיפו עוד פעם. וכל הוספה בתורה ומצוותיה בכלל, ובפרט במצוות הצדקה שהיא שקולה כנגד כל המצוות, ומקרכת את הגאולה, תזרז יותר את קבלת ברכת ה' בכל המצטרך, עאכו"כ קבלת הברכה העיקרית והכללית והאמיתית, גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו. ואז נלך כולם ביחד "בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו" לארצנו הק', "ארץ אשר תמיד עיני ה' א"ה בה מראשית השנה ועד אחרית שנה", ושם גופא לירושלים עיר קדשנו, ולמקדש אד-ני כוננו ידך, ובמהרה בימינו ממש, בעגלא דידך.

י' סיון ה'תשמ"ג
הפצת אלוקות, יהדות ואור בכל העולם
מתחיל מהד' אמות בבית

(בלתי מוגה)

שהקב"ה יברך כל אחד מכם, וכולכם יחד, בתוך כלל ישראל, בכל המצטרך, הן בגשמיות והן ברוחניות.

ובמיוחד, בקשר עם שמחה הכי גדולה - חתונה, שיהיו ההכנות לחתונה, באופן טוב, באופן מוצלח, באופן חסידי, שהחתונה תהיה בשעה טובה ומוצלחת, בניין עדי עד על יסודי התורה והמצווה, ושתבורכו בכנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותיה, ומתוך שמחה וטוב לבב, בהסדרות טובה בכל הפרטים, ופרנסה טובה ובריאות טובה.

ולהשפיע על כל הסביבה, באופן שהבית יהיה "מקדש מעט", עליו הקב"ה אומר "ושכנתי בתוכם", שממנו - מבית זה - יצא ויאיר לכל הסביבה עם "נר מצווה ותורה אור", וזה יוסיף יותר בברכת ה' בכל המצטרך.

בכלל, עניין החתונה הוא בדומה למתן תורה שבו היו החתן והכלה - הקב"ה וכנס"י (היהודים), שיהיה בדוגמת זה כביכול, אצל כל אחד מכם וסביבכם, שיהיה כאמור "ושכנתי בתוכם" שאז "באור פני מלך חיים", שזה מביא תוספת ברכה יותר מהמשוער בכל המצטרך.

וכולל גם הכנה קרובה לגאולה הקרובה, ע"י הפצת היהדות בתורה ומצוותיה והפצת המעיינות, לזרז את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז יהיה "קהל גדול יבואו הנה", החל מילדים ונכדים ש"הכירוהו תחילה" והם יותר מסייעים להוריהם, (וגם ילדיהם של החתנים והכלות, בעיתה ובזמנה), להפיץ אלוקות ויהדות ואור בכל העולם כולו, החל מהד' אמות בביתם.

וגם כדאי כמנהג ישראל בכמה מקומות, שהחתן והכלה ביום שמחתם בבוקר, כל אחד מהם יתן לצדקה מכספו האישי, וגם הוריהם, (ומה טוב) גם קרוביהם, יתנו לצדקה לזכות החתן והכלה, וזה יוסיף יותר בהצלחה בהכנות לחתונה, ובחתונה עצמה, ולאחריה לאורך ימים ושנים טובות בבניין עדי עד – שבונים בשעת החתונה.

וכהשתתפות, והזכות להשתתף בשמחתם, אתן לכל אחד מכם דולר לתיתו לזכות החתן והכלה, ביום השמחה (החתונה), וכל מצווה נוספת, ובפרט מצוות הצדקה ה"שקולה כנגד כל המצוות", ו"מקרבת את הגאולה", תוסיף בברכת ה', ובברכה הכללית והעיקרית ב"אחישנה" של הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז, (כאמור במדרש) זה הנישואין של הקב"ה עם כל יהודי וכל היהודים וכלל ישראל.

ושיהיו בשורות טובות עד החתונה ומהחתונה, ולאחרי זה כל משך ימי החיים.

ט"ז תמוז ה'תשמ"ג
הוספה מיוחדת בענייני "ואהבת לרעך כמוך"
תוסיף בברכת ה' לאורך ימים ושנים טובות

(בלתי מוגה)

שהקב"ה יברך כל אחד מכם, וכולכם ביחד עם המשפחות, בכל המצטרך הן בגשמיות הן ברוחניות,

ובעיקר - בעניין שהזמ"ג, שכל ההכנות לחתונה יהיו באופן טוב, באופן תורני, באופן יהודי, באופן חסידי ובאופן מוצלח.

להתכונן שיהיה בניין עדי עד על יסודי התורה והמצווה, ולהתברך בבנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוותיה, מתוך בריאות הנכונה ופרנסה כדרוש, ובשמחה ובטוב לבב.

וע"י ההוספה בהכנות, וגם הוספה בענייני יהדות בכלל, וענייני "ואהבת לרעך כמוך" במיוחד, זה יוסיף יותר בברכת ה' בכל המצטרך, וגם ברכת ה' בהכנות לחתונה, ובחתונה, ואחר כך בחיים ביחד, לאורך ימים ושנים טובות. שיהיה "בית ועד לחכמים" בית שיתפשט ממנו האור של יהדות, תורה ומצוות. חדור באור וחיות של חסידות, ולשמש דוגמא חיה לכל היהודים סביבכם.

ומכיוון שמתחילים עכשיו שלושת השבועות הידועים, ההחלטות טובות בכל זה, ואחר כך הפעולות טובות בכל זה, יזרזו יותר את קיום הייעוד שייהפכו ימים אלו למועדים ולימים טובים, ובמהרה בימינו ממש.

ובפרט שמוסיפים כאמור בכל עניינים האמורים, החל ממנהג ישראל שנתקבל כבר בכמה מקומות, שביום החופה, הן החתן והן הכלה, בתחילת היום יתנו לעניין של צדקה,

ומה טוב שכך יעשו גם הוריהם, וכל החפצים בטובתם ובהצלחתם, לאורך ימים ושנים טובות.

וגם ע"מ לקחת חלק בעניינים אלו, ובפרט בעניין של שמחה, ושמחה גדולה ביותר, אתן לכל אחד מכם דולר, לצרפו לכסף שאותו תתנו אתם, ולתת אותו כאמור לעניין של צדקה ביום ההוא, ובתחילת היום. ובפרט שגדולה צדקה שהיא שקולה כנגד כל המצוות, וגדולה צדקה שמקרבת את הגאולה, שכל עניינים אלו יזרזו יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז כולנו נלך איתו יחד, והוא בראשנו, לארץ הקדושה, "ארץ אשר תמיד עיני ה'א בה מראשית השנה ועד אחרית שנה", ושם לירושלים עיר הקודש, ולהר הבית, ולמקדש אד-ני כוננו ידיך, ובמהרה בימינו ממש.

כ"ו תשרי ה'תשד"מ

הפצת המעיינות "הולך ומוסיף ואור" מתוך שמחה

(בלתי מוגה)

הקב"ה יברך ויצליח כל אחד מכם וכולכם יחד, לעשות את כל ההכנות לחתונה באופן מוצלח ובאופן יהודי, ומתוך שמחה וטוב לבב ומתוך הרחבה. שתהיה החתונה בשעה טובה ומוצלחת, בניין עדי עד על יסודי התורה והמצוה, להתברך בבנים ובבנות עוסקים בתורה ומצוותיה. ולהפיץ את המעיינות ויהדות בכלל מהבית באופן של "הולך ומוסיף ואור", ובהצלחה ומתוך הרחבה, וכל עניינים אלו ייעשו (כאמור לעיל) מתוך שמחה.

ומה טוב שביום החתונה שהחתן - כלה, ומה טוב שגם הוריהם יתנו לצדקה באותו יום בבוקר, ומה טוב שכך גם ינהגו הקרובים החפצים בטובתם. וגדולה מצוות הצדקה להוסיף עוד יותר בברכת ה' בכלל, ובברכת ה' הקשורה עם בניין עדי עד, שתהיה שכינה שרויה ביניהם. ובקרוב ממש נזכה לקיום היעוד ש"ישמע בהרי יהודה ובחוצות ירושלים קול חתן וקול כלה", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו במהרה בימינו.

וכהשתפות גם בעניין הצדקה, ביחד עם שמחת חתן וכלה, אתן לכל אחד מכם דולר, לתיתו ביחד עם כספכם האישי לעניין של צדקה, מה טוב לצדקת הכנסת כלה, ביום החופה בשעה טובה ומוצלחת. ונשמע מכם בשורות טובות תמיד כל הימים.

כ"ב כסלו ה'תשד"מ עשיית כל העניינים באופן של "מהדרין מן המהדרין"

(בלתי מוגה)

הקב"ה יברך ויצליח כל אחד מכם, עם כל בני המשפחה, שכל ההכנות לחתונה שיהיו או שכבר היו, שיהיו מתוך הצלחה רבה וגדולה, והחתונה בשעה טובה ומוצלחת "בניין עדי עד על יסודי התורה והמצווה", להתברך בכל המצטרך הן בגשמיות והן ברוחניות, ובעיקר הברכה - בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותיה.

ושיהיה בית עליו הקב"ה יאמר "ושכנתי בתוכם", שממנו מתפשטת יהדות, תורה ומצוותיה, נגלה וחסידות לכל הסביבה ומתוך שמחה וטוב לבב, בהסתדרות טובה בבני חיי ומזוני רויחא ובכולם רויחא.

ומה טוב כמנהג ישראל, שביום החתונה הן החתן והן הכלה, יתנו בבוקר לצדקה מכספם האישי, ובאם החתונה כבר הייתה, יעשו כך עכשיו לזכות יום החתונה.

ומה טוב שינהגו כך גם האבא והאמא והקרובים, לזכותם ולזכות כלל ישראל וזה יוסיף יותר בכל הברכות ובברכות הקשורות עם בנין בית בישראל כפי שזה מוזכר בארוכה ובפרטיות בשבע ברכות.

ובמיוחד בבואנו מימים זכאין של י"ט וכ' כסלו, והולכים לימים זכאין של ימי החנוכה.

שיהיו חיים מוארים ברוחניות, וחיים מוארים בגשמיות, ובאופן של "פדה בשלום" ו"ברבים היו עמדי", שכל המסביב יסייע יותר בכל המצטרך.

וזה יזרז יותר שבשעה שמיתוספים ברכות ושמחות אצל יהודים, ובמיוחד בבניית בתים בישראל, בנייני עדי עד מיוסד על התורה והמצווה, הרי זה ממהר

יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז יהיו הנישואין של הקב"ה עם עם ישראל באופן נצחי.

ובפשטות שהולכים "בנערינו ובזקננו בבנינו ובבנותינו", "קהל גדול" לארצנו הקדושה, "ארץ אשר תמיד עיני ה' א"ה בה מראשית השנה ועד אחרית שנה", ושם באים לשלימות הארץ, "ונתתי שלום בארץ", ושם גופא ירושלים באופן של "קרית מלך רב" ושם הר הבית ו"מקדש אד-ני כוננו ידיך".

ו"גדולה צדקה שמקרכת את הגאולה", אשתתף גם אני בצדקות האמורות, ע"י שאתן לכל אחד מכם דולר, ע"מ לתיתו או חילופו לעניין של צדקה.

וללכת כאמור "מחיל אל חיל" בכל ענייני תורה ומצוותיה כהלימוד והנתינת כוח מנרות חנוכה ש"הולך ומוסיף מיום ליום" - ב"נר מצוה ותורה אור", ועושים את כל העניינים באופן של מהדרין מן המהדרין. וזה ימהר יותר את חנוכת בית המקדש השלישי. וגומרים את ימי הגלות האחרונים מתוך שמחה "ולכל בני ישראל היה אור במושבותם", והולכים בקרוב ממש עם ענני שמיא ביחד עם משיח צדקנו, לחנוכת בית המקדש השלישי, בהר הבית, בירושלים עיר הקודש, ובארצנו הקדושה, ושמחת עולם על ראשם.

אור לי"ג שבט ה'תשד"מ

עד החתונה, בעת החתונה ולאחריה - הפצת היהדות ע"י "דוגמא-חי" מההנהגה האישית

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך את כאו"א מכם, וכולכם יחדיו, שההכנות לקראת החתונה תהיינה ברוח היהדות וברוח החסידות, מתוך שמחה וטוב לבב, מתוך הרחבה ובאופן של הצלחה.

ולאחרי כן - תהי' החתונה בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה, ותתברכו בבנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות.

ועד החתונה, בעת החתונה ולאחרי החתונה - תעסקו בהפצת היהדות, הן ע"י הוראת "דוגמא חי" מההנהגה האישית, והן ע"י הדיבור מתוך חיות - בדברים היוצאים מן הלב - עם משפחותיכם וכל אלו הנמצאים מסביבכם, להוסיף בכל עניני יהדות, ועד שביתכם יהי' "בית ועד לחכמים".

שעי"ז ממהירים ומקרבם את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז יהי' ענין הנישואין דבנ"י והקב"ה.

וכל ענינים אלו - באופן דהולך ומוסיף ואור, ומתוך שמחה וטוב לבב, ונזכה לשמוח מכם בשורות טובות - עד החתונה, ולאחרי החתונה, לאורך ימים ושנים טובות.

בהתאם למנהג בכמה מקומות - כדאי ונכון שהחתן וכלה יתנו צדקה מכספכם ביום החופה בבוקר, וכן יעשו הוריהם אחיהם ואחיותיהם - לזכותם של החתן והכלה,

ופעולה זו בודאי תוסיף עוד יותר בברכותיו של הקב"ה בכל הענינים האמורים לעיל.

ומכיון שהקב"ה רואה כבר עתה שיעשו כן ביום החתונה והחופה - נפעלת ההוספה בהמשכת הברכות עוד לפני החתונה, בכל המצטרך, ובפרט בנוגע להזכנות לקראת החתונה, הן בגשמיות והן ברוחניות.

כדי להשתתף בשמחת חתן וכלה, - שהיא גם שמחת כלל ישראל, ועד שזוהי הזנה לשמחת הגאולה - כפי שאומרים ב"שבע ברכות": מהרה הוי' אלקינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול מזהלות חתנים מחופתם ונערים ממשחה נגינתם"

אתן לכל אחד ואחת מכם שטר של דולר, כדי לתת לצדקה (לזכות החתן והכלה) ביום החתונה, ביחד ובהוספה על נתינת הצדקה מכספכם.

וכאמור - קיום מצות הצדקה בודאי תוסיף בברכותיו של הקב"ה בכל הענינים הקשורים עם החתונה, ההזכנות לחתונה, "שבע ברכות" וכו', ובעיקר - שבקרוב ממש תזכו ללכת לקבל פני משיח צדקנו בתור "בית בישראל" (בנין עדי עד) חדש,

וכלם יחדיו הולכים לארצנו הקדושה, ושם גופא - לירושלים עיר הקודש, ושם גופא - לביהמ"ק השלישי, "מקדש אדנ"י כוננו ידיך", ומתוך שמחה וטוב לבב.

ליל טו"ב אדר שני ה'תשד"מ

מחשבה והחלטה טובה הקב"ה מצרפה למעשה - כלים בגו"ר

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך את כל אחד ואחת מכם, וכולכם יחדיו, בתוככי כלל ישראל -
בברכת הצלחה בכל עניינכם, הן בגשמיות והן ברוחניות,
- הצלחה הנמשכת מימי הפורים, באופן של "אורה ושמחה וששון ויקר" -
ובפרטיות - שכל ההכנות לקראת החתונה, החתונה עצמה, וכל משך החיים
לאחרי החתונה לאריכות ימים ושנים טובות - יהיו באופן של בנין עדי עד,
על יסודי התורה והמצוה, כפי שהם מיוסדים ומוארים ע"פ תורת החסידות,
"חכמת האמת".

ועי"ז שתחליטו החלטות טובות עוד לפני החתונה,
כולל ובמיוחד - החלטה טובה שביתם, בנין עדי עד, יהי "בית ועד
לחכמים", ובודאי - קיום המצוה הראשונה שבתורה [שהרי גם ה"סדר"
שבתורה הוא ענין של תורה] "פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה", להתברך
בבנים ובנות עוסקים בתורה ומצוות,

הרי "מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה", ובפרט ע"פ פירוש אדמו"ר
הזקן שהקב"ה מצרף את כל הענינים ונותן את כל המצטרף (כולל - "והוא יכלכלך",
שנותן גם את ה"כלים") כדי ש"מחשבה טובה" זו תבוא לידי מעשה בפועל, ומתוך
הרחבה, הן בגשמיות והן ברוחניות.

ובפרט כאשר תוסיפו (כפועל ממש) בקיום התורה ומצוותי עוד לפני החתונה,
ועאכ"כ - ביום החתונה ובשבעת ימי המשתה, וכן אח"כ - לקיים את הציווי
"ילכו מחיל אל חיל", לאורך ימים ושנים טובות.

בהתאם למנהג ישראל המקובל בכמה מקומות - מה טוב שהחתן והכלה יתנו צדקה ביום החופה בבוקר, ועכ"פ - לפני החופה, וכן יעשו גם הוריהם וקרוביהם.

וכל עניני צדקה אלו, מכיון שנעשים בקשר עם החתונה - מוסיפים הם עוד יותר בברכות ה' בכל הקשור לחתונה,

החל מההכנות לחתונה עצמה - שיהיו ע"פ רצונו של הקב"ה, אשר להיותו "עצם הטוב", רצונו שיומשכו כל הברכות "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה",

וכן בנוגע לחתונה עצמה - שתהי' בשעה טובה ומוצלחת, מתוך שמחה טוב לבב, ובאופן דמוסיף והולך ואור.

כדי להשתתף בשמחת ישראל בכלל, ובפרט שמחת חתן וכלה, שהיא בדוגמת השמחה ד"מתן תורה", כמובן מדברי הגמרא אודות גודל העילוי דהשתתפות בשמחת חתן וכלה,

- הן אלו שנמצאים בשעת מעשה, ואפילו אלו שאינם נמצאים על אתר, ויתירה מזו: אלו שאינם יודעים אודות שמחת נישואין זו - הרי מצד נשמתם [שהיא עיקר מציאותו של יהודי] יודעים גם הם ומשתתפים (עם כל ההתלהבות והשמחה והאור שמצד הנשמה) בשמחת נישואין זו -

אשתתף בשמחה זו - עי"ז שאתן לכל אחד ואחת מכם שטר של דולר, כדי לתת (או חילופו) לצדקה ביום החתונה והחופה, לזכותם של החתן והכלה, וכל זה יוסיף בברכת ה' לחתן ולכלה, למשפחותיהם ולכלל ישראל.

ועד - שבקרוב ממש יקויים היעוד "ישמע גו' בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה",

ועד שזוכים לשמחת הנישואין דהקב"ה וכנסת ישראל, כדאיתא במדרש שבעת מתן תורה הי' ענין האירוסין, וענין הנישואין הי' בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

כ"ה ניסן ה'תשד"מ גם כאשר נמצאים עדיין בגלות - תעסקו ביתר לבביות וחיות בכל עניני טוב

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך ויצליח את כאו"א מהחתנים והכלות ובני משפחותיהם - שההכנות לקראת החתונה יהיו באופן טוב ובהצלחה, ברוח היהדות והחסידות, ושהחתונה תהי' בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה. ובודאי תוסיפו לפני החתונה - וגם לאחר החתונה - בהפצת היהדות, החל מההפצה בנוגע לעצמו, וכן הפצה כפשוטה - בכל הסביבה כולה, הן ע"י הוראת "דוגמא חי", והן ע"י דברים היוצאים מן הלב, וכל זה - מתוך שמחה וטוב לבב.

וכל זה יוסיף עוד יותר בכל ברכותיו של הקב"ה, כפי שנמנים בנוסח "שבע ברכות", כולל הברכה ד"מהרה.. ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו'", שכן, עי"ז ממהרים ומקרבים את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ועד אז, כאשר נמצאים עדיין בגלות - תעסקו ביתר לבביות וחיות בכל עניני טוב, תורה ומצוותי', כולל - כאמור - הצלחה רבה ומופלגה בהכנות לחתונה, בחתונה עצמה, בשבעת ימי המשתה, ובכל ימי החיים שלאח"ז.

בהזדמנות זו, ברצוני להזכיר אודות המנהג הטוב - מנהג ישראל - שביום החופה (בבוקר, ובכל אופן - לפני החופה) יתנו החתן והכלה לצדקה מממונם, ומה טוב - שכך יעשו גם הוריהם, לזכותם של החתן והכלה.

כדי להשתתף בשמחתם של ישראל - שהרי שמחתו של כל יהודי, ובפרט שמחת חתן וכלה, היא שמחת כל ישראל - אתן שטר של דולר לכאו"א מכם, על מנת לתת לצדקה, ומה טוב - ביום החופה.

ויה"ר שנזכה לשמוע מכם בשורות טובות ומשמחות עד יום החתונה, בימים שלאחרי החתונה, ותמיד כל הימים,

עד לבשורה העיקרית והכללית שכוללת את כל הברכות - ביאת משיח צדקנו בקרוב ממש, שיוציא מהגלות את כאו"א מכם וכולנו יחדיו בתוככי כלל ישראל, ויוליכנו - "עם ענני שמיא", באופן ד"אחישנה" - קוממיות לארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה", ושם גופא - לירושלים עיר הקודש, ושם גופא - להר הבית ו"מקדש אדני- כוננו ידיך".

ובפרט בעמדנו בימי ספה"ע - ימי ההכנה ל"זמן מתן תורתנו", היינו, שמדי יום ביומו מתקרבים יותר ומוסיפים בכל עניני טוב, החל מכללות הענין דמתן תורה,

עד שבאים לגאולה האמיתית והשלימה - הקשורה עם "זמן חרותנו" דמיני' אזלינן, כמ"ש "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", היינו, שהגאולה העתידה תהי' "כימי צאתך מארץ מצרים", ובאופן נעלה יותר - "אראנו נפלאות", במהרה בימינו ממש.

אור לי"א סיון ה'תשד"מ

השתתפות כללית בשמחת חו"כ בתור הכנה לשמחת עולם

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך את כל אחד ואחת מכם, וכולכם יחדיו, לסיים את ההכנות לקראת החתונה בדרך התורה והחסידות, שהחתונה תהי' בשעה טובה ומוצלחת, ותבנו בנין עדי עד, על יסודי התורה והמצוות, בנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות, וביתכם יהי' "בית ועד לחכמים", בית יהודי אמיתי, מלא בכל עניני טוב, תורה ומצוותי, ותתברכו בכל המצטרך, הן בגשמיות והן ברוחניות, מתוך בריאות נכונה ופרנסה טובה.

ובודאי תוסיפו בכל עניני טוב וקדושה עוד יותר מכפי שהי' עד עתה, ובפרט בימי ההכנה להקמת בנין עדי עד, שכל זה יוסיף הצלחה בכל הענינים האמורים. ונזכה לשמוע מכם בשורות טובות תמיד כל הימים, כולל - שבקרוב ממש יוכל כאו"א מ"שאל, ובפרט אתם, לבשר את ה"בשורה הטובה" שהולכים לקבל פני משיח צדקנו, בשמחה וטוב לבב.

בהתאם למנהג ישראל (ובפרט לאחרונה) - הנה ביום החתונה יתנו החתן והכלה לצדקה יותר ממה שנותנים בשאר הימים, ומה טוב - שגם ההורים יעשו כן.

כדי להשתתף בשמחת חתן וכלה, שזוהי א' השמחות הכי גדולות אצל ישראל, - ועד כדי כך, ששמחה זו ממהרת את קיום היעוד "ישמע גוי" בערי יהודה ובחוצות ירושלים גוי' קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", שלכן צריכים כולם (ובפרט בני המשפחה) להשתתף בשמחה זו, בתור הכנה ל"שמחת עולם" - אתן לכל אחד ואחת מכם שטר של דולר, כדי לתת לצדקה ביום השמחה, לזכות החתן והכלה. וכל זה יוסיף בברכותיו של הקב"ה לחתן ולכלה - הן לכל אחד ואחת מהם בפ"ע בהכנות לקראת החתונה, והן לשניהם יחדיו כפי שמתאחדים.

ט"ו תמוז ה'תשד"מ

"מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה" - ממציא ומזמין עצות ודרכים שהחלטה ומחשבה טובה תבוא לידי מעשה בפועל

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך ויצליח את כל אחד ואחת מהחתנים והכלות, וכולכם יחדיו, בכל המצטרך, ובמיוחד - שההכנות לחתונה תהיינה כדבעי, ברוח היהדות והחסידות, ומתוך הצלחה, והחתונה עצמה תהי' בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה.

ובתור הכנה לזה - בודאי תוסיפו לפני החתונה בהפצת היהדות, תורה ומצוותי' וכל ענינים טובים, מתוך שמחה וטוב לבב, שזוהי ההכנה המתאימה לכך שביתם יהי' "בנין עדי עד", "בית ועד לחכמים", בית שיגדלו בו בנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות, ובית שיתאספו בו חכמים בחכמת התורה, בידעם שזהו בית יהודי וחסיד.

וכל שמוסיפים בהכנות שהם בהתאם לברכות שחפצים להתברך בהם, ובעניננו: הוספה בהפצת התורה והיהדות בהתאם לברכה דבנין עדי עד ובית ועד לחכמים - אזי זוכים להוספה בכל ברכות אלו בפועל ממש. והרי אמרו חז"ל "מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה", ומבואר בחסידות (בספר התניא ובספרי חסידות שלאח"ז) שהקבלה ממציא ומזמין עצות ודרכים שהחלטה ומחשבה טובה תבוא לידי מעשה בפועל, ואז מצטרפים המחשבה והמעשה יחדיו להיות דבר שלם. וכל ענינים אלו - מתוך שמחה וטוב לבב.

ע"פ הידוע שמצות הצדקה היא "כוס ישועות", שכן, על ידה זוכים לצדקתו של הקב"ה, בכל המצטרך, עד לאופן של שלימות, מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, ובמיוחד - כאשר עומדים להקים בנין עדי עד, לעד ולעולמי עולמים, שאז זקוקים להמשכת הברכות באופן של גדלות הרחבה והעמקה - נכון וראוי שהחתן

והכלה יתנו צדקה מממונם ביום שמחתם, יום החתונה, בבוקר. ומה טוב - שיעשו כן גם הוריהם, וכל החפץ בטובתם וברכותיהם. באופן ד"והיו לבשר אחד", בנין עדי עד - בכל המצטרך, הן בגשמיות והן ברוחניות.

ועד לעיקר הברכות - שבקרוב ממש הולכים כולם יחדיו עם משיח צדקנו לארצנו הקדושה, ושם גופא - לירושלים עיר הקודש, ושם גופא - לבית המקדש השלישי, "מקדש אדני" כוננו ידיך", מתוך שמחה וטוב לבב. ויעשו זאת בד בבד עם החלטה טובה להוסיף בכל עניני יהדות, ובפרט בענינים של אהבת ישראל ואחדות ישראל - שכן, מצות הצדקה היא אחת הפעולות שבהם מתבטא הענין דאהבת ישראל ואחדות ישראל, שהרי ענין הצדקה שייך גם ביחס לעשיר - עי"ז שמגישים לו עזר וסיוע בעצה טובה וכיו"ב, וכן כאשר פועלים עליו להוסיף בעניני יהדות, בשמחה וטוב לבב. וכל זה יוסיף ברכת הצלחה לכם ולכל משפחתכם בכל המצטרך, ובפרט בכל הקשור לחתונה - ההכנות לחתונה, החתונה עצמה, בשעה טובה ומוצלחת, שבעת ימי המשתה, לאריכות ימים ושנים טובות, ביחד עם בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותי, לגדלם לתורה לחופה ולמעשים טובים.

כדי לזכות להשתתף בענין של שמחה, ובפרט בשמחת חתן וכלה שהיא שמחה שלמעלה מהגבלה, - ובפרט ששמחה זו ממהרת את קיום ההבטחה "עוד ישמע גו' בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול ששון וקול שמחה וגו'", בביאת משיח צדקנו אתן לכל אחד ואחת מכם שטר של דולר, כדי לצרפו לצדקה שתתנו מממונכם. וע"פ מארז"ל "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה" - אפילו פעולה אחת של צדקה, ועאכו"כ כאשר כו"כ מישראל נותנים צדקה, ועאכו"כ נתינת צדקה ע"י חתן וכלה, ש"תורת אמת" משווה אותם למלך ומלכה, שהם מנהיגים את כל עניני הגאולה והנהגת המדינה כולה - הרי בודאי שכל עניני צדקה אלו יקרבו את הגאולה האמיתית והשלימה במהרה בימינו ממש.

וזוהים ללכת משמחה לשמחה - משמחת נישואין של בני ישראל, - החל מהשמחה הקשורה עם "נקמת ה' במדין", היינו, ביטול כל ענין (ואפילו רושם) של ריב ומדון ומחלוקת ח"ו, מכיון שתהי' אהבת ישראל ואחדות ישראל, "אהבה ואחוה שלום וריעות", וכל עשר לשונות של שמחה - לשמחה הקשורה עם ביאת משיח צדקנו, שאז תהי' שמחת הנישואין דהקב"ה וכנס"י, בשמחה וטוב לבב, במהרה בימינו ממש.

ז"ך תשרי ה'תשמ"ה

נוסף לנתינת שטר זה (שנעשה ממון שלכם)

- תוסיפו לצדקה גם מכספכם

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך ויצליח אתכם שכל ההכנות לקראת החתונה תהיינה בהצלחה, ברוח היהדות, התורה והחסידות, ובודאי - שהחתונה עצמה תהי' בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד, על יסודי התורה והמצוה.

כמנהג ישראל - בודאי יתנו החתן והכלה לצדקה ביום החופה בבוקר, ומה טוב שגם ההורים יתנו לצדקה ביום חופת בניהם - לזכותם של החתן והכלה. וזכות מצות הצדקה, השקולה כנגד כל המצוות - תוסיף עוד יותר בברכותיו של הקב"ה, להתברך בבנין עדי עד, על יסודי התורה והמצוה, בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותי'.

וכל זה - בהוספה על הברכות שנאמרו לעיל, שבהם נכללים כולם. והעיקר - שכל הברכות יומשכו בטוב הנראה והנגלה, ובמיוחד - בנוגע להכנות לחתונה, החתונה וה"שבע ברכות" שבכל שבעת ימי המשתה, ולהמשיך את ברכת ה' על כל משך החיים, כאמור - בנין עדי עד.

ובקרוב ממש - נלך כולנו יחדיו, בתוככי כלל ישראל, לקבל פני משיח צדקנו, שאז יפגשו כל בני יחדיו מתוך שמחה רבה, ויקוים היעוד שאומרים בברכות הנישואין: "מהרה .. ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", וכל שאר הברכות שנימנו שם.

כדי להשתתף במצוה גדולה ונשאה זו - אתן לכל אחד ואחת מכם, וכן לכאור"א מהקרובים שלכם הנמצאים כאן, שטר של דולר, כדי לתת (בלי נדר) לצדקה ביום החופה לזכות החתן והכלה, ונוסף לנתינת שטר זה (שנעשה ממון שלכם) - תוסיפו לצדקה גם מכספכם. ופעולה זו תקרב עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

ליל כ"ד כסלו ה'תשמ"ה על ידי אור החסידות זוכים להתברך בבנים ובנות עוסקים בתורה ומצוות

(בלתי מוגה)

השי"ת יעזור ויצליח את כאו"א מכם, ביחד עם המשפחה כולה, לעשות את כל ההכנות לחתונה מתוך הצלחה מרובה, ובודאי - שהחתונה עצמה תהי' בשעה טובה ומוצלחת בכל הפרטים.

ויה"ר ששמחה זו, שמחת חתן וכלה, תוסיף שמחה אצל כאו"א מישראל וכלל ישראל, שכן, כל שמחה של יהודי, ועאכו"כ שמחת נישואין, עם היותה לכאורה שמחה פרטית של ב' אנשים (החתן והכלה) (ומשפחותיהם) - הרי זו גם שמחה של כלל ישראל, ולא עוד, אלא ששמחה זו ממהרת ומקרבת עוד יותר את שמחת כלל ישראל בזמן הגאולה - כפי שאומרים ב"שבע ברכות": "מהרה ה' אלקינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה".

כדי להוסיף בכל זה - יש לקיים מנהג ישראל שביום החופה בבוקר (ועכ"פ לפני החופה) יתנו החתן והכלה ממונם לצדקה, וכן יעשו ההורים והקרובים - לזכותם של החתן והכלה.

וכל זה בהוספה על החלטתם של החתן והכלה ומשפחותיהם שביתם יהי' בנין עדי עדי, על יסודי התורה ומצוותי', כפי שהם מוארים במאור שבתורה, זוהי תורת החסידות. והדגשה מיוחדת בזה - בבואנו זה עתה מי"ט כסלו, חג הגאולה של אדמו"ר הזקן, ובמילא, ישנה נתינת כח מיוחדת לפעול שהאור והחיות דתורת החסידות יחדור בביתם במשך כל ימי חייהם.

ועי"ז זוכים להתברך בכל הברכות דכל אותיות האל"ף בי"ת (כמזכר לעיל) ובמיוחד בכל הקשור לנישואין - להתברך בבנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות, אשר יגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים, מתוך שמחה וטוב לבב,

פרנסה בהרחבה, ובריאות נכונה. וכל עניני ברכה מתחילים כבר בזמן ההכנה לחתונה - מכיון שגם ההכנה לחתונה נעשית ע"פ רצונו של הקב"ה בתורתו, כולל - "נשמתא דאורייתא", תורת החסידות, ובמילא, נמשכים כל הברכות כבר בזמן ההכנה לחתונה, שתהי' אף היא בהצלחה בכל הפרטים, ועאכו"כ - החתונה עצמה, ושבעת ימי המשתה, וכן לאח"ז - לאורך ימים ושנים טובות, ובפשטות - שזוכים לבית יהודי וחסידי, בית של בריאות שמחה והצלחה, עד לבית אשר בקרוב ממש יקבע (בתוככי כל בתי בני") בארצנו הקדושה, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית, שנה" ומזמן לזמן - יבואו כולם יחדיו לעיר הבירה, ירושלים עיר הקודש, "קרית מלך רב", ושם גופא - לביהמ"ק השלישי.

ויה"ר שההכנות לאמירת "מהרה.. ישמע גו'" - ימהרו עוד יותר את קיום היעוד "עוד ישמע גו' בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", בביאת משיח צדקנו.

כדי לזכות להשתתף בשמחה זו - אתן לכאו"א מכם שטר של דולר כדי לתת לצדקה ביום החתונה. ואלו שחתונתם התקיימה כבר - יתנו לצדקה עתה, ויה"ר שגם בהם יקויימו כל הברכות שאומרים ב"שבע ברכות", בתוככי כל הברכות שבנ"י מברכים איש את רעהו, ובפרט כאשר נמצאים במקום קדוש - בית כנסת ובית מדרש.

ויה"ר שתהי' שנת שמחה בכל הפרטים, שמחת נישואין, ושמחות בישראל בכלל, עד לשמחת הגאולה, וכן שאר הברכות דכל אותיות האל"ף בי"ת, עד לשנת תהלה, תורה תשובה ותפלה, והעיקר - שנת גאולה, גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ט"ז שבט ה'תשמ"ה

(בלתי מוגה)

יהי רצון אשר כל ההכנות לחתונה, החתונה עצמה, שבעת ימי המשתה, וכל חיי הנישואין – יהיו באופן ד"בנין עדי עד", לאריכות ימים ושנים טובות, וכל זה – בהצלחה רבה, הצלחה גלוי' והצלחה גדולה, והצלחה החדורה באור האמיתי ופנימי דתורה בכלל, ובמיוחד – תורת החסידות.

ובפרט – כאשר גם החתן וגם הכלה, ושניהם יחדיו, וכן הוריהם וקרוביהם, יקבלו על עצמם החלטה שעוד לפני החתונה יוסיפו בכל ענייני תורה ומצוותיה – שהרי כללות הענין ד"בחוקותי תלכו ואת מצוותי תשמרו" הוא "כלי" הממשיך את ברכותיו של הקב"ה בכל המצטרך, ועאכו"כ בענין העיקרי – "בנין עדי עד".

ובודאי תנהגו כמנהג ישראל בכמה מקומות שביום החופה נותנים לצדקה החתן והכלה, וכן הוריהם וקרוביהם,

וכל זה – מלבד ההוספה בכל ענייני יהדות הקשורים עם יום החופה (המהווה הכנה לכל הימים שלאח"ז). בענייני התפלות וכיו"ב,

ובפרט שביום החופה מוחלים על כל ענייני העבר – באיזה אופן שהי', ועאכו"כ כאשר גם בלאה"כ הי' המצב טוב, אלא שישנה תוספת ברכה והצלחה בכל הענינים.

ומכיון ש"תורת-אמת" קובעת שהחתן והכלה, ביום חופתם ובשבעת ימי המשתה, הם בדוגמת מלך ומלכה – מהווה הדבר הכנה קרובה לחידוש המלכות בישראל, המלכות האמיתית דרוד מלכא משיחא, בפועל ובגלוי, למטה מעשרה טפחים.

כללות ענין החתונה שייך במיוחד לשיעור חומש היומי – מששי עד שביעי בפרשת יתרו:

בשיעור היומי מדובר אודות העניין דמתן-תורה - עשרת הדברות, שבהם תר"ך אותיות, כנגד תרי"ג מצוות דאורייתא וז' מצוות דרבנן, עם כלנהפרטים ופרטי פרטים והשקו"ט שבהם - כל התורה כולה.

ועניין זה חוזר ונשנה בכל שנה ושנה ובכל יום ויום - שזהו הפירוש ד"וידבר אלקים את כל הדברים האלה לאמר", שבכל זמן שיהודי לומד תורה חוזר ונשנה העניין דמ"ת כפי שהי' בפעם הראשונה, ובהדגשה יתירה - כאשר לומדים אודות "עשרת הדברות" בשיעור חומש היומי.

והשייכות לעניין הנישואין - ע"פ המבואר במדרשי חז"ל ש"תורה" ו"ישראל" הם בדוגמת "חתן" ו"כלה", ובעת "מתן-תורה" היה ענין ה"נישואין" דתורה עם ישראל, ובאופן ד"בנין עדי עד" - "התורה היא נצחית". ועניין זה הוא בשני אופנים:

(א) תורה - "חתן", וישראל - "כלה", כלומר, שהתורה היא בבחינת משפיע, וישראל הם בבחינת מקבל, שהרי ע"י התורה נמשך חיות לישראל - "חיינו ואורך ימינו", וע"י האחדות שביניהם - "והיו לבשר אחד" - נעשה עניין ה"תולדות". "תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים", "מאי פירות - מצוות".

(ב) ישראל - "חתן", ותורה - "כלה", כלומר, שישראל משפיעים וממשיכים חיות בתורה, ובפשטות - שע"י לימוד התורה מוסיפים ומחדשים בתורה, שזהו"ע ד"לאפשה לה".

והמשל לזה (לאופן הבי') - שרצונה של התורה שהספרים הנמצאים בבית יהודי ("בית מלא ספרים") לא יהיו מונחים בארון סגור כך שיביטו עליהם מבעד הזכוכית ... אלא אדרבה: הספרים רוצים ומבקשים שישתמשו בהם וילמדו בהם עוד פעם ועוד פעם, "הפך בה והפך בה", עד כדי כך שיהי' צורך לקנות סדרת ספרים חדשה!

וענין זה קשור עם מנהג ישראל בכמה מקומות - שהכלה קונה לחתן ש"ס, ואצל חסידים - גם ספרי חסידות, והתכלית והעיקר - שילמדו בספרים אלו.

ומכל הנ"ל מובן, שענין הנישואין דחתן וכלה כפשוטם צריך להיות קשור עם כללות ענין הנישואין דבני עם התורה - ע"י שהחתן והכלה מייסדים את ביתם באופן שיהי' מואר ב"נר מצוה ותורה אור", אור שיאיר את הבית כולו ואת כל הסביבה כולה.

ובפשטות - שגם החתן וגם הכלה מוסיפים בלימוד התורה, תושב"כ ותושב"פ, כמבואר בארוכה בהל' תלמוד תורה לאדמו"ר הזקן בסיום וחזרתם פרק ראשון ש"גם הנשים חייבות ללמוד הלכות הצריכות להן לידע אותן", ובמיוחד - ההלכות הקשורות עם החתונה - טהרת המשפחה, שענין זה שייך בעיקר ובמיוחד לנשים, שבהן תלוי' השמירה הזהירות והטהרה, ובמילא - גם הקדושה, ועד שהן משפיעות גם על בעליהן.

וכן מוסיפים בעניין התפלה - השייכת אף היא לנשים, ואדרבה: מכיון שתכונת ה"רגש" מפותחת אצל נשים יותר מאשר אצל אנשים, הרי אצלן עבודת התפילה - עבודה שבלב - ביתר שאת וביתר עוז.

וכן מוסיפים בענין הצדקה, ובפרט - ביום חופתם (כנ"ל), היינו, שלוקחים מממונם, ממון שבו "הי' יכול לקנות חיי נפשו", ונותנים לצדקה - שעיי"ז "נותן חיי נפשו לה'", ולא עוד, אלא שמטבעות אלו (שנותן לצדקה) נעשים "מטבע של אש", "אש" המאירה את הבית והסביבה כולה באור ד"נר מצוה ותורה אור". וכל עניינים אלו נעשים מתוך חיות והתלהבות ואור - "אש" - יהודיים וחסידיים.

ועיי"ז מוסיפים, כאמור, בברכותיו של הקב"ה - שההכנות לחתונה יהיו בהצלחה רבה. שהחתונה תהי' בהצלחה רבה, ששבעת ימי המשתה יהיו בהצלחה רבה, ו"בנין עדי עד" לאורך ימים ושנים טובות בהצלחה רבה. וכל זה ימהר עוד יותר - בקרוב ממש - את הגאולה העתידה, שאז יהי' שלימות הנישואין דהקב"ה וכנס"י, כדאיתא במדרש [בקשר ובשייכות לגאולה ממצרים שהיתה הכנה למתן-תורה - ענין הנישואין דאז, וכן הוא בנוגע לגאולה העתידה, "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות"] "העולם הזה אירוסין היו .. אבל לימות המשיח יהיו נישואין".

ואז יהיו כל עניני שמחה בשלימותם, ובפרט - שמחת חתן וכלה. שהיא השמחה הכי גדולה, כי יקויים היעוד "מהרה ה' אלקינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", במהרה בימינו ממש.

בתור השתתפות בכל האמור - אתן שטר של דולר לכל חתן-כלה. הוריהם וקרוביהם, הנמצאים כאן, כדי לתיתו (או חילופו) לצדקה ביום החתונה, לזכותם של החתן-כלה ומכיון שמחליטים עתה בנוגע לכל ענינים הנ"ל - הרי פס"ד בתורה שבעת ההחלטה מקבלים כבר את כל הברכות והצלחות הקשורות עם קיום החלטות אלו.

כן תהי' לכל אחד ואחת, וכן תהי לנו - בתוככי כלל ישראל.
ובקרוב ממש נזכה, כאמור, לקיום היעוד: "ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה".

י"ט אדר ה'תשמ"ה

כאשר מברכים את החתן והכלה, בכחו של הקב"ה - הרי בודאי שברכות אלו מתקיימות, ועד שקיומם מתחיל כבר לפני החתונה

(בלתי מוגה)

אודות שמחת חתן וכלה שעומדים לינשא "כדת משה וישראל" - קובעת תורתנו הקדושה, תורת-חיים ותורת-אמת, הוראה בחיי היום-יום בהתאם לאמיתתם של דברים, שזוהי שמחה גדולה ביותר, עד לשמחה שלמעלה ממדידה והגבלה, מכיון שהדבר קשור עם "בנין עדי עד", בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות.

ולכן, הברכה לחתן וכלה היא בהוספה על כל הברכות האמורות לעיל, ועל ידכם - נמשך הדבר גם לבני משפחותיכם.

וכל זה נפעל ע"י ההכנה המתאימה לבנין עדי עד על יסודי התורה ומצוותי - לימוד וידיעת הדינים, וקיומם בפועל מתוך תוקף וחיות ואור, ע"פ הוראת "תורה אור", ובפרט כאשר מחליטים לבנות בית שממנו יתפשט ויופץ אור היהדות בכל הסביבה כולה.

וההכנה הטובה ביותר - כאשר מתחילים בזה עוד לפני החתונה, היינו, להוסיף עוד יותר בלימוד התורה וקיום המצוות, וכן הוספה באיכות - ביתר שמחה חיות ואור.

ויה"ר שיהי' כן אצל כאו"א מכם - שההכנות לחתונה תהיינה בשעה טובה ומוצלחת, והחתונה וכל שבעת ימי המשתה יהיו מתוך שמחה גדולה, "קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה".

ידוע המנהג המקובל בכמה מקומות, שביום החופה - לפני החופה, או בבוקר - יוסיפו החתן והכלה בנתינת הצדקה, בהוספה על שיעור הצדקה שרגילים לתת בכל יום.

ומה טוב שיעשו כן גם ההורים, הסבא והסבתא, וכל הקרובים שרוצים להוסיף בהשתתפותם בשמחת חתן וכלה.

ועי"ז פועלים תוספת הצלחה בהכנות לחתונה, בחתונה עצמה ובכל שבעת ימי המשתה, ובכל משך ימי חייהם — חיים מאושרים בגשמיות וברוחניות גם יחד.

ובפרט כאשר מברכים את החתן והכלה, בכחו של הקב"ה - הרי בודאי שברכות אלו מתקיימות, ועד שקיומם מתחיל כבר לפני החתונה (בקשר להכנות לחתונה), ובודאי - בחתונה עצמה.

ועי"ז ממהרים את קיום הברכה הכללית והעיקרית - "מהרה ה' אלקינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", וכל שאר עניני ברכות המבוארים בהמשך הענין, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

כדי לזכות ולהשתתף בשמחת חתן וכלה,

אשר מלבד שמחתם של החתן והכלה ומשפחתם, הרי זו גם שמחה של כללות עם ישראל, ועד שזוהי ההכנה לשמחה הגדולה דגאולה האמיתית והשלימה -

אתן לכל אחד ואחת מהחתנים והכלות, וכן לקרובים שלהם הנמצאים כאן - שטר של דולר, כדי לתת לצדקה, בהוספה על מה שיתנו לצדקה משלהם לפנ"ז. ו"גדולה צדקה שמקרכת את הגאולה" - גאולה האמיתית והשלימה, שאז "ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול חתן וקול כלה", בביאת משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, במהרה בימינו ממש.

כ"ה ניסן ה'תשמ"ה

בכל חתונה בזמן הגלות יש להוסיף בפעולות מיוחדות שסגולתן למהר ולקרב את הגאולה

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך את כל אחד מכם, הן החתנים והן הכלות, וכן את כאו"א מבני משפחותיכם - בברכה מיוחדת,

בהוספה על כל הענינים והברכות שנאמרו לעיל, השייכות לכאו"א מישראל ולכללות ישראל, "מקטנם ועד גדולם" -

שהרי חתן וכלה שמתכוונים לייסד משפחה בישראל - זוכים הם לברכה מיוחדת: "איש ואשה זכו שכינה שרויה ביניהם", ובלשון הכתוב: "ושכנתי בתוכם", היינו, שהקב"ה משרה את שכינתו על כל משפחה ובית בישראל, ובהקדמה לזה - ברכה מיוחדת אשר גם ההכנות לחתונה תהיינה בהצלחה רבה,

עי"ז שבימים שלפני החתונה מוסיפים בכל עניני יהדות ביתר חיות וחום חסידותיים -

וכן החתונה עצמה ושבעת ימי המשתה ("שבע ברכות") - בהצלחה רבה, וכן כל משך ימי החיים שלאח"ז - בהצלחה רבה,

וכל ענינים אלו - באופן ד"לכו מחיל אל חיל", להוסיף ולהעלות בכל עניני טוב וקדושה, ובדרך ממילא - הוספה בברכותיו של הקב"ה.

ובפשטות - "בנין עדי עד", "בית ועד לחכמים", ולהתברך בכל המצטרך - בני חיי ומזוני רויחי, ובכולם רויחי, כולל ובמיוחד - להתברך בקיום הציווי "פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה", אשר עי"ז ממהרים עוד יותר את ביאת משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש, שאז יקויים היעוד "עוד ישמע גו' בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה".

מכיון שכל חתונה בזמן הגלות היא "מעין" ו"הכנה" לקיום היעוד "עוד ישמע גוי בערי יהודה ובחוצות ירושלים גוי קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה" בגאולה העתידה לבוא – לכן, יש להוסיף בפעולות מיוחדות שסגולתן למהר ולקרב את הגאולה.

ומהן – ההוספה במצות הצדקה, אשר נוסף לכך שבהיותה "שקולה כנגד כל המצוות" פועלת היא הוספה מיוחדת בהמשכת הברכות ד"ונתתי גשמיכם בעתם" – יש בה סגולה מיוחדת בקשר לענין הגאולה: "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה".

ולכן, מנהג טוב ונכון – שהחתן והכלה יתנו לצדקה ביום החתונה, לפני החופה.

ומה טוב – שיעשו כן גם ההורים ובני המשפחה שחפצים להוסיף ברכה והצלחה יתירה ב"בנין עדי עד".

כדי להשתתף בשמחת חתן וכלה – שזוהי שמחה הכי גדולה, כמבואר בארוכה בהמשך שמח תשמח – אתן לכאו"א מכם שטר של דולר, כדי לתת לצדקה ביום החתונה בבוקר, ועכ"פ – לפני החופה.

ויה"ר אשר שמחה זו תוסיף עוד יותר בשמחתו של כאו"א מישראל ושמחת כלל ישראל,

עדי קיום היעוד "שמחת עולם על ראשם" – כאשר בקרוב ממש יזכו כל בני, "בנערינו ובזקנינו גוי בבנינו ובבנותינו", ל"אותו הזמן" שבו יהיו ה"נישואין" דהקב"ה וכןס"י בתכלית השלימות.

וכהכנה לזה – הנה עוד בזמן הגלות יהי' "לכל בני ישראל . . . אור במושבותם".

ו"אור" מיוחד – בכל הקשור להכנות לחתונה, לחתונה ושבעת ימי המשתה, וכל הימים שלאח"ז, ויאריכו ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים.

יו"ד סיון ה'תשמ"ה להכין את הבית שיהי' פתוח ל"הכנסת אורחים" "בית ועד לחכמים", בית-תורני

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך ויצליח את כאו"א מכם, עם כל משפחותיכם - בברכה מיוחדת, בהוספה על כל הברכות (שזכרו לעיל) שנותן הקב"ה לכאו"א מישראל, בתוככי כלל ישראל, מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה -

שהרי מובן, שכאשר ישנה (שמחה מיוחדת, ובפרט) שמחת חתן וכלה שהולכים לבנות בית בישראל, "בנין עדי עד", על יסודי התורה והמצוה, בית שיעשו ממנו "מקדש" להשראת השכינה, כמ"ש "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" - אזי מוסיף הקב"ה ברכות מיוחדות,

לכל לראש - שההכנות לחתונה תהיינה בהצלחה, ברוח היהדות והתורה, מתוך חיות ורגש פנימי, כלומר, באופן חסידותי, ומתוך שמחה וטוב לבב, ובודאי שהחתונה עצמה תהי' בשעה טובה ומוצלחת, ובאופן כזה - כל שבעת ימי המשתה,

ולהמשיך זאת - מתוך שמחה - על כל ימי החיים, לאריכות ימים ושנים טובות, ולהתברך בבנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות, אשר יגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים,

ולהכין את הבית שיהי' פתוח ל"הכנסת אורחים", "בית ועד לחכמים", בית-תורני, בית חדור בתורה ויהדות באופן גלוי,

וכל ענינים אלו - מתוך בריאות נכונה, ופרנסה טובה, וכאמור לעיל - "רויחא" בכל הענינים, הרחבה אמיתית.

כדי להוסיף עוד יותר בכל הנ"ל - כדאי לקיים "מנהג ישראל" בכמה מקומות, אשר ביום החתונה, לפני החופה, יתנו החתן והכלה צדקה מכספם.

ומה טוב ונכון - שיעשו כן גם ההורים, האחים והאחיות ושאר הקרובים, לזכותם של חתן וכלה.

ועי"ז יתוסף גם בזכותם של כאו"א מישראל וכלל ישראל - שכן, אם כל עניני תורה ומצוותי' ממהרים את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, הרי עאכ"כ שכן הוא בענינים הקשורים עם חתונה בישראל, שע"ז ממהרים את קיום היעוד "מהרה ה' אלקינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", וכל שאר הענינים שנימנו בהמשך הכתוב.

כדי לזכות להשתתף במצוה גדולה כזו, עד כדי כך, שזוהי שמחה בלי הגבלות -

אתן לכאו"א מכם שליחות של מצוה - שטר של דולר, אשר ביום החופה תתנוהו לצדקה לזכות חתן והכלה, בהוספה על נתינת הצדקה שתתנו בעצמכם, אתם וקרוביכם.

ופעולה זו מביאה להשתתפותם של כאו"א מישראל וכלל ישראל בכל עניני שמחה אצל בני", ובפרט שמחת חתן וכלה, באופן דמוסיף והולך ואור. וכל זה ימהר יותר - כמוזכר לעיל - את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

שאו נזכה לראות בעיני בשר את קיום היעוד "ישמע גו' בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול חתן וקול כלה", במהרה, ובשמחה וטוב לבב.

ליל ט"ו תמוז ה'תשמ"ה
מוסיפים עוד יותר בהמשכת ברכותיו של
הקב"ה לחתן ולכלה, ובזכותם - גם להוריהם
ולכל אלו שנטלו חלק בחינוכם

(בלתי מוגה)

בנוגע לשמחת חתן וכלה, מבארת התורה - "תורת אמת" ו"תורת חיים", הוראה אמיתית בחיים - שזהו ע"ד ובדוגמת הנישואין והחתונה דהקב"ה וכנס"י בעת מתן-תורה, ע"י "שטר קידושין" - תורה.

ולכן: כשם שנישואי הקב"ה וכנס"י הוא ענין נצחי, ופועל את המשכת כל הברכות - כמו כן גם בנוגע לשידוך ונישואין אצל בני", שכאשר נפגשים חתן וכלה, שבאים מבתי שונים, ומתדברים ביניהם להקים בית משותף וחיים משותפים, על יסודי התורה ומצוותי' - אזי זוכים הם לבנות "בנין עדי עד", וזוכים להתברך בכל ברכותיו של הקב"ה.

ומזה מובן, שחתונה ונישואין דחתן וכלה, אינו רק ענין פרטי שלהם, כי אם ענין השייך ונוגע לכלל ישראל - ע"ד ובדוגמת כללות ענין הנישואין דהקב"ה וכנס"י, וכפי שהדבר בא לידי ביטוי בברכות הנישואין - שבכל חתונה פרטית בישראל מברכים גם את כללות בני": "מהרה ה' אלקינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה".

וככל שמוסיפים בהכנות המתאימות לקראת הנישואין - מוסיפים עוד יותר בהמשכת ברכותיו של הקב"ה לכללות בני", ובמיוחד - לחתן ולכלה, ובזכותם - גם להוריהם, לכל אלו שנטלו חלק בחינוכם, כל אלו שנטלו חלק בהכנות לחתונה, וכל אלו שנוטלים חלק בשמחת חתן וכלה, "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה", בטוב הנראה והנגלה, בעיני בשר - בבני חיי ומזוני רויחי.

ובמיוחד - בכל הקשור לענין הנישואין - שההכנות לחתונה תהיינה באופן הכי טוב ומוצלח, ברוח התורה והיהדות; שהחתונה וכל כל שבעת ימי המשתה

יהיו בשעה טובה ומוצלחת; וכן כל משך החיים המשותפים, לאורך ימים ושנים טובות, ולהתברך בבנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותי, וכל ענינים אלו - מתוך הרחבה, ומתוך שמחה וטוב לבב.

ידוע המנהג המקובל אצל בני, שביום חופתם, לפני החופה, נותנים החתן והכלה ממונם - לצדקה, ומה טוב - שיעשו כן גם הקרובים, החל מההורים, האחים והאחיות, לתת לצדקה בכלל, ובפרט - לזכותם של החתן והכלה.

ועי"ז משתפים בשמחה זו גם את מקבלי הצדקה, וכן אלו שלמדים מהנהגתם של החתן והכלה (באופן של "דוגמא-חי") ומוסיפים גם הם בנתינת הצדקה לעוד יהודי ועוד יהודי,

עד שזוכים עי"ז לקיום היעוד "אפס כי לא יהי' בך אביון" מכיון שכאו"א מישראל יקבל את פרנסתו בהרחבה, "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה", וכמ"ש בסידורו של הבעש"ט: "הגדושה" (בגימ"ל), לא רק מלא, אלא גם גדוש.

ומובן, אשר פעולת הצדקה מוסיפה עוד יותר בהמשכת ברכותיו של הקב"ה - הן בנוגע להכנות לקראת החתונה, הן בנוגע לחתונה עצמה ושבעת ימי המשתה, והן בנוגע לכל ימי החיים, להתברך בכל מילי דמיטב, "עד בלי די".

ועד שזוכים לקיום הבטחתו של הקב"ה - "מהרה . . ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

כדי לזכות ולהשתתף בשמחה זו - אתן לכאו"א מהנמצאים כאן שליחות מצוה, שטר של דולר לצדקה, בהוספה על מה שיתנו מעצמם.

וע"פ מארז"ל "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה" - הרי פעולת הצדקה תמחר עוד יותר את ביאת משיח צדקנו,

ועד שזוכים לחגוג את החתונות שלכם וכל החתונות - "בערי יהודה ובחוצות ירושלים", מתוך שמחה וטוב לבב.

כ"ו תשרי ה'תשמ"ו בניית בית בישראל באופן שנעשה "מקדש מעט" מהוה הכנה וסיוע לבנין ביהמ"ק כפשוטו

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך את כאו"א מכס, בתוך כלל ישראל, בכל המצטרך, בגשמיות וברוחניות, וברוחניות ובגשמיות גם יחד, ובהוספה על כל הברכות האמורות לעיל – ברכה מיוחדת בקשר לנישואין, שההכנות לחתונה תהיינה בהצלחה רבה ומופלגה, ברוח היהדות והחסידות, ובאופן של הליכה "מחיל אל חיל", גם בהכנות, ועאכו"כ – בנוגע לחתונה עצמה, בנין עד עד, על יסודי התורה והמצוה, ולהתברך בבנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותי', וכל ענינים אלו – מתוך הרחבה אמיתית, בני חיי ומזוני רויחי.

ידוע "מנהג ישראל" שביום החתונה. לפני החופה, יתנו החתן והכלה צדקה (בהוספה על נתינת הצדקה ע"ד הרגיל) – לזכות החתונה, ובודאי תקיימו גם אתם (כלי-גדר) מנהג זה, ומה טוב – שגם ההורים יעשו כן. וכל ענינים אלו – מתוך שמחה וטוב לבב (כבכל עניני טוב), אשר, מכיון ששמחה פורצת גדר, הרי עי"ז פורצים את הגדרים דברכות ה' – המשכת ברכותיו של הקב"ה באופן שלמעלה מכל מדידה והגבלה, בכל המצטרך, ובפרט בנוגע לחתונה – הצלחה רבה בכל ההכנות לחתונה, החתונה עצמה בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד, "בית ועד לחכמים", בית נאמן לה' ולתורתו.

וכל זה ימהר את קיום היעוד שמזכירים ב"שבע ברכות": מהרה . . ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", אשר, כל חתונה של חתן וכלה בזמן הגלות מהוה הכנה לקיום יעוד זה,

ובפרט כאשר מקשרים את החתונה עם קיום מצות צדקה - "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה".

כדי לזכות להשתתף בשמחת ישראל, ובפרט שמחה גדולה ביותר עד אין-סוף, שמחת חתן וכלה -

אשתתף בנתינת הצדקה שלכם עי"ז שאתן לכאו"א מהחתנים והכלות, וכן הקרובים הנמצאים כאן, שטר של דולר אחד, סכום שווה לכל אחד ואחת - כדי להדגיש את אחדותם של ישראל.

וכאמור, נתינת הצדקה תוסיף בברכת ה' בכל המצטרך, והעיקר - "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה",

ואז - "ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים . . קול חתן וקול כלה",

ובהקדמה לזה - "קהל גדול ישובו הנה", לארץ הקודש, ושם גופא - לירושלים עיר הקודש, "בחוצות ירושלים", ואח"כ - "בהר הקודש" ובבית המקדש.

ובפרט כאשר כל יהודי בונה בית בישראל באופן שנעשה "מקדש מעט" - פעולה שמהווה הכנה וסיוע לבנין ביהמ"ק כפשוטו, היינו, שעיי"ז מקדימים עוד יותר ב"אחישנה" בירידת והתגלות ביהמ"ק השלישי, שעומד בנוי ומוכן, וצריך רק לרדת ולהתגלות למטה - בקרוב ממש, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

כ"ב כסלו ה'תשמ"ו

הוספת בית חדש בישראל פועלת חידוש גדול אצל כללות עם ישראל, ועי"ז - חידוש בכל העולם כולו

(בלתי מוגה)

כאשר חתן וכלה בונים בית חדש בישראל על יסודי התורה והמצוה - מבטיחה תורתנו, תורת־חיים, הוראה בחיים, שבית זה יהי "בנין עדי עד", ולא עוד, אלא שהוספת בית חדש בישראל פועלת חידוש גדול אצל כללות עם ישראל, ועי"ז - חידוש בכל העולם כולו, ועד כדי כך, שחידוש זה קשור עם תכלית השלימות דמציאות העולם - בימות המשיח, כפי שאומרים ב"שבע־ברכות" של כל חתן־כלה בישראל: "מהרה . . ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה". וע"פ הכלל "איני מבקש כו' אלא לפי כחן" - מובן, שהקב"ה נותן להם את כל הכחות הדרושים לכך, "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה", "בעין יפה".

ומכיון שכן, יש לנצל כחות נעלים אלו - עי"ז שההכנות לחתונה הם באופן המתאים ל"בנין עדי עד" בתכלית השלימות, ובפרט כאשר יודעים את גודל הזכות שבדבר, אשר, עי"ז פועלים בכללות עם ישראל, ובכל העולם כולו -

ובודאי שזוכים להצלחה רבה בכל זה, ועד שההצלחה עצמה היא באופן של הצלחה עדי עד.

ידוע "מנהג ישראל" - שהולך ומתפשט - שביום החתונה מוסיפים החתן והכלה בנתינת צדקה (בהוספה על נתינת הצדקה ע"ד הרגיל), וכן עושים גם הוריהם וקרוביהם וכל החפצים בטובתם - שמוסיפים בנתינת צדקה לזכותם של החתן־כלה.

וכאשר מחליטים לעשות כן - הרי מכיון ש"כלפי שמיא גליא", מובן, שהחלטה זו עצמה, עוד לפני קיומה בפועל ביום החתונה, פועלת כבר הוספה בברכת ה' בכל המצטרך,

לכל לראש - בנוגע להכנות לקראת החתונה, ועאכו"כ - בנוגע לחתונה עצמה, שבעת ימי המשתה, וגם לאחריו כן, במשך כל ימי חייהם - שכל הענינים יהיו מתוך שמחה גדולה, חיים מאושרים, בגשמיות וברוחניות וברוחניות ובגשמיות גם יחד.

וכאמור, כל ענינים אלו פועלים הוספה אצל כלל ישראל, ובכללות - ששמחת חתן-כלה פועלת הוספה בשמחת כלל ישראל, ומכיון ששמחה פורצת גדר - פורצת שמחה זו את גדרי הגלות, ומקרבת עוד יותר את הגאולה.

כדי לזכות להצטרף לענין השמחה ולנתינת הצדקה - אתן לכאו"א מכם (לחתן-כלה, ולכל הקרובים והידידים שלהם הנמצאים כאן) השתתפות בענין הצדקה, על מנת להוסיף ולצרף זאת לנתינת הצדקה ביום החתונה (ואלו שחתונתם התקיימה כבר - יתנו בהקדם האפשרי).

וע"פ מארז"ל "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה" - הרי פעולה זו תקרב עוד יותר את הגאולה,

גאולה הפרטית - שלא יהיו ענינים המבלבלים ח"ו להכנות לקראת החתונה, כך שההכנות תהיינה בתכלית השלימות, ומתוך שמחה טובה לבב אמיתיים, ואח"כ - החתונה עצמה בשעה טובה ומוצלחת, תוך כדי קבלת החלטה טובה לייסד "בנין עדי עד", שיהי' גם "בית ועד לחכמים", בית שאודותיו מבטיח הקב"ה (ונעשה כן בפועל) "ושכנתי בתוכם" - בכל בית יהודי, ובפרט בית חדש, אשר, עי"ז ממהרים עוד יותר את בנין הבית חדש ("ושכנתי בתוכם") דכללות עם ישראל - בנין ביהמ"ק השלישי,

כאשר תהי' הגאולה הכללית דכללות עם ישראל,

שאז נזכה לראות בעיני-בשר את קיום היעוד "עוד ישמע גו' בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה" - גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

אור לי"ג שבט ה'תשמ"ו
דווקא ע"י יסוד הצדקה, יסוד אמיתי
ואיתן יבנה ה"בנין עדי-עד"

(בלתי מוגה)

ידוע שכל עניני העולם נקבעים ע"פ התורה, כלומר, כפי שהדבר הוא בתורה, כן נמשך גם במציאות עולם, כמאמר "אסתכל באורייטא וברא עלמא". ואם הדברים אמורים בנוגע לכל עניני העולם, הרי עאכו"כ שכן הוא בנוגע לעם ישראל – שכל עניניהם מיוסדים ובנויים בהתאם לתורה, ובלשון הכתוב: "זאת התורה אדם".

ובנוגע לעניננו – שמחת חתן וכלה:

"התורה – כללות ופרטות נאמרה". ומזה מובן שכן הוא גם בישראל – שיש בהם הענין דכללות ופרטות: כללות עם ישראל – "עם אחד", "גוי אחד בארץ", וביחד עם זה, מתחלק לפרטים – י"ב שבטים, וכיו"ב בשאר אופני חלוקה לפרטים, עד לחלוקה דמשפחות משפחות, איש ואשה.

והנה, בנוגע לכלל ולפרט – הרי גם ב"פרט" משתקף ומתבטא ה"כלל". ובנדו"ד, בכל חתונה פרטית, נישואי איש ואשה בישראל, משתקף ומתבטא כללות ענין הנישואין, נישואי הקב"ה וישראל.

וכמודגש גם בברכת נישואין דכל חתן וכלה – "מקדש עמו ישראל על ידי חופה וקידושין".

וזהו גם כללות הענין ד"איש ואשה זכו שכינה ביניהם", היינו, שביתם הפרטי נעשה בבחינת "מקדש מעט", בית שבו משרה הקב"ה את שכינתו, "ושכנתי בתוכם" – ע"ד ובדוגמת כללות ענין הנישואין דהקב"ה וישראל, שע"ז פועלים שהעולם כולו נעשה דירה לו ית', היינו, שכשם שהקב"ה משרה שכינתו ב"שמים ושמי שמים", כמו כן משרה שכינתו למטה בארץ, ואדרבה – הדירה לעצמותו היא למטה בארץ דוקא.

ומכל זה מובן מעלת הברכה שנפעלת ע"י הנישואין - שכן, "שכינה ביניהם", ו"באור פני מלך (מלך מלכי המלכים הקב"ה) חיים", היינו, שמתברכים בכל מילי דמיטב בכל המצטרך להם, הן בגשמיות והן ברוחניות, "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה",

ובפרטיות יותר - כל עניני ברכה שאומרים ב"שבע ברכות" דברכת נישואין, עד לברכה ד"מהרה. . ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", בגאולה האמיתית והשלימה.

ידוע "מנהג ישראל" (שנתפשט, והולך ומתפשט יותר ויותר) שביום חופתם (בבוקר, ובכל אופן - לפני החופה) יוסיפו החתן והכלה בנתינת הצדקה מממונם.

ומהטעמים לזה - כדי להדגיש שעומדים לבנות את ביתם על היסוד האמיתי, בתוככי כל יסודי התורה והמצוה, יסוד הצדקה, ה"שקולה כנגד כל המצוות", אשר, על יסוד אמיתי ואיתן זה יבנה ה"בנין", "בנין עדי עד", בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותי, ומתוך הרחבה בכל הענינים, הן בגשמיות והן ברוחניות, ובפשטות - בית מבורך בבני חיי ומזוני רויחא, ובכולם רויחא.

ובכמה מקומות נוהגים שגם הקרובים, וכל אלו שמברכים את החתן והכלה, מוסיפים בנתינת צדקה מממונם - לזכות החתן והכלה.

וכל זה מוסיף עוד יותר בברכותיו של הקב"ה, אשר, להיותו "אין-סוף", הרי גם ברכותיו הם באופן ד"אין-סוף", ובמילא, ככל שמוסיפים בנתינת הצדקה, עוד נתינה ועוד נתינה, ניתוסף עוד יותר בברכותיו של הקב"ה לחתן וכלה, בכל המצטרך להם,

ובמיוחד, בנוגע לנישואין עצמם - להתברך בבנים ובנות, שיגדלו ויבנו בתים בישראל, וכן הלאה, עד סוף כל הדורות.

כדי לזכות להשתתף בשמחה זו - אשתתף גם באמצעות מצות הצדקה, עי"ז שאתן לכל אחד ואחת מהחתנים וכלות, וכן הקרובים הנמצאים כאן, שטר של ממון, על מנת לתתו לצדקה ביום שמחתם, בהוספה על נתינת הצדקה משלהם.

ויה"ר שכל עניני צדקה אלו יצטרפו יחדיו לקרב את הגאולה (קרוב גדול יותר ממה שיכולים לשער) - "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה",

שאז יהי' שלימות ענין הנישואין דהקב"ה וכנס"י, כדאיתא במדרש:
"העוה"ז - אירוסין היו", בעת יצי"מ ומ"ת, "אבל לימות המשיח יהיו נישואין",
ובאופן ד"בנין עדי עד" - גאולה שאין אחרי' גלות,
גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, בפועל ממש, למטה מעשרה
טפחים, במהרה בימינו ממש.

ט"ז אדר ב' ה'תשמ"ו

העמדת בית נאמן בישראל היא שמחתו של הקב"ה עצמו

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך ויצליח אתכם שההכנות לחתונה תהיינה בהצלחה רבה ומופלגה,

ואלו שחתונתם התקיימה כבר - תהי' המשך פעולת ההכנות, "פעולה נמשכת", בהצלחה רבה ומופלגה,

לבנות בית בישראל, על יסודי התורה והמצוה, "בנין עדי עד" - כלשון שאומרים ב"שבע ברכות", ביחד עם כל שאר הברכות ד"שבע ברכות".

והעיקר - שיצטרפו כל עניני שמחה ע"י העמדת בית נאמן בישראל, בנין עדי עד,

שמחתם של החתן והכלה, שמחתם של ההורים והקרובים, עד לשמחת כלל ישראל, ועאכו"כ שמחתו של הקב"ה עצמו כביכול -

לשמחה הכי גדולה - שמחת כלל עם ישראל - שמחת הגאולה האמיתית והשלימה, כפי שאומרים ב"שבע ברכות": "מהרה . . ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה".

האמור לעיל מודגש ביותר בסמיכות לימי הפורים:

ענינם של ימי הפורים הוא - "קיימו מה שקבלו כבר" במתן-תורה, כלומר, תוקף והתחדשות בכללות הענין דמ"ת - ה"שידוך" שבין הקב"ה לכנס"י.

וענין זה שייך לכל "שידוך" ו"חתונה" "כדת משה וישראל" - מעין ודוגמת השידוך והנישואין דהקב"ה וכנס"י.

ובהתאם לכך צריכה להיות ההכנה המתאימה לפני החתונה - עי"ז שהחתן והכלה מחליטים (ומקיימים בפועל) לעשות מבייתם "מקדש מעט", בית שבו תשרה

השכינה - "ושכנתי בתוכם", "שכינה ביניהם", ובפרט - עי"ז שביתם נעשה "בית ועד לחכמים". וכל זה - מתוך שמחה וטוב לבב, בסבר פנים יפות.

ובודאי נותן הקב"ה ברכות והצלחות שיוכלו לעשות כל ענינים אלו מתוך הרחבה, מזונא רויחא, בריאות נכונה, ושמחה וטוב לבב, ועאכו"כ - הברכה העיקרית - להתברך בבנים ובנות עוסקים בתורה ומצוות, ובכללות - בנין עדי עד, לדורות, לאורך ימים ושנים טובות.

בין ההכנות לחתונה - ה"מנהג טוב" שביום חופתם נותנים החתן והכלה לצדקה, בהוספה על נתינת הצדקה ע"ד הרגיל.

ומה טוב - שגם ההורים, האחים והאחיות, יתנו צדקה לזכותם, וכאמור, בהוספה על שיעורי הצדקה הרגילים.

וכמו כן - המנהג שהחתן והכלה מתענים ביום חופתם, ענין התשובה, אשר, שלימות התשובה היא - מתוך שמחה.

ובהדגשה יתירה בסמיכות לימי הפורים - "ימי משתה ושמחה".

וכאמור, הכנות אלו מוסיפים ומזרזים את המשכת ברכותיו של הקב"ה בכל המצטרך, ובכללות - בנין עדי עד.

כדי להשתתף בכל האמור - אתן לכאו"א מכם שטר של דולר, בהוספה על נתינת הצדקה משלכם.

ויה"ר שכל ענינים אלו ימהרו את הנישואין של הקב"ה עם כנס"י (נוסף על ענין האירוסין), כדברי המדרש: "העוה"ז - אירוסין היו . . אבל לימות המשיח יהיו נישואין",

במהרה בימינו ממש - בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח בן דוד, משיח צדקנו,

יבוא ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו, מתוך שמחה וטוב לבב.

כ"ו ניסן ה'תשמ"ו
ביום החופה נותנים החתן והכלה צדקה, ומה
טוב - שיעשו כן גם ההורים והקרובים, כולל
אלו שרוצים להיות בבחינת "קרוב"

(בלתי מוגה)

בהוספה על כל הברכות האמורות לעיל, שבהם נכללים כאו"א מישראל וכל בני" - הרי, כאשר ניתוסף ענין מיוחד ביהדות, ובפרט ענין של נישואין, ענין עיקרי וכללי, בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה, באופן נצחי, "עדי עד" - כפשוטו, אזי ניתוסף גם בענין הברכה, ברכות מיוחדות, אשר, ככל הברכות - נמשכות גם הן (ואדרכה - בהדגשה יתירה בנוגע לברכות מיוחדות אלו) למטה מעשרה טפחים, בטוב הנראה והנגלה.

ובמיוחד - בנוגע לענינים הקשורים עם החתונה, "בנין עדי עד":
 כל ההכנות לחתונה תהיינה בשעה טובה ומוצלחת, ובהצלחה רבה, ועאכ"כ - החתונה עצמה ושבעת ימי המשתה, וכן כל משך החיים לאריכות ימים ושנים טובות - להתברך ב"דור ישרים יבורך", בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות,

ותזכו שיהי' ביתכם פתוח לרוחה, "בית ועד לחכמים", בית, שהשם "מקדש מעט" - ע"י השראת השכינה, "ושכנתי בתוכם" - יתאים עבורו באופן גלוי, כולל ובמיוחד - הכנה למקדש הגדול האמיתי - ביהמ"ק השלישי, "מקדש אדני- כוננו ידיך",

בגאולה האמיתית והשלימה - שיש לה קשר מיוחד לענין הנישואין, כפי שאומרים בסיום וחותם ד"שבע ברכות" (בעת ה"חופה", ובמשך כל שבעת ימי המשתה): "מהרה... ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה" - במהרה בימינו, בגאולה האמיתית והשלימה.

מכיון ש"גדולה צדקה שמקרכת את הגאולה" - נוהגין החתן והכלה לתת צדקה ביום חופתם, ואם רגילים לתת צדקה בכל יום - נותנים ביום חופתם באופן של הוספה.

ומה טוב - שיעשו כן גם ההורים, וכן הקרובים, כולל - אלו שרוצים להיות בבחינת "קרוב", ובפרט ע"י ענין של יהדות, עד למצות הצדקה, ה"שקולה כנגד כל המצוות" - שיתנו כולם לצדקה לזכות החתן והכלה, שיזכו להעמיד דור ישרים יבורך.

וכדי לזכות להשתתף בכל זה - אתן לכל אחד ואחת מכם, וכן ההורים ובני המשפחה הנמצאים כאן, שטר של דולר, כדי לתת לצדקה, לזכות החתן-כלה.

ויה"ר שצירוף כל הענינים, בתוככי כללות מעשינו ועבודתינו - יסיפו עוד יותר בברכותיו של הקב"ה בכל הענינים האמורים,

עד לברכה העיקרית והפנימית דכלל ישראל וכל אחד ואחת מישראל - גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

שאז, במהרה בימינו ממש, "ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה",

"ועד אז - לכל בני ישראל הי' אור במושבותם", כאשר נמצאים עדיין בזמן הגלות,

ומתוך "אורה ושמחה וששון ויקר", בטוב הנראה והנגלה - להתכונן לקבלת פני משיח צדקנו,

בד בבד עם ההכנות לחתונה, כולל - אלו שנמצאים בשבעת ימי המשתה (לאחרי החתונה), וכן אלו שלאחרי שבעת ימי המשתה - לאריכות ימים ושנים טובות,

ובכל ענינים אלו - מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, כולל - כמ"ש בסידורו של הבעש"ט - "הגדושה" (בגימ"ל), באופן ד"די והותר", למעלה ממדידה והגבלה,

וכאמור, ההתחלה בזה - כאשר נמצאים עדיין בזמן הגלות, ותיכף ומיד, ברגע זה ממש - הלוך והוסיף ואור, עדי קיום היעוד "לילה כיום יאיר", בגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהי' כולו אור, ובשמחה וטוב לבב.

ט' סיון ה'תשמ"ו

ההכנות לחתונה - ברוח התורה ביחד עם ההידור שבתורה ופנימיות התורה

(בלתי מוגה)

הענין דמתן-תורה (דמיני' אזלינן) הוא - השידוך דכנס"י עם הקב"ה, "בנין עדי עד", עם כל הברכות האמורות בתורתנו הקדושה, תורת-חיים ותורת-אמת, אשר, "התורה היא נצחית".

וזוהי גם הדוגמא והנתינת-כח לכל שידוך פרטי "כדת משה וישראל" - להתברך בברכותיו של הקב"ה, "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה", "בנין עדי עד", על יסודי התורה והמצוות, בתכלית השלימות.

ובזה נכללת גם ברכת הצלחה בהכנות לחתונה - ברוח התורה, ביחד עם ההידור שבתורה ופנימיות התורה, כפי שנתבארה ונתפרשה - באופן ד"יתפרנסון" - ע"י תורת החסידות,

ומכיון שברוח זו נעשים ההכנות לחתונה, ובנין החיים המשותפים - אזי נעשה "בנין עדי עד", בית מלא תורה, "בית ועד לחכמים", וכן פרנסה בהרחבה, בגשמיות וברוחניות גם יחד, בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוות.

כדאי להזכיר ע"ד "מנהג ישראל", אשר, "תורה היא", שביום החתונה יתנו החתן והכלה לצדקה מממונם, בהוספה על שיעורי הצדקה ע"ד הרגיל, ומה טוב - שיעשו כן גם ההורים והקרובים שחפצים להוסיף בהמשכת ברכותיו של הקב"ה לחתן-כלה.

ולכן, אשתתף גם אני - כרגיל - ואתן לכאו"א שטר של דולר, על מנת לצרף לנתינת הצדקה שלכם ב"יום שמחתכם".

ועצם קבלת החלטה טובה בכל האמור בקשר להכנות לחתונה - תפעל כבר את ההוספה בברכותיו של הקב"ה בפועל ממש.

ויה"ר אשר כשם שה"שידוך" דמ"ת מהוה הכנה לשלימות ענין הנישואין לעתיד לבוא, כדאיתא במדרש "העוה"ז (במ"ת) אירוסין היו . . אבל לימות המשיח יהיו נישואין" - כמו כן בנוגע לאירוסין ונישואין של כל זוג פרטי, שתהי' זו הקדמה קרובה, הקדמה נכונה והקדמה בשלימותה לקיום היעוד וההבטחה "מהרה . . ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", ביחד עם כל שאר עניני ברכות שנאמרו בכתוב, ובאופן שגם ההכנות לכך הם מתוך שמחה וטוב לבב.

ולכל לראש - הוספה בברכותיו של הקב"ה בנוגע לחיים הפרטיים דחתן-כלה שעומדים להנשא (או שנישאו זה-עתה) "כדת משה וישראל", לעשות מביתם מקום שהקב"ה יאמר עליו "ושכנתי בתוכם", "מקדש מעט", אשר, עי"ז ממהרים עוד יותר את בנין וגילוי ביהמ"ק השלישי, "מקדש אדני כוננו ידיך", בית נצחי, "בנין עדי עד".

ובפרט כאשר מקשרים זאת עם הוספה במצות הצדקה - כאמור, שאשתתף בנתינת הצדקה, וכל המוסיף מוסיפין לו - ה"שקולה כנגד כל המצוות", ו"מקרכת את הגאולה".

וכל ענינים אלו - כהוראת פרשת השבוע - באופן ד"נשא את ראש", היינו, שהקב"ה מנשא ומרים את כאו"א מישראל וכלל ישראל באופן הכי נעלה, ומפרשת נשא הולכים ללמוד - ולראות בעיני בשר - "בהעלותך את הנרות", הדלקת המנורה ע"י אהרן הכהן בביהמ"ק השלישי, במהרה בימינו ממש.

ליל ט"ו תמוז ה'תשמ"ו

**כדאי ונכון להחליט לקיים את המנהג הטוב, אשר, ביום
החופה, לפני החופה, ומה טוב - בבוקר, יתנו חתן-
כלה לצדקה, בהוספה על שיעורי הצדקה הרגילים**

(בלתי מוגה)

השי"ת יעזור ויצליח שההכנות לחתונה תהיינה ברוח התורה והיהדות והחסידות, ולאח"ז - החתונה עצמה בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה, ויתברכו בבנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותי, פרנסה בהרחבה, ומתוך שמחה וטוב לבב.

ובפרט כאשר בימי ההכנה לחתונה מרבים בעניני יהדות, "בחוקותי תלכו ואת מצותי תשמרו", מתוך שמחה וטוב לבב - שע"ז ניתוסף עוד יותר בכל ברכותיו של הקב"ה המנויות בפרשה,

כולל ובמיוחד - בברכות הקשורות ושייכות לחתונה, ההכנות לחתונה, החתונה עצמה, שבעת ימי המשתה, וכל הימים שלאח"ז לאורך ימים ושנים טובות, שיהיו ימים מבורכים ושנים מבורכות, בגשמיות וברוחניות וברוחניות ובגשמיות גם יחד.

כדי להוסיף עוד יותר בכל האמור - כדאי ונכון להחליט (בלי גדר, אמנם, אבל) לקיים את המנהג הטוב, אשר, ביום החופה, לפני החופה, ומה טוב - בבוקר, יתנו חתן-כלה לצדקה, בהוספה על שיעורי הצדקה הרגילים, לכבוד ולזכות ולתוספת הצלחה ביום החופה, שיומשך גם על כל הימים והשנים שלאח"ז.

ומה טוב - שיעשו כן גם ההורים, הקרובים וכל בני המשפחה - הרוצים בטובתם.

ויה"ר שכל הענינים האמורים ימהרו עוד יותר את הנישואין דהקב"ה עם כנס"י - כדאיתא במדרש "העוה"ז אירוסין היו (בעת מתן-תורה) . . אבל לימות המשיח יהיו נישואין", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

וכל זה - ע"י ההוספה בכל עניני תורה ומצוותי, ובמיוחד, ע"י ההוספה בענין עיקרי - נישואין:

ענין הנישואין הוא ע"ד ובדוגמת כללות הענין דמ"ת - כמובן גם ממארז"ל שהמשמח חתן "זוכה לתורה שניתנה בחמשה קולות".

ונוסף לזה, תכלית ומטרת הנישואין - קיום המצוה הראשונה שבתורה, "פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה", אשר, מכיון שסדר בתורה (מצוה ראשונה) הוא גם חלק מתורה-הוראה, הרי מובן גודל מעלתה וחשיבותה המיוחדת דמצוה זו בכללות התורה.

ועוד - וגם זה עיקר - הקמת בנין בית בישראל, בנין עדי עד, בית שיהי' בבחינת "מקדש מעט", שהקב"ה יוכל לומר עליו "ושכנתי בתוכם", בית יהודי, תורני וחסידי, בית שממנו תצא אורה לכל היהודים הנמצאים בסביבה, כולל - יהודי אשר בשם ישראל יכונה, כלשון הידוע במכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, בעל הגאולה דימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז - דמיני' אזלינן, ובפרט בעמדנו בימי חמשה עשר בחודש, שבו "קיימא סיהרא באשלמותא", השלימות דכל החודש, כולל ובמיוחד - ימי הגאולה שבו.

וכאמור, כל זה ממהר עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה, שאז, גם הימים הבאים, ג' השבועות, יהפכו לששון ולשמחה ולמועדים טובים, כמ"ש "צום הרביעי וצום החמישי גו' יהיו לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו" - ובפשטות, למטה מעשרה טפחים, בשנה זו ממש.

וההתחלה בזה - ריבוי השמחה דשמחת חתן-כלה, אשר, עי"ז זוכים בקרוב ממש, בעגלא דידן, לקיום היעוד "מלאו את הארץ וכבשוה" (במובן הרחב) - ארץ הקודש, "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה", כולל - "ירחיב ה' אלקיך את גבולך".

וכל זה - בהוספה על כל הברכות האמורות לעיל, שבהם נכלל כל אחד מישראל בפרטיות, בתוככי כלל ישראל, ועאכו"כ - אלו שעומדים להקים בית בישראל, בנין עדי עד.

והעיקר - שמתוך שמחה וטוב לבב הולכים לחתונה, ואח"כ - ל"קבלת פנים" דמשיח צדקנו, בעגלא דידן ממש, וכאמור, מתוך שמחה וטוב לבב, "שמחת עולם על ראשם".

כרגיל ונהוג - אשתתף עמכם בנתינת הצדקה:

נוסף לנתינת הצדקה (בהוספה ע"ד הרגיל) ביום החתונה, כמנהג ישראל, ע"י החתן והכלה, ההורים והקרובים, כאמור - אתן לכל אחד ואחת מכם, החתנים והכלות, ובני המשפחה, שטר של דולר, בתור שליחות-מצוה, להוסיף בנתינת הצדקה האמורה.

ויה"ר שההוספה בנתינת הצדקה תוסיף בזריזות דגאולה האמיתית והשלימה, שאז יקויים היעוד "ישמע גו' בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", במהרה בימינו, בעגלא דידן ממש.

כ"ה תשרי תשמ"ז

ברכה שהבית יהיה מלא וחדור בקדושה, בתורה, ביהדות ובמצוות.

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך ויצליח את כל אחד ואחת מכם לערוך את ההכנות לחתונה בשעה טובה ומוצלחת ובהצלחה אמיתי – ואלו שכבר ערכו את החתונה ימשיכו ויצליחו לאריכות ימים ושנים טובות – והחתונה תהי', כאמור, בשעה טובה ומוצלחת ובנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה.

ומלבד כל הברכות האמורות לעיל – תיתוסף גם הברכה המיוחדת, לבנות ביחד בית בישראל שיהי' מלא וחדור בקדושה, בתורה, ביהדות ובמצוות, "בית ועד לחכמים", בית שיהי' מקדש נכון וראוי לו ית', "ושכנתי בתוכם", ויעסקו בכל זה : מתוך בריאות הנכונה ויהיו דוגמא חי' לכל בית בישראל כיצד הוא צ"ל ברוחניות, ויתברכו בכל מיטב הברכות, כהבטחת הקב"ה וכמו שאומרים בברכת הנישואין.

ועד לברכה העיקרית, אשר "מהרה " תשמע הבשורה הטובה דהגאולה האמיתית והשלימה, ובמהרה בימינו ממש, יחד עם כאו"א מישראל ועם כלל ישראל.

האמור לעיל קשור גם במנהג הטוב , אשר ביום החתונה נותנים החתן והכלה לצדקה יותר מנתינתם ע"ד הרגיל, וכן נוהגים גם הוריהם וכל ידידיהם המאחלים להם ברכות ואיחולים טובים,

וגדולה מצות צדקה שהיא מביאה וממשיכה את כל הברכות מהקב"ה, כך שזוכים לחיים טובים וארוכים בכל המובנים, הן בגשמיות והן ברוחניות,

ומה טוב- אשר גם ההורים יוסיפו בנתינתם לצדקה (כאמור), וכן - יאמרו פרק תהילים לזכות החתן והכלה (בלי נדר).

כדי לזכות להשתתף בשמחה נוספת של בית בישראל, שמחת חתן וכלה ושמחת בני משפחתם וידידי המשפחה - אשתתף בזה ע"י עשיית כאו"א מכם לשליח מצוה למסור דולר לצדקה (ואלו הדריים במקומות אחרים - יחליפוהו במעות מדינתם).

ויהי רצון שנבוא לבשורה טובה העיקרית - בנוסף לבשורות האמורות לעיל, החל מהברכה העיקרית דבנין עדי עד - בשורת הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

כ"ב כסלו ה'תשמ"ז

ההכנות לחתונה תהיינה בהצלחה, עפ"י התורה

(בלתי מוגה)

השי"ת יעזור ויצליח ויברך את כאו"א מכם - בהוספה על כל הברכות האמורות לעיל, שבודאי נכללים בהם גם אתם - בקשר ובשייכות לשידוך וחתונה, בנין עדי עד:

ההכנות לחתונה - תהיינה בהצלחה, ע"פ התורה (דהא בהא תליא), וגם באופן חסידותי, ומתוך הרחבה, הן בבריאות הגוף והן בענייני פרנסה, שעי"ז תבנו בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה, דור ישרים יבורך, בכל ענייני ברכה, הן בגשמיות והן ברוחניות.

בודאי תקיימו את המנהג שנקבע בשנים אלה - שביום החתונה מוסיפים החתן והכלה בנתינת צדקה מממונם, ומה טוב - שגם ההורים והידידים יתנו מממונם לצדקה, לזכותם של החתן-כלה.

קיום מנהג זה - בודאי יוסיף בהצלחת השידוך, בבשורות טובות, ובברכותיו של הקב"ה בכל המצטרך, בתוככי כלל ישראל.

ועד לקיום הברכה העיקרית - שאומרים ב"שבע ברכות" - "מהרה . . ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", ביחד עם כל הברכות האמורות בהמשך הכתובים.

כדי לזכות להשתתף בכל הנ"ל - אתן לכאו"א מהנוכחים כאן שטר של דולר, כדי להוסיף ולצרף לנתינת הצדקה שתתנו לזכות החתן-כלה.

י"ג שבט ה'תשמ"ז
כאשר יהודי מחליט על עשיית דבר
טוב - הקב"ה ממלא בקשתו

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך ויצליח את כל החתנים והכלות שכל ההכנות לחתונה יהיו בשעה טובה ומוצלחת, באופן טוב ומוצלח ובאופן יהודי וחסיד ושהחתונה תהי' בשעה טובה, בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה.

ובפרט שבודאי ישתדלו שהבית יהי' (כמדובר לעיל ביחידות הכללית) בית שמגדלין בו תורה, בית שמגדלין בו תפלה ובית מגדלין בו צדקה - כך שמהבית של כאו"א מהם יצאו גם חוצה הימנו תפילות, שממנו תצא תורה והוראה וממנו תצא צדקה ביד רחבה ומתוך שמחה וטוב לבב.

וכאשר יהודי מחליט על עשיית דבר טוב (איזה שיהי'), הנה, כידוע, הקב"ה ממלא בקשתו, וכסיפור כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - הקב"ה עושה כלים מיוחדים וממשיך ברכות מיוחדות כדי שיהי' אפשר לקיים את ההחלטות הטובות, ומתוך שמחה וטוב לבב ובהרחבה.

ויהי רצון, אשר, כאמור, כל הענינים יהיו באופן ד"בנין עדי עד", והדבר יהי' הקדמה קרובה ל"מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים.. קול חתן וקול כלה", כולל - כל החמשה קולות המנויים בברכה.

ובפרט שההכנה לזה נערכת ע"י חתונה בין איש לאשתו "כדת משה וישראל", וכאמור - חתונה מיסדת על יסודי התורה והמצוה כפי שנתבארו בתורת החסידות באופן מואר, באופן מלא חיות ובאופן דפעולה נמשכת ופעולה נצחית, ככל התורה שהיא נצחית.

כאמור - ההכנה הקרובה לגאולה היא ע"י הוספה בתורה ומצוותי', ובמיוחד עי"ז שיעשו את כאו"א מכם לשליח מצוה לצדקה, ע"י שיתנו לכם

עתה דולר לתת לצדקה, בהוספה לצדקה שכאז"א מכם נותן בלא"ה, כפי נדבת לבו הטהור.

ויה"ר שזה יקרב ויזרז יותר, ויביא בפועל, את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו ו"לא עכבם אפילו כהרף עין", ויבנה בית המקדש השלישי, "מקדש אדני-כוננו ידיך", ועי"ז יהיו מחדש ה"נישואין" וה"חתונה", כביכול, של עם ישראל עם הקב"ה. וכל זה - מתוך שמחה וטוב לבב, לאורך ימים ושנים טובות, עד לאופן ד"עדי עד" - באופן נצחי.

ויה"ר שישמעו בשורות טובות עד החתונה, בעת החתונה ויאריכו ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים, ובאופן המיוסד על התורה ומצוותיה.

אח"כ הוסיף:

מסתמא מפורסם כבר המנהג שהחתן והכלה נותנים לצדקה ביום החתונה, עוד לפני החופה, בתחלת היום, ומתוך שמחה וטוב לבב, וכן עושים גם הוריהם והידידים, לזכות החתן-כלה.

ט"ז אדר ה'תשמ"ז
הוספת בית בישראל הינו הוספת בית מבורך -
כמש"נ "זכר ונקבה בראם ויברך אותם"

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך את כאו"א מכם, וכולכם יחד, בהוספה לכל עניני ברכה האמורים לעיל שבודאי נכללים גם אתם בברכות אלה - שההכנות להחתונה תהיינה בשעה טובה ומוצלחת, ובהצלחה רבה, ובאופן טוב וחסיד, כולל - ההחלטות טובות לייסד בית כזה שיהי' "בית מלא ספרים", וגם החתונה עצמה תהי' בשעה טובה ומוצלחת, ותבנו בית בישראל על יסודי התורה והמצוה, בית מבורך בפרנסה טובה ברוחניות ופרנסה טובה בגשמיות, ותזכו לבנין עדי עד, בנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות, וכל ענינים האמורים - מתוך שמחה וטוב לבב בכל הפרטים.

ותהי' זאת הכנה קרובה ממש לקיום הבטחת הקב"ה (שאומרים ב"שבע ברכות") "מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים.. קול חתן וקול כלה, קול מצהלות חתנים מחופתם ונערים ממשטה נגינתם", ולכל לראש, שבעגלא דידן ממש יבוא משיח צדקנו ויגאל כאו"א מישראל מן הגלות, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו", ורוקדים ל"ערי יהודה וחוצות ירושלים", "קהל גדול ישובו הנה", במהרה בימינו ממש, ומתוך שמחה וטוב לבב.

ובפרט כשמקשרים זאת עם מצות צדקה - כנהוג, שחתן וכלה נותנים ביום חופתם צדקה יותר מרגילותם, וכך עושים גם הוריהם, קרוביהם וידידיהם לזכותם - שזכות מצוה זו, ש"שקולה כנגד כל המצוות", מוסיפה עוד יותר בברכת השם בכל המצטרך, ולכל לראש - שיזכו לבנין עדי עד על יסודי התורה והמצוות, בתוככי שאר כל הברכות המנויות בתורתנו הקדושה, תורת חיים (הוראה בחיים) ותורה הנצחית.

וזה מביא ברכת השם גם לכל עם ישראל - שכן, שמחת חתן וכלה ה"ה שמחה של כל התורה כולה, וכמחז"ל שכל המשמח חתן וכלה "זוכה לתורה

שניתנה בחמשה קולות", שמזה מובן שהיא שמחה גם עבור כלל ישראל כולו, שנתוסף בו עוד בית מבורך (כמש"נ "זכר ונקבה בראם ויברך אותם") – החל מהברכה הפנימית והעיקרית, בענין המהווה המחסור הכי גדול לכלל ישראל – שכל ישראל, והחתן-כלה בראש, רוקדים יחד עם משיח צדקנו, אל הגאולה האמיתית והשלימה, דכאשר חתן וכלה משתדלים לכונן ביתם הפרטי באופן שתיכף ומיד ממש יקויים בבית חדש זה "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", ה"ז הכנה קרובה שכך יתקיים גם אצל כלל ישראל – "ועשו לי מקדש" כפשוטו, "מקדש אדני-כוננו ידיך", במהרה בימינו ממש, בגאולה האמיתית והשלימה.

כ"ד ניסן ה'תשמ"ז

ע"י מעלת האחדות, ששניהם מתאחדים בבנין בית אחד, יזכו לקבל מהקב"ה את כל הדרוש להם

(בלתי מוגה)

הקב"ה יברך את כאו"א מכם, ואת כולכם ביחד בתוך כלל ישראל, שכל ההכנות לחתונה יהיו מתוך שמחה וטוב לבב, ומתוך הרחבה ומתוך הצלחה, באופן יהודי וחסידי, והחתונה תהי' בשעה טובה ומוצלחת - בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוות.

וכדי להוסיף עוד יותר בברכות הקב"ה, בודאי תוסיפו בהחלטות טובות בקשר לבנין הבית שיהי' בית מלא בתורה ובמצוותי', בית שחלה עליו הבטחת הקב"ה דכאשר 'ועשו לי מקדש (אזי) ושכנתי בתוכם" - בתוך כל בית יהודי, עי"ז שיהי' "בתוך (הלבד) כל אחד ואחד".

ובפרט שבנוגע לחתן וכלה ישנה גם מעלת האחדות, ששניהם מתאחדים בבנין בית אחד, וא"כ בודאי יזכו לקבל מהקב"ה את כל הדרוש להם, כי "כשנושא אדם אשה יתחייב לה בעשרה דברים", הענינים הדרושים למלאת כל מחסורה, וכך נוהג הקב"ה ביחס לבניי, שהרי הקב"ה וכנס"י נמשלו לחתן וכלה.

ומכנס"י הכללית נמשכת הברכה לכל בית יהודי חדש בפרט, כי כיון שהוא נבנה על יסודי התוהמ"צ, בודאי יבואו בו ברכות הקב"ה, כולל גם - כל הענינים המנויים בשבע הברכות דנישואין, שהם הבטחה של הקב"ה ונתינת כח ממנו ית' לכל בניי, להביא בפועל את כל הענינים שעליהם מדובר בברכות אלו, בתכלית השלימות ומתוך שמחה וטוב לבב.

ומלבד מה שנותנים מלמעלה - כאו"א יוסיף עוד יותר משלו, או משלה, כביכול, להעלות בקודש עוד יותר ממה שהורגלו, וממילא תהי' עוד הוספה בברכות הקב"ה האמורות, החל מההכנות לחתונה, החתונה ושבעת ימי

המשתה, ואח"כ במשך כל החיים לאריכות ימים ושנים טובות בטוב ובנעימים, ובכל יום ויום במשך כל החיים, תורגש האהבה והאחוה כו' (ככל עשר הלשונות המנויות בברכה), וכל זה – באופן שיהי' ניכר שהבית מתנהל ע"פ התורה ומצוותי', שהרי אלו הם היסודות שעליהם נבנה מלכתחילה, וממילא נמשכות כל הברכות וההבטחות מאת הקב"ה, לחיים מתוך הרחבה, הן בגשמיות והן ברוחניות. וע"י קיום כל האמור לעיל, ממהירים יותר את החתונה, כביכול, שבין הקב"ה ובנ"י, וכדאיאת במדרש שבעת מתן תורה היו האירוסין בין הקב"ה וישראל, ובגאולה העתידה לבוא בקרוב ממש – יהיו הנישואין, ואזי "ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים.. קול חתן וקול כלה", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

כדי לזרז יותר את בוא הגאולה, בודאי יחליטו כולם החלטות טובות הן בקשר להכנות לחתונה, הן בנוגע להחתונה עצמה והן בשייכות לימים שלאח"ז – כולל גם לנהוג במנהגי ישראל שהחתן והכלה נותנים לצדקה ביום שמחתם בהוספה על מה שרגילים לתת בכל יום וכו' – להוסיף בקיום מצוות התורה בכלל, ועד למצוה הכללית, לעשות מכל בית יהודי שיהי' "ועשו לי" מקדש מעט, "ושכנתי בתוכם".

ויה"ר שמה"מקדש מעט" הפרטי, נבוא בקרוב ממש לבית המקדש הכללי של כל בנ"י, ובפרט שגם כינוס זה קשור במצות הצדקה, ו"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה" שתהי' תיכף ומיד, ו"לא עיכבן אפילו כהרף עין", ובקרוב ממש יהי' בפועל, למטה מעשרה טפחים (לא רק "מהרה ישמע", אלא) "ישמע – בפועל – בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה", וכן כל שאר עניני השמחה המוזכרים ב"שבע ברכות" יקוימו בפשטות, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שתבוא מהר יותר עי"ז שבנ"י מוסיפים בתומ"צ בכלל, והחתן והכלה מוסיפים בהחלטות טובות בנוגע לחייהם המשותפים, אשר, מתוך שמחה וטוב לבב, יהיו חיים המיוסדים על יסודי התורה והמצוה, ועד כדי כך שיסוד זה יהי' ניכר "בכל מעשיך", ו"בכל דרכיך" בחיי היום יום.

והנה, נוסף ע"ז שההוספה בהחלטות טובות ובפעולות טובות מוסיפה ומגלה למטה את כל ברכות הקב"ה, בגשמיות וברוחניות, המנויות בשבע

ברכות (כנ"ל), הרי זה מוסיף גם ברכה ושמחה לכלל ישראל (ובזה גופא - הלוך ומוסיף מחיל אל חיל עד ל"שמח נפש עבדך", שמחה אמיתית), שכן, כמבואר בתורתנו, כל שמחת חתן וכלה היא שמחת כלל ישראל כולו (ולא רק שמחת ההורים והקרובים כו'). ומשמחה זו באים ל"ושמחת עולם על ראשם", בגאולה האמיתית והשלימה, שכדי לזרז אותה נותנים לכל או"א מכם דולר שליחות מצוה לתתו לצדקה, ובהוספה.

יהי רצון שתבשרו בשורות טובות אודות בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה, ובנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוותי', מתוך שמחה והרחבה, עד להרחבה האמיתית ד"ירחיב ה' אלקיך את גבולך", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו. וכל זה - בהוספה על הברכות שנאמרו לקבוצה הראשונה, שגם אתם ובני ביתכם נכללים בזה, והרי זה שנכללים ביחד מוסיף באהבת ישראל ובאחדות ישראל, וממילא - ממהר יותר את הגאולה (כמדובר לעיל בארוכה). וכל ענינים אלו - מתוך ברכות הוי', מידו המלאה הפתוחה, הקדושה והרחבה.

י"ג סיון ה'תשמ"ז שבע ברכות - שבעת הנרות במנורה

(בלתי מוגה)

יה"ר מהשי"ת, שהוא מקור הברכות, יברך את כאו"א מכם, ואת כולכם כאחד, בכל הברכות האמורות לעיל, ועד לכל הברכות האמורות בתורה, שהן כוללות את כל הברכות כולן, וברכות אלו יפעלו שכל ההכנות לחתונה יהיו באופן יהודי אמיתי ובחיות ואור חסידיים, וממילא גם ההמשך, לאורך ימים ושנים טובות, יהי' מבורך בכל הברכות, החל מהברכה דבנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוותי'.

והנה, כדי להוסיף בברכות השי"ת בודאי יראו החתן והכלה, וכן הוריהם, דוגמא חי' להנהגה יהודית חסידיית, החל מזה שכבר בהכנות לחתונה יהי' ניכר שהולכים להקים "בנין עדי עד" שיהי' "מקדש מעט", בדוגמת ציווי הקב"ה "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", ובודאי תהי' בכיתם תוספת בהשראת השכינה, שהרי "איש ואשה זכו - שכינה ביניהם", כלומר שמלבד ה"ושכנתי בתוכם" שבודאי הי' אצל כאו"א מהם עוד לפני שהתאחדו ביחד, הרי לאחר החתונה כדת משה וישראל, ישנה הוספה בהשראת השכינה, וממילא - גם בברכת השכינה - ברכותיו של הקב"ה, ועד כדי כך שהברכות נמשכות ומתחלקות בשבע ברכות מיוחדות שונות זו מזו.

[ויש לקשר את הענין ד"שבע ברכות", לפרשת השבוע - "בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות":

עם ישראל מתחלק, בכללות, לשבע סוגים, ולכן היו במנורה שבעה נרות, כי ע"י התכללותם ביחד, במנורה אחת, כוללים את כל עם ישראל, "מנורת זהב כולה", שכולם כאחד מקבלים מאור המנורה, ועי"ז מאירים את כל העולם כולו, שהרי אור המנורה השפיע אורה לכל העולם, הן במשכן, הן בביהמ"ק הראשון והשני, וכן יהי' במהרה בימינו בביהמ"ק השלישי, בגאולה האמיתית והשלמה].

ובפרטיות יותר: עי"ז שההכנות לחתונה הם באופן המתאים בדרך התורה והיהדות, ובאור חסידי, והחתונה שבאה לאח"ז היא בדוגמת "מקדש עמו ישראל ע"י חופה וקידושין" (כנוסח הברכה של כל חתונה בישראל) - נמשכות כל שבע הברכות,

הכוללות כל הברכות, עד לברכה שבסיום הברכות - "מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים .. קול חתן וקול כלה", שכן, כל חתן וכלה בישראל הם הכנה קרובה שממהרת את הקיום דברכה זו בפועל, היינו שה"מהרה ישמע" גופא יהי' ב"מהרה" עוד יותר - ו"מהרה ישמע (קול חתן וקול כלה) בערי יהודה ובחוצות ירושלים".

בודאי ידוע לכם מנהג ישראל שהחתן והכלה ביום חופתם מוסיפים בצדקה ביום חופתם (נוסף על השיעורים הרגילים שלהם בסתם ימי חול במשך כל השנה) - מתוך שמחה וטוב לבב.

[והיינו ע"ד המנהג להוסיף בצדקה ביום הבר-מצוה ובת-מצוה, שזהו יום שבו צ"ל שמחה כביום החופה, אלא שבעת הנישואין דאיש ואשה מישראל זהו בגלוי יותר, כיון שאז פועלים, ובהדגשה, את הענין ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", ובנוסף ע"י "שכינה שרורי" ביניהם, כנ"ל].

ומכיון שמצות הצדקה "שקולה כנגד כל המצוות" ו"מקרבת את הגאולה" - בודאי שמלבד החתן והכלה, הרי גם ההורים, וכל מי שרוצה להמשיך להם תוספת ברכה - יוסיפו בצדקה ביום החופה, עוד לפני החופה.

וכל זה - בתוך ההוספה הכללית שכאו"א מכם, כולכם ביחד וכל כלל ישראל יוסיפו בכל ענינים טובים, ובפרט בלימוד התורה, כתוצאה מהחיות המחודשת שמקבלים מזמן מתן תורתנו דמיני' אזלינן.

[ויש להעיר מהקשר המיוחד דמ"ת לענין "ביום חתונתו זה מ"ת", כי במ"ת הי' ה"שידוך" והחתונה של הקב"ה עם בני", ובאופן ד"בנין עדי עד", עד סוף כל הדורות, וכן תהי' לכם - לכאו"א מכם ולכולם ביחד, בתוך כלל ישראל, שהנישואין שלכם יהיו "בנין עדי עד", מבורך בכל הברכות, ובבנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוותי', מתוך הרחבה, ותרוא מהם, וגם מעצמכם, רוב נחת יהודי אמיני'].

כרגיל, הסיום הוא בנתינת שליחות מצוה לכאו"א מהנמצאים כאן, שליחות מיוחדת לצדקה, בהוספה על הצדקה שכאו"א מכם יתן בלאו הכי, ויה"ר שעיי"ז תהי' הוספה בהמשכת הברכה דכל השבע ברכות, ועד להוספה מרובה על העיקר, ועד לקיום הברכה השביעית בפשטות ממש, ש"מהרה - מהר מאד, במהרה ממש ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים.. קול חתן וקול כלה".

שיהי' לכם שמחה וטוב לבב, והלוך ומוסיף ואור - שנה מאירה ובשורות מאירות וטובות בגשמיות וברוחניות גם יחד.

ט"ז תמוז ה'תשמ"ז

בברכותיו של הק"אין סוף", של ברכות והצלחות - והדיבור יש לו "הד" והשפעה בכל העולם כולו

(בלתי מוגה)

בנוסף לכל הענינים והברכות שנאמרו לעיל והיו מכוונים לכל או"א מישראל, בתוך כלל ישראל, הנה בין בני"ע עצמם נחלקו לשבח אלו שנקראים "חתן" ו"כלה" בדוגמת (דוגמא אמיתית) "המקדש עמו ישראל על ידי חופה וקידושין", היינו שהם מהוים משל לקשר ושייכות שבין הקב"ה וכל עם ישראל. ועאכ"כ שהם מקבלים ברכות מיוחדות מלבד כל הברכות האמורות.

החל מברכה שההכנות לחתונה יהיו מתאימות ל"בנין עדי עד" ולאח"ז יקויים כן בפועל ובפשטות, הן ברוחניות והן בגשמיות וברוחניות ובגשמיות גם יחד - "בנין עדי עד" שמבורך הן בגשמיות והן ברוחניות והן בשניהם יחד לאריכות ימים ושנים טובות. ולכל לראש - להתברך בבנים ובנות עוסקים בתורה ומצוות'. שהוריהם זוכים לחנך אותם בדרך התומ"צ.

ומכיוון שהקשר של הקב"ה ועמו ישראל - "ע"י חופה וקידושין" בעת מתן תורה, כאשר "נתן לנו את תורתו" ואח"כ נמשך באופן כזה שאומרים על כך "נותן התורה", לשון הוה. עד"ז יתברכו החתנים והכלות שנישאים זל"ז "כדת משה וישראל", ו"הבנין עדי עד" שלהם יהי' תמיד במשך כל ימי חייהם כמו ברגע הראשון וכפי שרואים בפשטות שחיים מאושרים בכל הפרטים, הם עצמם מוסיפים באריכות ימים ושנים טובות ועד לאריכות כפירוש אדה"ז בענין "יום שכולו ארוך" - "שגם בתחילתו הוא ארוך", ובנדו"ד - שכבר ביום הראשון לנישואין "ע"י חופה וקידושין", יתקיימו בהם כל הברכות וכל הענינים הטובים ובאופן ד"אריכות" - בתוכן מלא, רחב וארוך, חדורים בתוכן יהודי, שיכנו בית יהודי באופן ד"ועשו לי מקדש" שהקב"ה מבטיח שיהי' בו "ושכנתי בתוכם" וכלשון חז"ל בתושבע"פ "שכינה ביניהם".

וכדי להוסיף עוד יותר בברכות הקב"ה ראוי לנהוג ע"פ המנהג שהולך ומתפשט, שביום החופה, עוד לפני החופה ואמירת השבע ברכות יוסיפו החתן וכלה נתינה מיוחדת לצדקה לבד שיעורי הצדקה הרגילים, וכן יעשו גם הוריהם, קרוביהם וכל השייכים אליהם, שגם הם יתנו לצדקה במיוחד לזכות החתן והכלה.

וכאמור - עי"ז פועלים הוספה בברכותיו של הקב"ה, שכן, אע"פ שכל ברכה מאת ה' היא "מידו הפתוחה הקדושה והרחבה", בכ"ז, כיון שהקב"ה הוא "אין סוף", הרי הוא מוסיף בזה גופא ועד להוספה "אין סוף", של ברכות והצלחות בשליחותם של החתן והכלה "ועשו לי מקדש" שיתקיים בו "ושכנתי בתוכם".

וכל זה בתוך כלל עם ישראל ובאופן שפעולותיהם משפיעות על כלל ישראל, וכפי שמצינו בהלכה דתורה, שהיא תורת חיים ותורת אמת, ששמחת חתן וכלה היא שמחת כל כלל ישראל, ועד"ז בנוגע להמשכת הברכות, אשר כשם שהברכות של החתן והכלה נמשכות בפועל כל ימי חייהם לאורך ימים ושנים טובות, עד"ז תהי' המשכת הברכה לכל ישראל, ומודגש גם בנוסח השבע ברכות בתחלת הנישואין שמהשמחה הפרטית של החתן והכלה באים ל"מהרה כו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים כו' קול חתן וקול כלה כו' היינו שכל שמחת נישואין ממהרת ומזרזת את הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים: ואע"פ שלשון הברכה הוא "ישמע" ל' עתיד, בכ"ז נוסח הברכה הוא "מהרה כו' ישמע", היינו שתיכף ומיד ממש ישמע "קול חתן וקול כלה" וכן שאר בקולות המפורטים בברכה.

ויש להוסיף בביאור הקשר דשמחת נישואין פרטית לכלל ישראל: לכל לראש, מודגש הדבר בעצם העובדה שבעת השמחה של כל חתן וכלה אומרים את הפסוק ד"מהרה כו' ישמע" דקאי על כלל ישראל (כנ"ל). ונוסף ע"ז אמירת הפסוק היא בתור חלק מברכה שעונים עלי' "אמן" והדיבור יש לו "הד" והשפעה בכל העולם כולו, כי, עניית האמן מגעת תיכף ומיד עד הקב"ה המנהיג את כל העולם בהשגחה פרטית ומשפיע בו "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה", ומזה מובן שברכת החו"כ הפועלת דבר חדש ביחס להקב"ה, כביכול, פועלת הוספה בהשפעת הקב"ה בבנ"י במיוחד, ובכל העולם בכלל, עד לקיום הברכה הכללית דגאולה האמיתית והשלימה שהיא ברכה לכל העולם

כולו שהרי הוא גאולה לכל העולם "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה", שתהי' תיכף ומיד "ולא עיכבן אפי' כהרף עין".

ותוספת זירוז ע"ד מצות הצדקה, שהרי "גדולה צדקה שמקרכת את הגאולה". דנוסף ע"ז שהגאולה קרובה בכלל - תהי' באופן ד"מהרה כו' ישמע", ובפשטות - שבמהרה ישמע בפועל איך שמשיח צדקנו בא ומוציא מהגלות את כאו"א מאתכם וכאו"א מאתנו, בתוך כלל ישראל, בגאולה האמיתית והשלימה, עי"ז שבתוך ה"גולה" מכניסים אל"ף ד"אלופו של עולם" והיא הופכת ל"גאולה".

ועצם הידיעה אודות כל ענינים אלו תוסיף יותר הצלחה בהכנות לחתונה, בחתונה עצמה ובשבעת ימי המשתה, וכמו"כ - כבר עתה ניתנת ההוספה בברכות והצלחות, בפשטות ובמזומן, לאורך ימים ושנים טובות, שלאח"ז יהיו חיים טובים ונעימים, אריכות ימים ושנים טובות, ובנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות, וההתחלה בזה - תיכף ומיד בעת החופה וקידושין כשאומרים את שבעה ברכות וכל הנוכחים והמשתתפים עונים "אמן", שזהו כתוצאה מזה שהקב"ה עונה "אמן" ופועל את קיום כל הברכות "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה" - למטה, ותיכף לאח"ז קיום הברכה הכללית והפנימית והעיקרית, ברכת הגאולה האמיתית והשלימה (שבאה בתוספת מהירות וזריזות ע"י הצדקה, כנ"ל) "ולא עיכבן אפילו כהרף עין", וזוכים לגאולה האמיתית והשלימה ע"י דוד מלכא משיחא.

כ"ו תשרי ה'תשמ"ח

**ע"י ההשפעה על היהודים שבסביבה להיות יותר יהודיים
מכמו עד עתה - יוסיף הקב"ה בכל הברכות - יתן ויוסיף ויתן**

(בלתי מוגה)

בעמדנו בשנת "הקהל", שענינה הוא (כמדובר במשך החודש), אשר הקב"ה נתן לבנ"י כח לקבץ יהודים למטרה טובה, ובמיוחד - לקיים את רצון ה' בחיי היום יום. יש לקשר זה, במדה רבה, עם כל השייך לזמן שבו זוכים להתחתן ולבנות בית חדש בישראל על יסודי התורה והמצוה, שהרי על בית זה אומר הקב"ה דכאשר "ועשו לי מקדש", דהיינו שיעשו מהבית בית יהודי קדוש, אז - "ושכנתי בתוכם" - הקב"ה ישכון בו תמיד. וכמובן, הרי עם הקב"ה באות כל הברכות הן הגשמיות והן הרוחניות, ובגשמיות וברוחניות גם יחד.

ויהי רצון שכל זה יתמלא בתכלית השלימות, מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה - אצל כאו"א מכם ואצל כולם ביחד, שההכנות לחתונה, החתונה עצמה וה"שבע ברכות" (ואצל כאו"א לפי ענינו - אם כבר החלו בהם או שעדיין עומדים בהכנות לזה) - יהיו בהצלחה רבה, ובפרט שבאים זה עתה מחודש תשרי, חודש הממולא בברכות שסיומו ביו"ט דשמח"ת ותיכף לאחריו - השבת דמינ"י אזלינן הנקראת "שבת בראשית", שבת שעוסקת בהתחלת כל הענינים - בדוגמת הנישואין, אשר, כמ"ש בתורה, הרי זה התחלת בית יהודי חדש, מבורך בכל הברכות בכל המצטרך, ובלשון הידוע - "בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה". ותתברכו בבנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוותי, ותגדלו מתוך הרחבה, בבריאות הנכונה ובפרנסה טובה.

ובקרוב ממש ירוו מכם הוריים והמחנכים רוב נחת - בראותם כיצד אתם מסתדרים בחיים עצמאיים, באופן המתאים לנח"ר הקב"ה, ונח"ר התורה, ולנח"ר כל כלל ישראל. ותוספת הברכה היא הטעם גם להנהוג בכמה מקומות, אשר ביום החופה נותנים החתן והכלה לצדקה יותר מביום רגיל, וכן עושים גם כל המעוניינים בתוספת ברכה עבורם, ובפרט הוריהם וזקניהם, האבות

והאמהות והסבים והסבתות. והקב"ה יברך את כאו"א מכם להתברך בכל האמור לעיל.

ובפרט כאשר תוסיפו עוד יותר בענין המדובר לאחרונה – להשפיע על היהודים שבסביבתכם להיות יותר יהודיים מכמו עד עתה, אף שגם ע"ע היו כדבעי, שהרי לטוב אין שיעור ובודאי אפשר להוסיף עוד, וכך יוסיף הקב"ה בכל הברכות שכבר נתן ע"ע וכבר החל לתת – יתן ויוסיף ויתן עוד יותר "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה".

וכל זה – מלבד הברכות האמורות לאלו שהיו כאן, בביהכנ"ס וביהמ"ד זה, קודם לכן, שגם אתם נכללים בהן, ואדרבה – בתור בנין בית חדש בישראל, הרי אתם נוטלים חלק בראש, בהוספה בכל הברכות וההצלחות, ובפרט בזכות נתינת הצדקה הנ"ל, ביום החופה, ע"י החתן והכלה, קרוביהם וההורים במיוחד. והוספה זו בברכות היא גם הטעם למה שנהוג לעשות את כאו"א מכם לשליח מצוה, בשייכות עם החתונה, ועי"ז לפעול עוד תוספת ברכה.

כולל גם – להוסיף בזירוז קיום הברכה הנאמרת ב"שבע ברכות": "מהרה .. ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים.. קול חתן וקול כלה", והיינו שה"קול חתן וקול כלה", אשר אתם זכיתם לשמח בו את כלל ישראל, את הוריהם ואת עצמכם, יהי הכנה קרובה, אשר "מהרה", בקרוב ממש, "ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול חתן וקול כלה", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ונוסף לזה – עצם קיומה של אחת המצוות הגדולות ביותר, חתונה בישראל, בנין עדי עד, ממהר ומזרז עוד יותר את כל הברכות לכלל ישראל, החל מהברכה העיקרית, האמורה – הגאולה האמיתית והשלימה, היינו שמהריקוד והשמחה בנישואיכם, ירקדו וישמחו בקרוב ממש בשמחת כלל ישראל, שמחת הגאולה האמיתית והשלימה שעלי' נאמר גם כי הצדקה מקרבת את הגאולה ומזרזת את הגאולה, והרי גם זה מהטעמים לכך שעושים את כאו"א מכם לשליח מצוה לצדקה, ובפרט ביום המאושר של החתונה "בנין עדי עד" – כדי למהר ולזרז עוד יותר את קיום כל הענינים האמורים ולהוסיף יותר בכל הברכות. יה"ר שנשמע מכם בשורות טובות תמיד כל הימים ושתהי' החתונה בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד, בנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוותי'.

כ"ד כסלו ה'תשמ"ח

חתונה בשנת הקהל - הקמת בית של הקהל

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך ויצליח את כאו"א יחד עם בני משפחתו בנוסף לברכות שהוזכרו בקבוצה הראשונה - שההכנות לחתונה, והחתונה עצמה, והאירכות ימים ושנים טובות שלאח"ז, יהיו בהצלחה מופלגה, באופן יהודי וחסידי, בגשמיות, ברוחניות, ובגשמיות וברוחניות גם יחד, ומתוך מנוחה ושמחה וטוב לבב, ומתוך הכנות לשמחה הכי גדולה "שמחת עולם על ראשם", שמחת הגאולה האמיתית והשלימה, שאז תקויים הבטחתו של הקב"ה כפי שאומרים בנוסח השבע ברכות "מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", וכל ההבטחות הכתובות לאח"ז.

ושההכנות לחתונה להקים בית בישראל בנין עדי עד, ושהחתונה עצמה, ושבעת ימי הנישואין, והשנים שלאח"ז יהיו מיוסדים על יסודי התורה והמצוה, בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוות. ושתהוו דוגמא חי' בהנהגת בית לכל הנמצאים בסביבתכם, שהם יראו בעיני בשר ועאכו"כ בעינים של יהודי - עינים של אהבת ישראל ואחדות ישראל, שאתם מייסדים את ביתכם על תורת עולם, תורה נצחית שניתנה מהקב"ה אלקי עולם.

ובמיוחד שנמצאים אנו ב"שנת הקהל" - "הקהל את העם האנשים והנשים והטף גו' למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו את ה' גו' כל הימים", ובודאי שכ"א מכם כבר עושה בענינים אלו, אך מובן שהוא יוסיף בזה עוד, עי"ז שהבית שהוא הולך להקים יהי' "בית של הקהל", שעליו אומר הקב"ה "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", "בתוך כל אחד ואחד", כמדובר לעיל. ובדרך ממילא, ובמכ"ש וק"ו, ביתכם יהי' "בית של שמחה", מתאים לרמז השנה ת'ש"מ'ח, כמדובר לעיל. ועי"ז ש"בחוקותי תלכו ואת מצוותי תשמרו" בפשטות, יקויים בכם בפשטות "ונתתי גשמיכם בעתם גו'", כולל פי' הבעש"ט "גשמיכם" מלשון גשמיות, ועאכו"כ שהרוחניות תהי' בעתה.

ונסיים - כרגיל בכגון דא - בנתינת שליחות מצוה לכאו"א מכם, ע"מ לתתו לצדקה, ו"גדולה צדקה שמקרבת (ומזרזת) את הגאולה", וממשיכה את כל הברכות לכל המצטרך עד לגאולה שלאחרי'. והחתונה עצמה תהי' בפשטות בשעה טובה ומוצלחת, ומיד לאח"ז או עוד קודם לזה - גאולה האמיתית והשלימה, ע"י משיח צדקנו.

כ"א שבט ה'תשמ"ח

שמחת נישואין תשמה גם אחרים - שמחה לכל

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך ויצליח את ההכנות לחתונה ו(באם כבר עשו אותם -) את החתונה עצמה, וההמשך לאח"ז - בהצלחה רבה ומופלגה. ותבנו בנין עדי עד, מיוסד על יסודי התורה והמצוה, לאורך ימים ושנים טובות, ותתברכו - ככל חתונה המיוסדת על תומ"צ - בכל ה"שבע ברכות", בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוות, שיתחנכו ויגדלו מתוך שמחה וטוב לבב, ובבני חיי ומזוני רויחי, ובשלימות, ובזמן הנכון, ובלשון הידוע - "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה". והקב"ה יברך גם את משפחותיכם, וכל אלו שעוזרים ושמחים בשמחתכם בכל המצטרך בגשמיות וברוחניות, ובגשמיות בעתה ובזמנה.

וכל ענינים אלו מתוך שמחה, שמחת "עדי עד", שמחה שאין לה סוף, וכסימן השנה ת'ש"מ' - תשמה. ועוד, כאמור לעיל - ת'ש"מ' משמעותו (גם) תשמה יהודים נוספים, ע"ד שמחת נישואי חתן וכלה, שהיא משמחת גם את המשפחות, ואת היהודים שבסביבם, ואת כל הקהילה.

ושמחה זו מהווה הכנה לשמחה הגדולה עד אין קץ שתהי' בזמן הגאולה, והולכים כולם יחד, והחתן וכלה בראשם, יחד עם המחנכים והמחנכות, ההורים, הסבים והסבתות, בתוך כלל ישראל - לקבלת פני משיח צדקנו. וזוכים לקיום היעוד שאומרים בה"שבע ברכות" - "עוד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה גו", יחד עם כל החמשה קולות. ויש לקשר את נישואי החתן וכלה לפרשתנו, ע"פ הידוע שנישואים בישראל, הם מעין ודוגמא לנישואי הקב"ה וכנסת ישראל בשעת מתן תורה - כמו שאומרים בנוסח הברכה "מקדש עמו ישראל על ידי חופה וקידושין", וכנוסח הקידושין "הרי את מקודשת לי כו' כדת משה וישראל" - ובתחילת הפרשה נאמר "ואלה", ופרש"י "ואלה מוסיף על הראשונים, מה הראשונים מסיני, אף אלו

מסיני", ובסיום הפרשה, "עלה אלי ההרה והי' שם, ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והמצוה".

ולכן נישואי כל איש ואשה בישראל ממשיכים את כל הברכות וההצלחות (כנישואי הקב"ה וכנס"י בעת מתן תורה), ולכל לראש להצליח ולקיים מתוך שמחה וטוב לבב את "בחוקתי תלכו ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אותם". וכמו"כ מקבלים את (את ההמשך שלאח"ז) "ונתתי גשמיכם בעתם", כולל ובמיוחד הפירוש, שאומרים בשם הבעש"ט, ד"גשמיכם" מלשון גשמיות, היינו, שבנוסף לכל הברכות הרוחניות שבפסוק זה, נכללים בו גם ברכות לכל הענינים בגשמיות, כנ"ל בארוכה.

כרגיל, אתן לכאו"א מכם, שליחות מצוה, דולר אחד, ע"מ לתתו לצדקה. וידוע המנהג שביום החתונה, החתן וכלה וקרוביהם, ובפרט האבות והאמהות, מוסיפים בנתינת הצדקה. ו"גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה" (כנ"ל באריכות), ובצירוף כל הצדקות, ולימוד התורה וקיום המצוות ומעשים טובים בכלל, מזרזים את קיום ברכות הקב"ה בכל המצטרך, החל מהברכה העיקרית - גאולה האמיתית והשלימה, ע"י משיח צדקנו.

כ"ד ניסן ה'תשמ"ח בסיום החופה החתן והכלה מוסיפים בצדקה יותר מהשיעורים הרגילים

(בלתי מוגה)

בנוסף לענינים ולברכות שנאמרו לעיל, שהופנו, כמובן, לכל ישראל והם כוללים את כל ישראל, ועאכו"כ את אלו המתכוננים לבנות, בעזר השם, בנין עדי עד והקב"ה מבטיח שהבית שלהם יהי' "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" - הנה, בנוגע לחתן וכלה ישנה ברכה מיוחדת, מלבד ברכת כלל ישראל, ע"ד מה שלחתן וכלה יש שבע ברכות מיוחדות, ועד לברכה ד"מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים.. קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה" - בהברכות דחתן וכלה כפשוטם ובזה נרמז גם הענין דהקב"ה וכןסת ישראל (כמדובר כמ"פ).

ויהי רצון שכן יברך הקב"ה ויצליח את כאו"א מכם ואת כולכם יחד, בנוסף לכל הברכות האמורות, שכל ההכנות לחתונה יהיו בהצלחה, בדרך התורה והחסידות, וגם ההצלחה עצמה תהי' בדרך החסידות, דהיינו לפנים משורת הדין, וביתר שאת וביתר עז (שהרי זהו הפירוש ד"חסיד" כפשוטו, ובפרט ע"פ הביאורים שכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו), ולאח"ז - החתונה עצמה תהי' בשעטמו"צ וכן במשך כל שבעת ימי המשתה, עד לכל משך ימי חייהם - בנין עדי עד מיוסד על יסודי התורה והמצוות, החל מהפירוש הפשוט ד"עדי עד", דהיינו בנין נצחי, שקיים עד סוף כל הימים, ומכיון שהיסוד הוא תורה ומצוותי, הרי כללות הענין דחתן וכלה, שידוך כדת משה וישראל, מעורר גילוי כח האין סוף בפועל, ובעוה"ז הגשמי (כמבואר בארוכה בדרושי חסידות העוסקים בענין זה) - ברכת הקב"ה לחתן וכלה שיהיו להם בנים ובני בנים עוסקים בתורה ומצוות.

והנה, מלבד ברכות הקב"ה בנוגע להכנות לחתונה והחתונה עצמה - ישנה הוספה בברכות שאחר כך יהיו כל החיים מלאים כל טוב, וממילא - חינוך הבנים והבנות יהי' מתוך שמחה וטוב לבב, ומתוך הרחבה, ונוסף על ההרחבה ברוחניות, גם הרחבה בגשמיות כפשוטה, ובפשטות - החל מפרנסה באופן הכי

טוב, ודוקא בטוב הנראה והנגלה, מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, וההרחבה מתחילה עוד מההכנות לחתונה שיהיו ברחבות דקדושה ולאח"ז – במשך כל החיים, ובפשטות – בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוות ובנים בנים עוסקים בתורה ובמצוות.

וכל ענינים אלו ממהרים עוד יותר את קיום היעוד ד"מהרה – במהרה דידן, בעגלא דידן ובאופן ד"לא עיכבן אפילו כהרף עין" – ישמע – באזני בשר – בערי יהודה ובחוצות ירושלים, קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה". וכל שידוך בפרט מוסיף זירוז בזה, ובמיוחד שבודאי נוהגים ע"פ המנהג שכבר נזכר כמ"פ – שבסיום החופה החתן והכלה מוסיפים בצדקה יותר מהשיעורים הרגילים, וכך עושים גם ההורים והזקנים וכל השייך להם, ו"גדולה צדקה שמקרבת (ומזרזת) את הגאולה", ובכלל זה – הגאולה מכל ענין שיכול לפגוע בשמחה האמיתית באיזה אופן שהוא שיתבטל לגמרי ועוד בזמן הגלות תהי' "שמחת עולם על ראשם", וכמובן – שמחה באופן ד"תְּשֻׁמַּח" ו"תְּשֻׁמַּח", שמצרפים אל השמחה אנשים נשים וטף, ידידים נוספים, ובעצם – כל בני"הם ידידים, ובשעת שמחה וטוב לבב הידידות היא בגלוי.

והמעשה הוא העיקר – שכל ההכנות לחתונה יהיו בשעטמו"צ, החתונה תהי' בשעטמו"צ ונשמע מכם בשורות טובות תמיד כל הימים, אמן, כן יהי רצון. כדי להוסיף בכל זה יתנו עתה לכאו"א מכם שליחות מצוה לצדקה, ועי"ז יתוסף יותר בצדקתו של הקב"ה שזהו הכל טוב שהוא משפיע לכאו"א מישראל, ובמיוחד לחתן וכלה ביום חופתם, ובשבעת ימי המשתה וגם לאח"ז, וכל ענינים אלו – למטה מעשרה טפחים, בפשטות, ולא עיכבן אפילו כהרף עין. ומכיון שכל זה הוא הוספה ב"מעשינו ועבודתינו" – הרי זה מזרז את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

ט' סיון ה'תשמ"ח
מנהגם של ישראל, שכבר מתחילת השנה שבה
תתקיים החתונה, נרגש אצל כל המשפחה
שזוהי שנה מיוחדת, שמחה ומבורכת

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך ויצליח את כל אחד ואחת מכם, בתוככי כלל ישראל – בהוספה על הברכות שנאמרו לפני"ז – שתסיימו את ההכנות לחתונה בשעה טובה ומוצלחת, ובשמחה ובטוב לבב. והחתונה עצמה תהי' בשעה טובה ומוצלחת ובשלימות, ותזכו לבנות בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוות, בבנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות, ויקיימו בכם כל הברכות הנאמרות בשבע ברכות, בשמחה ובטוב לבב, ובכל המצטרך, הן בגשמיות והן ברוחניות. וכן המשך הימים שלאחרי החתונה – שבעת ימי המשתה – יהיו בשעה טובה ומוצלחת ובשלימות, ועד שתזכו לחיים טובים וארוכים, בגשמיות וברוחניות, כולל חיים ארוכים לגמרי, עד לחיים הנצחיים, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ובקרוב ממש.

ובפרט שכל הנ"ל נעשה מתוך שמחה וטוב לבב – הן ההכנות להחתונה [כפי שרואים במוחש מנהגם של ישראל, שכבר מתחילת השנה שבה תתקיים חתונה (או בר/בת-מצוה) של בן ובת, נרגש אצל ההורים (כל בני המשפחה) שזוהי שנה מיוחדת, שנה שמחה ומבורכת]. וכ"ש החתונה עצמה ושבעת ימי המשתה, שנוסף על הענין ד"שמחה של מצוה" בכלל (ובפרט שמחה הקשורה בקיום מצות "פרו ורבו", שהיא המצוה הראשונה שבתורה), הרי שמחת נישואין היא באופן של "שמח תשמח" (כנוסח ברכת "שבע ברכות"), המורה על שמחה שלמעלה ממדידה והגבלה [ע"ד דרשת חז"ל בכגון דא "עד מאה פעמים", שהכוונה בזה (לא רק "מאה", אלא) בלי הגבלה]. וכן תקופת השנה שלאחר החתונה היא זמן של שמחה, כמ"ש "נקי יהי לביתו גו' ושמח גו'", וכיון ש"שמחה פורצת גדר" שזהו אפילו ע"י שמחה פרטית, ועאכו"כ שמחת נישואין שהיא שמחה גדולה ביותר, ושמחה

כללית של בית יהודי ושל כל עם ישראל כולו (ובפרט כאשר מחליטים לייסד בית בישראל על יסודי התורה והמצוות) – נמשכת ברכת ה' למעלה ממדידה והגבלה, עד שפורצים ומבטלים את גדרי הגלות ("דאלאי גלות"), וזוכים לקיום היעוד שאומרים ב"שבע ברכות" – "מהרה כו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה וכו'", בגאולה האמיתית והשלימה, ובאופן של "מהרה" – תיכף ומיד ממש, כך, שהחתן וכלה חוגגים שבעת ימי המשתה שלהם בערי יהודה ובחוצות ירושלים, כפשוטו ממש!

ויש לקשר את ענין החתונה לחג השבועות, "זמן מתן תורתנו" (דאזלינן מיני'): מתן תורה הוא זמן החתונה של בני ישראל עם הקב"ה, וכמאמר רז"ל "ביום חתונתו – זה מתן תורה". וחתונה זו היא נצחית – "בנין עדי עד" – כי היא מיוסדת על יסודי התורה והמצוות: התורה – היא תורת עולם ("חיי עולם"), "תורה נצחית"; ועל ידי המצוות מתקשר ומתאחד האדם עם הקב"ה באופן נצחי, כמ"ש רבינו הזקן בספר התניא ש"יחוד זה (דהמצוות) למעלה הוא נצחי לעולם ועד". ויש להוסיף, שגם ב"חתונה" זו מודגש הצורך בימי הכנה אל' (כמו בחתונה כפשוטה, כנ"ל) – החל משלשה ימים קודם החג, "שלושת ימי ההגבלה", ועוד קודם לזה – מראש חודש ("ויחן שם ישראל – כאיש אחד בלב אחד", "השעה שאתן להם את תורת"), ובזמן הגלות – מתחילים בהכנות לחג השבועות משבת מברכים החודש סיון.

כדי להוסיף עוד יותר בכל האמור – כדאי לקיים "מנהג ישראל", שביום החתונה מוסיפים החתן והכלה בצדקה, יותר מהרגיל בשאר ימות השנה, ואפי' יותר משאר ימי ההכנה להחתונה, וגם הוריהם וקרוביהם (וכל החפצים בטובתם) עושים כן לזכותם ולכבודם. ובהמשך לזה, נסיים (כרגיל) בנתינת שליחות של מצוה לכאו"א מכם – שטר של דולר לתתו לצדקה ביום החתונה ובהוספה מדילי', ובנוסף על ההוספה בצדקה שתוסיפו מעצמכם. וע"י קיום מצות הצדקה, מזרזים ומקרבים את הגאולה, כמאמר רז"ל "גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה", ואז תהי' השמחה בשלימותה – הן אצל כאו"א בפרט והן אצל עם ישראל בכללותו – באופן של "שמח תשמח" (ובפרט שנמצאים בשנת תשמ"ח), וזוכים, כנ"ל, ל"מהרה כו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים כו' קול חתן וקול כלה". בגאולה האמיתית והשלימה, ע"י משיח צדקנו, תיכף ומיד ממש.

ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז ה'תשמ"ח הקב"ה בעצמו משתתף ונוטל חלק בראש בכל ההכנות לחתונה

(בלתי מוגה)

בהוספה על הברכות האמורות לעיל, ברכות שנאמרו בתורתנו הקדושה, תורת חיים, תורה אור ותורת אמת, ברכות מאירות שמתקיימות באמת – ניתוסף בענין הברכה ביתר שאת וביתר עוז בנוגע לחתן וכלה. ובכללות – ברכות במספר מיוחד, "שבע ברכות", עד לברכה השביעית שבה כלולים עשר עניני שמחה (כמבואר בזהר), כולל ובמיוחד – "מהרה כו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים כו'", ברכת הגאולה האמיתית והשלימה. ובסגנון אחר: כל חתונה פרטית בישראל ממהרת ומקרבת יותר את החתונה הכללית דישראל והקב"ה לעתיד לבוא, באופן גלוי לעין כל – בהוספה על ה"חתונה" דמ"ת, השייכת אף היא לנישואי חתן וכלה, שלכן, המשמח חתן וכלה "זוכה לתורה שניתנה בחמשה קולות", דוגמת חמשה קולות דשמחת נישואין (שנימנו בשבע ברכות). עפ"ז מובן גם אופן ההכנה לחתונה:

חתן וכלה שמתכוונים לחתונה, צריכים לקבל על עצמם החלטה טובה בכל התוקף על מנת לקיימה במעשה בפועל ("המעשה הוא העיקר"), לבנות ביתם באופן שיהי' מקדש לה', כלשון הכתוב "ועשו לי מקדש", ואז, מבטיח הקב"ה "ושכנתי בתוכם" – בבית שלהם, בתוככי כלל ישראל. ובפשטות – לבנות בית שמגדלין בו תורה, ומגדלין בו תפלה, ומגדלין בו צדקה וגמ"ח (דוגמת בית זה שנפגשים בו עתה), בית מלא ספרים, "פתוח לרווחה", "בית ועד לחכמים". והחלטה זו מוסיפה עוד יותר ברכה והצלחה בכל עניני החתונה, החל מההכנות לחתונה – שתהיינה בהצלחה הכי גדולה, ומתוך שמחה וטוב לבב, מכיון שהקב"ה בעצמו עוזר ומסייע, ויתירה מזה, משתתף, ועד שנוטל חלק בראש, בכל ההכנות לחתונה, ועאכו"כ החתונה עצמה – במשך כל שבעת ימי המשתה,

והולך ונמשך בכל הימים שלאח"ז, לאורך ימים ושנים טובות - בנין עדי עד, על יסודי התומ"צ, להתברך בבנים ובנות עוסקים בתומ"צ, ברוב הצלחה, ברוב שמחה וברוב ברכות, ככל פרטי הענינים שאומרים בשם ומלכות בשבע ברכות.

ידוע מנהג ישראל שביום החתונה קודם החופה מוסיפים החתן והכלה בנתינת הצדקה (בהוספה על השיעור שנותנים ע"ד הרגיל) - לכבוד ובקשר לחתונה. וכן נוהגים - ותבוא עליהם ברכה - שגם ההורים, הזקנים, וכל הקרובים, מוסיפים בנתינת הצדקה. ובהתאם לכך, כרגיל בכגון דא, נסיים פגישה זו בשליחות מצוה לתת לצדקה. ונתינת הצדקה תוסיף בברכותיו של הקב"ה בכלל, ובפרט בברכה המיוחדת להחתונה - שתהי' בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוות, כאמור, "תורה אור", אור נראה ונגלה, ע"י טוב נראה ונגלה, וברכות הטוב הנראה והנגלה, לאורך ימים ושנים טובות, כולל - שבמהרה ממש, בימיהם ובימינו, תיכף ומיד ממש, "ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", בגאולה האמיתית והשלמה ע"י משיח צדקנו, ו"לא עיכבן אפילו כהרף עין", שאז, ממשיכים כל הענינים "בערי יהודה ובחוצות ירושלים", כפשוטו ממש, תיכף ומיד ממש.

בדר"ח חשון ה'תשמ"ט
בוודאי שיש קופת צדקה על שולחן החתונה,
ובאם לא, תניחו קופת צדקה על השולחן,
ותשימו בה את השטר לצדקה

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך ויצליח את כאו"א מכם, את קרוביכם וכל מי שמשתתף בשמחתכם. שההכנות לחתונה והחתונה עצמה יהיו בשעה טוב ומוצלחת, "אין אַ אידישע שעה און אין אַ חסידישע שעה". ותזכו לבנות בנין עדי עד – מיוסד על יסודי התורה והמצוות. ושתזכו לאריכות ימים ושנים טובות, מתוך בריאות, שמחה והצלחה בפרנסה, עם בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוות'.

לענין החתונה יש קשר מיוחד עם הימים דאזלינן מינייהו, חודש תשרי, חודש ה"מרובה במועדות", אשר מסתיים ב"שמחת-תורה", והרי ה"תורה" היא ה"כלה" של בניי (ובניי הם ה"כלה" של הקב"ה). ומהחתונה של ה"תורה", נמשך גם על חתונתו של כל איש בישראל המיוסדת על יסודי התורה, ריבוי ברכות, וכלשון הכתוב "אם בחוקתי תלכו ואת מצוותי תשמרו גו'", אשר זה עצמו (הליכה בדרכי התורה) הוא ענין של ברכה, ובנוסף לזה תזכו לכל הברכות המנויות בהמשך הכתוב לאחר זי. עדי קיום הברכה ד"ואולך אתכם קוממיות", גאולה האמיתית והשלימה, וכמו שאומרים בברכת הנישואין של כל איש מישראל, "מהרה ה"א ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וכו'" כל ה' הקולות המנויות בהמשך, וטעם הדבר (שאומרים זאת בכל חתונה) הוא מפני שחתונה של כל איש מישראל ממהרת את קיום ההבטחה במהרה ממש.

ונסיים, כרגיל בכגון דא, בחלוקת שטרות לצדקה. ויה"ר שתוסיפו מתוך שמחה וטוב לבב בהכנות לחתונה כדרוש, באופן חסידי (אין א חסידישן אופן)

ומתוך שמחה וטוב לבב. ובמיוחד בקיום המנהג הידוע, שביום החתונה, הרי החתן והכלה וכל קרוביהם והרוצים בקרבתם, נותנים מעות לצדקה, ומתוך שמחה וטוב לבב. וזה מוסיף, בברכות והצלחות, שכל הענינים יהיו בשעה טובה ומוצלחת, ובאופן דהולך ומוסיף ואור. ונוסף ע"ז הצדקה מוסיפה בברכות ה' בכלל, כולל ובעיקר, בענין שבו עסקינן - שתבנו בנין עדי עד מיוסד על יסודי התורה והמצוות, לאורך ימים ושנים טובות. עד לברכה דגאולה האמיתית והשלימה בפשטות, שהרי "גדולה צדקה שמקרבת (ומזרזת) את הגאולה", תיכף ומיד ממש, "ולא עיכבן אפי' כהרף עין".

[כ"ק אדמו"ר שליט"א חילק לכאו"א מחתנים וכלות שטר של דולר ע"מ לתת (או חילופי) לצדקה. כשעברו ליד כ"ק אדמו"ר שליט"א חתן וכלה שמתחתנים היום, נתן להם (עוד) שטר של דולר, ואמר: בוודאי שיש קופת צדקה על שולחן החתונה, ובאם לא, תניחו קופת צדקה על השולחן, ותשימו בה את השטר לצדקה].

מוצאי כ"ף כסלו ה'תשמ"ט

ההוספה בצדקה ביום החתונה צריכה להיות באופן כזה שההוספה נעשית עיקר הנתינה

(בלתי מוגה)

נוסף על הברכות האמורות לעיל, שכוללות את כל עם ישראל, ועאכו"כ חתן וכלה שמתוכננים להקים בית בישראל, הרי, יש לברך אתכם בברכה מיוחדת הקשורה במיוחד עם החתנים וכלות - "שבע ברכות", ובכל הפרטים המוזכרים בברכות אלו, כולל ובמיוחד - ה"ברכה אחריתא", שמדובר בה אודות הגאולה האמיתית והשלימה ובאופן של תיכף ומיד - "מהרה .. ישמע בערי יהודה כו'", (ומונה שם חמשה קולות, שזה קשור עם מתן תורה ונתינת התורה).

וכולל גם הברכות כפשוטם - שההכנות לחתונה ועאכו"כ החתונה עצמה תהיינה בשעטומ"צ, ומתוך שמחה וטוב לבב, "אין א אידישען אופן און אין א חסידישען אופן", ובהצלחה רבה ומופלגה, וברכת ה' תימשך גם בימים שלאח"ז, ימי ה"שבע ברכות", ועד - לכל ימי חייכם. ותבנו בנין עדי עד מיוסד ומושתת על יסודי התורה ומצוותי', ותזכו לבנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות. ויברך השי"ת גם את כל אלו שעוזרים ומסייעים לכם בהכנות לחתונה, ובמיוחד - ההורים והקרובים.

וכל ענינים אלו יהיו באופן של שמחה, "ושמחת עולם", מתחיל משמחת החתן והכלה עצמם, ושמחת בני משפחתם, ההורים, הסבים והסבתות, ועד לשמחתם של כל כלל ישראל שבדורנו, ובכל הדורות שכבר היו ושעתידים להיות, והיינו, ששמחתם של החו"כ היא שמחת כלל ישראל. ומכיון שכן, ניתוסף להם עוד יותר בברכותיו של הקב"ה, ובאופן של "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה" בגלוי.

כבר נתפשט המנהג שביום החתונה, החתן והכלה, הוריהם, קרוביהם וידידיהם מוסיפים בנתינת הצדקה, עד לאופן כזה - שההוספה נעשית עיקר

הנתינה. וכמו"כ גם בימי ההכנה לחתונה מוסיפים לצדקה, וכך גם לאחר החתונה. וכדי להשתתף בזה, אעשה אתכם, כאו"א מכם, שליח מצוה לצדקה, ובהוספה מדילי' – לזכות החתן והכלה. וכידוע שעל-ידי קיום מצות הצדקה נפעל למעלה (כבכל המצוות) "יחוד.. נצחי לעולם ועד", ופעולה זו יורדת ומתגלית (גם) למטה, בעולם הזה הגשמי, ועד שזה פועל על כל הברכות (כולל גם ה"שבע ברכות"), שגם הם יהיו נצחיות, "בנין עדי עד".

ועל ידי קיום המצוות (אפי' קיום של מצוה אחת, עאכו"כ בקיום כו"כ מצוות) הרי כפס"ד הרמב"ם – "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה", ועאכו"כ בקיום מצוה נעלית כזו שנקראת עפ"י תורת אמת – "בנין עדי עד", שעי"ז מתגלה בעולם כח האין-סוף, כמבואר בתורת החסידות – בודאי ובודאי שהיא מביאה תשועה והצלה לעולם.

ויהי רצון, ששמחה זו, שמחת נישואיכם, תהווה הכנה לחתונה הכללית, שמחת הנישואין של בני' והקב"ה, כדאיתא במדרש שבעת מתן תורה הי' האירוסין של הקב"ה ובני', והשלימות שבזה, הנישואין, יהי' בגאולה האמיתית והשלימה שאז יהיו הנישואין בתכלית השלימות (ע"ד הביאור בהכתוב "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", שהדיוק הוא במ"ש "כימי", בכ"ף הדמיון, והיינו למעליותא – שלע"ל יהי' גילויים יותר נעלים מכפי שהי' קודם לכן, וכך גם לעניינו – שלימות האירוסין בין הקב"ה וכנס"י – ענין הנישואין, שיתגלה רק לע"ל, כנ"ל).

ועוד קודם לזה, ברגעים האחרונים של הגלות זוכה כאו"א מישראל, שכאמור לעיל יש בו מנשמתו של יעקב אבינו – שמקויים בו "וישב יעקב – ישיבה בשלוה". וממשיכים את ההכנות לחתונה, כמו גם החתונה עצמה וה"שבע-ברכות" שלאח"ז – בארץ הקודש, "ארץ מגורי אביו, בארץ כנען", וכנוסח הברכה האמורה שם – "מהרה ישמע בערי יהודה", ולא רק "מהרה ישמע", ל' עתיד, אלא שכן הוא כבר בפועל – "נשמע בערי יהודה", בל' עבר. ותיכף ומיד ממש, והחתן והכלה בראשם, ובשמחה וטוב לבב.

י"א שבט ה'תשמ"ט

לחתן וכלה יש ריבוי ברכות מיוחדות בנביאים וכתובים, ועוד יותר מזה - בתורה שבעל-פה

(בלתי מוגה)

א. בהוספה על הברכה הכללית שנאמרה לקבוצה (הכתה) הראשונה - שהיא שייכת לכל עם ישראל כולו, ועאכו"כ לחתנים וכלות - שהולכים לבנות "עולם חדש", להקים בית יהודי, בנין עדי-עד על יסודי התורה והמצוות, ולגדל בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותי', הנה, נוסף על-זה - מכיון שלכל יהודי יש ענינים מיוחדים, יש לו גם ברכות מיוחדות, ובעניננו - לחתן וכלה יש ברכות מיוחדות, אשר העיקריות שבהם כתובות בגלוי ב"שבע ברכות", ובנוסף ע"ז - יש ריבוי ברכות (המוכאות) בנביאים וכתובים, ועוד יותר מזה - בתורה שבעל פה.

כולל - הברכה שיהי' פרנסה כדרוש, ופרנסה בהרחבה, כפי שמתאים ליהודי, בנו יחידו של הקב"ה, כתורת הבעל-שם-טוב, שנזכרה כמה פעמים ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו. ולהעיר, שבשנה זו מתחילה שנת הארבעים להסתלקותו, אשר, אודות שנת הארבעים נאמר בכתוב - "נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע", כלומר: שהקב"ה בעצמו - "נתן ה'" - מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, נותן יותר דעת כו', וממילא אפשר להבין באופן נעלה יותר את היוקר והמעלה של כל יהודי, בנו יחידו של הקב"ה, ומזה - שכל יהודי יקבל פרנסה בהרחבה כו'.

וככל שתוסיפו בהחלטות טובות לעשות ענינים טובים, ובמיוחד בנוגע לחתונה, שכל הענינים שבה יהיו באופן יהודי תורני וחסיד (אין א אידיש'ן אופן, א תורה אופן, און א חסידיש'ן אופן) - תוסיפו בברכות ה', ליום החופה ושבעת ימי המשתה וכל הימים הבאים לאחרי זה, ושיהי' בנין עדי עד מיוסד על יסודי התורה והמצוות. ומעלה מיוחדת בברכה לחתן וכלה, שהיא לכל הדורות, כמצויין ומודגש בתיבות "בנין עדי עד", שהתורה, תורת אמת, קוראת לביתם - בית נצחי, שיש לו המשך של דורות, כי, הקב"ה מברך אותם בבנים ובנות

עוסקים בתורה ומצוותי' בגשמיות וברוחניות, מתחיל מקיום המצוה הראשונה שבתורה - "פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה".

ב. וכל ענינים אלו מתוך מנוחה ושמחה וטוב לבב, ואדרבה - מתוך שמחה הכי גדולה, שכן, מהשמחות הכי גדולות - היא שמחת מתן-תורה, ושמחת חתן וכלה היא בדוגמת השמחה דמתן תורה, כמבואר בכ"מ שבשניהם נאמר חמשה קולות. ועד לשמחה שלמעלה מהגבלה, כמבואר בשיחות ומאמרי חסידות במאמרים שאמר אביו של כ"ק מו"ח אדמו"ר בעת חתונת בנו, ובמאמרים שאמר כ"ק מו"ח אדמו"ר עצמו, בעת חתונת ילדיו, ששמחת החתונה היא שמחה בלתי מוגבלת.

ומכיון שזה נאמר בשיחות ומאמרים - הרי זה (שהשמחה היא בלתי מוגבלת) נהפך לחלק מהתורה (תורה שבעל-פה, וממילא מתורה בכלל), אשר "התורה היא נצחית", וממילא ענין זה קיים בכל חתונה וחתונה במשך כל הזמנים. ועוד - שהשמחה של כל חתונה, נעשית שמחה נצחית, שמחה הנמשכת לנצח, שזהו (גם) הפי' ב"נצחית", שכל פעולה בזה נמשכת באופן נצחי.

ג. בוודאי יודעים אתם אודות המנהג ההולך ומתפשט - שביום החופה החתן והכלה נותנים צדקה, בנוסף על שיעורי הצדקה הרגילים. וכן נוהגים גם ההורים, המחנכים והמחנכות והקרובים, שעוזרים לחתן וכלה - כדי ששמחתם (דהחתן וכלה) תהי' שמחה הכי גדולה.

ד. ויה"ר שעייז' יהי' לכל ישראל יחד, ולכל אחד ואחת לחוד, והחתן והכלה ומחנכיהם בראש - שמחה גדולה, ובמיוחד בשמחת החתונה. וכל ענינים אלו מהווים הכנה קרובה לנישואין האמיתיים של הקב"ה עם ישראל בכלל, ועם כל איש ואיש מישראל בפרט, במהרה בימינו. ויקיים היעוד שב"שבע ברכות" - "מהרה כו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה כו'", בגאולתינו האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו. ו"לא עיכבן אפי' כהרף עין" (בכלל הענינים הטובים), אלא - תיכף ומיד ממש.

כ"ב אדר שני ה'תשמ"ט להמשיך שמחה כל הימים

(בלתי מוגה)

בהוספה לברכות האמורות, החלות על כל אחד ואחד, כולל גם כל אחד מכם, ולא רק "גם", אלא בתוך כלל ישראל בתורה דבר עיקרי, ובפרט שזה דבר בזמנו, בימי חודש אדר שני, ובימי ההכנה לראש חודש ניסן ולשבת פרשת החודש, מברכים החודש ניסן, שניסי ניסים נעשו לו, יצליח הקב"ה את כל אחד מכם, וכולם יחד בתוך כלל ישראל, שהחתונות תהיינה בשעטומו"צ, ואלו שחתונתם כבר היתה - שיהי' ההמשך של השבע ברכות באריכות ימים ושנים טובות, עד שנזכה לקיום של "מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה", לרקוד כולם יחד בתוך כלל ישראל.

ואלו שחתונם עוד צריכה להיות - שיהיו כל ההכנות לחתונה בהצלחה ובדרך היהדות והחסידות, ואריכות ימים ושנים טובות, ומתוך שמחה וטוב לבב, ובהרחבה. ובפרט שבודאי תנהגו כמנהג ישראל לתת צדקה ביום החתונה, עוד קודם החופה, הן החתן והן הכלה והן קרוביהם, ובפרט הקרובים ביותר, האבות והאמהות.

ושהחתונה עצמה תהי' בשעטומו"צ, ושבעת ימי המשתה גם בשעטומו"צ, ולא רק "גם", אלא כמו שצריך להיות בענין של שמחה - הלוך ומוסיף ואור, כמדובר כמ"פ. ועוד והוא העיקר, שכל אחד מכם וכל אחד מאיתנו, בתוך כלל ישראל, יזכה שתיכף ומיד באה הגאולה האמיתית והשלימה, ותיכף ומיד מוסיפים בכל השמחות, ובפרט בשמחה גדולה ביותר כמו "שמח תשמח רעים האהובים", ושמחה הגדולה ביותר של שמחת חתן וכלה (או חתן עם הכלה, כהנוסחאות השונות בזה) עם כל העניינים האמורים.

ועוד והוא העיקר - להמשיך בשמחה תמיד כל הימים, עאכו"כ בשמחה גדולה כמו שמחת חתן וכלה, יחד עם הוריהם וכל בני המשפחה, בתוך כלל ישראל. ובקרוב ממש נזכה לגאולה האמיתית, וכמ"ש במדרש שהיא בדוגמת

נישואין מחדש באופן מחודש ובשטרעם - של הקב"ה עם בנ"י עד שנה"י ישראל וקוב"ה דבר אחד ע"י אורייתא, ע"י לימוד התורה וקיום מצות התורה וכו'. והרי אחת מהמצוות הגדולות היא גם ענין הנישואין, ובפרט שזה נעשה בנין עדי עד, ובנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותי'. וכבר מוסיף בכלל זה תוקף ההחלטה בזה, ומוסיף עוד יותר הפעולה שבזה.

ועושים מיד עוד הפעם את הענין של שבע ברכות, ומיד החופה והנישואין בעתה ובזמנה, והלוח ומוסיף בכל עניני שמחה, עד לשמחה הכי גדולה שמחת הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש. ובמילא יהי' כבר שבת החודש, ור"ח - והעיקר ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים - בארץ ישראל, ובירושלים עיר הקודש ובבית המקדש, ובעזרה ובחיל, עם כל הענינים, ועוד קודם לזה - הגאולה ממש, עם כל התוקף, עוד בפרשת שמיני, וביום הרביעי שבו, וכבר בתחילתו. ולהמשיך בשמחה הלוח והוסיף ואור, עד ש"מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה", שיהי' ה"מהרה" תיכף ומיד ממש, ובשמחה ובטוב לבב בכלל.

כ"ו ניסן ה'תשמ"ט

שמירה וזהירות בקיום כל עניני ההכנה לחתונה

(בלתי מוגה)

בהוספה על הברכות האמורות לפני"ז, שבדאי כוללים כאו"א מכם וכולכם יחד, בתוככי כלל ישראל - ניתוסף גם הברכה המיוחדת בקשר לנישואין: "מהרה גו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה גו'" (כפי שאומרים בשבע ברכות) - שיקויים בכאו"א מכם, ובכל משפחותיכם, "קול ששון וקול שמחה", כל החמשה קולות. ובפרט שבדאי משתדל כאו"א מכם לעשות כל התלוי בו בהכנות לנישואין - שמירה וזהירות בקיום כל עניני ההכנה לחתונה, ועאכו"כ החופה והחתונה עצמה, שבעת ימי המשתה וכל הענינים השייכים לזה, וההמשך לאח"ז על כל החיים כולם - שכל ענינים אלו יהיו חדורים באהבת ה' ויראת ה', ומתוך שמחה וטוב לבב.

ועי"ז ניתוסף בהמשכת ברכתיו של הקב"ה - החל מהכנות לחתונה, החתונה עצמה, וכל המשך החיים - חיים מאושרים ברוחניות, ועאכו"כ חיים מאושרים בגשמיות, ועד לגשמיות כפשוטה ממש (נוסף על "אידישע גשמיות"), "מראה באצבעו ואומר זה", באצבע הגשמית - ברכה והמשכה ממקור כל הברכות, ובאופן שלמעלה ממדידה והגבלה, כמבואר בהמשך שמח תשמח ששמחה בכלל פורצת כל הגדרים, ועאכו"כ שמחת חתן וכלה.

ובפרט ע"י ההוספה בצדקה - כידוע המנהג שהחתן והכלה (וכן הקרובים, ועאכו"כ ההורים) מוסיפים בצדקה ביום החתונה - שע"ז ניתוסף עוד יותר בכל ענינים אלו, החל מהחתונות עצמם (כולל גם ההכנות אליהם וההמשך שלהם), שיהיו בשעה טובה ומוצלחת, ובכל הברכות האמורות. ועוד ועיקר - שיהיו הכנה קרובה לקיום היעוד "מהרה גו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה" בנוגע לכלל ישראל - הנישואין דהקב"ה עם כנס"י (וכאו"א מישראל), באופן ד"מהרה" ממש, "לא עיכבן כהרף עין", ובאופן גלוי, "מראה באצבעו ואומר זה", הנה החתן, הנה הכלה, הנה החתונה, והנה הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ובשמחה וטוב לבב.

ט' סיון ה'תשמ"ט

המקדים בהוספה לצדקה קודם החופה - הרי זה משובח

(בלתי מוגה)

נוסף על הברכות שנזכרו לעיל, הכוללים גם את כל אלו שנכנסו אח"כ, ישנם הברכות המיוחדות לחתן וכלה, המתכוונים לבנות בית נאמן בישראל, בנין עדי-עד עם כל הברכות המנויות ב"שבע ברכות", עד לברכה של "מהרה ישמע.. בערי יהודה ובחוצות ירושלים .. קול חתן וקול כלה" - בגאולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש. ועוד והוא העיקר - שתהיינה ההכנות לחתונה והחתונה עצמה וכן כל שבעת הימים שלאח"ז בהצלחה, ואח"כ אריכות ימים ושנים טובות, יאריכו ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים, עם בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוות'.

וכפי המנהג ההולך ומתפשט, שהחור"כ מוסיפים ביום חופתם בנתינת הצדקה (יותר מנתינתם ע"ד הרגיל), הוספה מיוחדת בקשר לחתונה, שלכן נותנים זאת קודם החופה ועכ"פ באותו יום, והמקדים בזה הרי זה משובח. וכ"ז מתוך שמחה וטוב לבב, ובפרט כשנמצאים לאחר ההכנות בלימוד התורה (כולל לימוד הדינים כו') וקיום מצוותי', הרי הקב"ה מצליח שעושים הכל מתוך שמחה וטוב לבב עם גוף בריא ונשמה בריאה.

וברכה זו נמשכת גם להורים והקרובים ועד כלל עם ישראל, שכן שמחת נישואין קשורה עם שמחת הנישואין הגדולה של הקב"ה עם כל עם ישראל בשעת מ"ת, וכולם נכללים גם בברכות שנאמרו לאלו שנכנסו לפני"ז, כי הכוונה בברכות היא גם לכלל ישראל, ועאכו"כ לאלו שנכנסים אח"כ (עד סיום היום), ובפרט כשנמצאים במקום קדוש שמגדלים בו תפלה - בית הכנסת, ומגדלים בו תורה - בית המדרש, ומגדלים בו מעשים טובים, שעוסקים בעניני צדקה, "ואהבת לרעך כמוך", וכן בכל הענינים הקשורים עם נשיא דורנו, אשר, במקום זה הי' נשיא דורנו עשר שנים, "העשירי יהי' קודש" במשך חיים חיותו בעלמא דין, ולא יעזוב ח"ו צאן מרעיתו, ועומד ומשמש למעלה וממשיך ברכות

והצלחות לכל החתנים והכלות - שיהי' אצלם בנין עדי עד על יסודי התורה ומצוותי', ואח"כ נוסף חיזוק ותוספת חיות, אהבה ואחוה שלום ורעות (ככל העשר לשונות המנויות ב"שבע ברכות") ביתר שאת וביתר עוז משך כל ימי חייהם, נוסף על שבעת ימי המשתה.

וזוכים תיכף ומיד ממש בתוך כלל ישראל, שיהי' לא רק "מהרה ישמע" ל' עתיד, בלשון הווה, ששומעים תיכף "קול מצהלות חתנים מחופתם", ולפנ"ז, "קול חתן וקול כלה", ולפנ"ז, כל עניני שמחה - "בערי יהודה ובחוצות ירושלים". ומתוך שמחה וטוב לבב באים כל אחד מאתנו בתוך כלל ישראל "וארו עם ענני שמיא" - לארצנו הקדושה ולירושלים עיר הקודש ולבית המקדש, ומתחדשים כל הענינים האמורים לעיל, החל מלימוד התורה וקיום המצוות (כנ"ל) ונמשכים כל הברכות, עד להברכה ד"ואולך אתכם קוממיות", כמוזכר לעיל, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, "ולא עיכבן אפילו כהרף עין", כולל גם היעוד "והקיצו ורננו שוכני עפר", בשמחה וטוב לבב. והצדקה שתנתן כעת לכאו"א מכם, בהוספה על הצדקה שתתנו מכספכם האישי - תמהר ותזרז עוד יותר שיהי' "יפקון בי' מן גלותא ברחמי" בשמחה וטוב לבב, ועוד והוא העיקר - תיכף ומיד ממש.

ליל ט"ו תמוז ה'תשמ"ט

אמירת השבע ברכות היא בלשון של הבטחה, וגם בלשון של סיפור, שבודאי יהי' כן בפועל

(בלתי מוגה)

בהוספה על הברכות האמורות לעיל, שכוללים כאו"א מישראל וכל בני" כולם, ישנה ברכה מיוחדת בקשר לשידוך חדש, שידוך טוב, כדי לבנות בית בישראל על יסודי התורה והמצוה – שיהי' "בנין עדי עד", לאורך ימים ושנים טובות. ובפרטיות יותר – ככל הברכות שאומרים בשבע ברכות, שכוללים כל עניני ברכות, אשר, אמירתם היא בלשון של הבטחה, וגם בלשון של סיפור, שבודאי יהי' כן בפועל, ובאופן ד"מהרה.. ישמע", שבמהרה נשמע ומתגלה בטוב הנראה והנגלה. ובפרט ע"י ההכנה המתאימה לאמירת השבע ברכות ולחתונה בכלל על יסודי התורה והמצוה, ומתוך שמחה וטוב לבב – שעיי"ז נעשים כל הענינים בתוספת כח ובתוספת עוז ובתוספת גילוי, עד לגילוי דטוב האמיתי, טוב הנראה והנגלה, הן בענינים רוחניים והן בענינים גשמיים.

ועד להברכה הכללית והעיקרית – שהחתן והכלה, הוריהם וקרוביהם, בתוככי כלל ישראל, מתכוננים לשמוע "קול חתן וקול כלה" "בערי יהודה ובחוצות ירושלים", ובאופן ד"מהרה.. ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", "מהרה" ממש, ו"לא עיכבן אפילו כהרף עין".

כרגיל – מסיימים בענין הצדקה, כולל גם – להזכיר המנהג שביום החופה נותנים החתן והכלה לצדקה מממונם הם, נוסף לכך שנעשים שלוחים או שלוחות ליתן הצדקה שנותנים להם עתה. ויהי' שההחלטה על נתינת הצדקה תפעל מיד את השכר, בכלל ובפרט, ועד להשכר הכי עיקרי והכי גדול – שלא זו בלבד ש"מהרה.. ישמע", לשון עתיד, אלא יאמרו שכבר "נשמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים גוי' קול חתן וקול כלה". והעיקר – "מראה באצבעו ואומר זה", ותיכף ומיד ממש.

כ"ה תשרי ה'תש"נ
מחתונות אלו יבואו תיכף ומיד לקיום היעוד
"ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים וכו'" -
עם כל הבשורות טובות הקשורים לזה

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך ויצליח את כאו"א מהחתנים והכלות, לסיים את כל ההכנות לחתונה באופן תורני וחסידי, ושהחתונה עצמה תהי' בשעה טובה ומוצלחת, בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה, ויה"ר שזה יהי' הכנה קרובה שמחתונות אלו יבואו תיכף ומיד לקיום היעוד - "ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים.. קול חתן וקול כלה" - עם כל הבשורות טובות הקשורים לזה.

כדי להוסיף עוד יותר בברכותיו של הקב"ה - כדאי לקיים "מנהג ישראל" שהחתן והכלה נותנים לצדקה, בהוספה על נתינת צדקה הרגילה שלהם, בקשר עם החתונה, וכן גם ההורים ושאר הקרובים המשתתפים בשמחתם. וזכות מצות הצדקה תוסיף עוד יותר בברכותיו של הקב"ה שההכנה להחתונה תהי' כדרוש ובהצלחה, ושהחתונה עצמה תהי' בהצלחה רבה, "בנין עדי עד" על יסודי התורה והמצוה, עם כל הברכות הקשורות לזה. כולל גם - הברכה עבור כלל ישראל שלכל אחד מבנ"י יהי' חלק וזכות (וכל הענינים הקשורים בזה) בהגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו. ויש לבאר הטעם למנהג האמור, כי, במצות הצדקה ישנה סגולה מיוחדת (נוסף על השכר שמביאה בכל הענינים) - להביא את השכר הקשור במיוחד להתגלות כח הא"ס שישנו בענין הנשואין, שיהי' בשלימות ובגלוי בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ויהי רצון, שההשתתפות בשמחת חתן וכלה תמהר עוד יותר את השתתפותם של כאו"א מישאל וכלל ישראל בהשמחה העיקרית בגאולה האמיתית

והשלימה, שהיא נקראת ג"כ בשם "חתונה" כי תוכנה הוא ענין החתונה, - נישואין בין הקב"ה וכנסת ישראל, ועי"ז עם כאו"א מִישראל, האנשים והנשים והטף, באופן ד"בנין נצחי" לאורך ימים ושנים טובות, ובשמחה וטוב לבב אמיתיים.

מוצאי א"ך כסלו ה'תש"נ
בנין בית חדש, ובאופן ד"בנין עדי עד" על
יסודי התורה והמצוה מוסיף עוד יותר בזירוז
הזמן שבו כל בני יחיו "חיים נצחיים"

(בלתי מוגה)

השי"ת יברך את כאו"א מכם, בנוסף על הברכות האמורות לקבוצה הראשונה המכוונות לכל כלל ישראל, וכן לקבוצה השני' - לאלו שמתחייבים במצוות חדשות. ובפרט שגם בנישואי חתן וכלה נוספות מצוות חדשות, החל מה"שבע ברכות" שהם גם ברכה וגם ציווי, כולל גם - הציווי והבשורה מאת הקב"ה לכאו"א מישראל ש"מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים.. קול חתן וקול כלה", וכל כל החמשה קולות המנויים בברכה. ובמיוחד, שאחרי הנישואין זוכים לבנים ובנות שמגדלים אותם לתורה, לחופה ולמעשים טובים, היינו, שמחנכים אותם כראוי והם נעשים בני-מצוה ובנות מצוה ולאח"ז בונים בתים בישראל, בנין עדי-עד.

וכל זה - בזריזות הכי גדולה, שהרי עומדים באחרית הימים, בסוף הגלות ומתכוננים לכך שתיכף ומיד ממש תהי' הגאולה האמיתית והשלימה שאזי יהיו הנישואין בין הקב"ה וכנסת ישראל (לאחר האירוסין שכבר היו בעת מתן-תורה, ועוד לפני"ז - ביציאת מצרים), שנוסח ברכת נישואין "מקדש עמו ישראל ע"י חופה וקידושין", כולל גם הנישואין העתידין לבוא בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו. ולכן מזכירים ענין זה ("מקדש עמו ישראל כו'"), ובהדגשה, בנישואי איש פרטי ואשה פרטית - כי כל שמחה פרטית של חתן וכלה היא מצוה הכי גדולה הקשורה בשמחה דמתן תורה (כשהיו האירוסין בין הקב"ה וכנס"י) שכולל את כל השמחות, כל הברכות וכל הענינים, ומהתחלת הברכות באים לסיומם - "מהרה - תיכף ומיד ממש - ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים" - בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש, בהר הקודש ובקדש הקדשים (שנקרא "חדר המטות").

ועוד והוא העיקר – בנין בית חדש, ובאופן ד"בנין עדי-עד" על יסודי התורה והמצוה מוסיף עוד יותר בזירוז הזמן שבו כל בנ"י יחיו "חיים נצחיים", החל מהגאולה האמיתית והשלימה (כנ"ל בארוכה). ויהי רצון שכאו"א יזכה לזה, החל מאלו שאצלם נוספה בגלוי מצוה עיקרית הכוללת את כל המצוות וקשורה בשמחה גדולה ביותר, שמחה בלי גבול, כשמחת חו"כ, וכן כל אלו שחינכו אותם וכמו"כ אלו שהשתדלו בשידוכים שלהם ויש להם חלק בדבר, ויקויים בכאו"א מהם "נוטל חלק בראש", ולכל לראש – שכל שידוך וכל חתונה יהיו בנין עדי-עד על יסודי התורה והמצוה, ויביאו לבנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוותי', כמדובר ומוזכר כמ"פ.

וההתחלה בזה – שכל החתונות יהיו בשעטומ"צ והחתן והכלה, הוריהם, המחנכים והשדכנים יתנו לצדקה ביום החופה או קודם החופה, בהוספה מיוחדת, וכל המוסיף מוסיפין לו וכל המרבה מרבין לו, ויהי רצון שמהדיבור יהי' כן במעשה בפועל, וכשם ביעקב אבינו (שבו עוסקת פרשת השבוע "וישב יעקב") היתה "מטתו שלימה", כך יהי' בכל חתונה, ובכאו"א מישראל יקויים "וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען" – דקאי על יצחק, והעיקר הוא – שכאשר נוסף עוד "בנין עדי עד" כפשוטו, ניתוסף גם בזרזות ובמהירות, בפועל ממש, של הגאולה האמיתית והשלימה – נישואי הקב"ה וכנס"י (נישואין דוקא, ולא רק "חופה וקידושין"), ותיכף ומיד ממש, בזמן גשמי, עוד בהמשך יום השלישי ש"הוכפל בו כי טוב" – בלי שיהא צורך לחכות אפילו רגע אחד "ולא עיכבן אפילו כהרף עין" – יכול להיות "מראה באצבעו ואומר זה" על שמחת החתן והכלה (- הנה החתן והכלה, הנה המחותנים והנה הברכות שהתקיימו בכאו"א מהם), וביחד עם זה יקויימו גם, תיכף ומיד ממש, נישואי הקב"ה וישראל, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ויה"ר שע"י השליחות הנוספת לצדקה שנותנים לכאו"א יהי' זירוז נוסף בזה עד ש"לא עיכבן אפילו כהרף עין", והגאולה תבוא עוד בהמשך יום השלישי שהוכפל בו כי טוב. ובפרט בעמדנו לאחר תפלת ערבית דיום הרביעי – "בתולה נשאת ליום הרביעי" – וכבר אמרו "אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך" – יהיו גם כל הענינים האמורים לעיל באופן ד"מראה באצבעו ואומר זה", החל מגאולה האמיתית והשלימה כפשוטו, ע"י משיח צדקנו כפשוטו, תיכף ומיד ממש.

י"ג שבט ה'תש"נ

מאורע כבנין בית בישראל גורם לתוספת ברכות מיוחדות

(בלתי מוגה)

בהוספה לברכות הכלליות האמורות לעיל, לכאו"א מישראל, ובפרט לאלה הנמצאים במקום קדוש זה, ביהכנ"ס וביהמ"ד דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - יש תוספת ברכות מיוחדות בקשר למאורעות מסויימים. ובפרט בקשר למאורע של בנין בית בישראל - שמברכים על זה שבע ברכות, ועד להסיום בברכה השביעית: "מהרה כו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", בקרוב ממש, בגאולה האמיתית והשלימה.

תוכנן של הברכות המיוחדות למאורע זה: לכל לראש - שההכנות לחתונה תהיינה בשעה טובה ומוצלחת, באופן יהודי, תורני וחסידותי, ויבנו בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוות לאורך ימים ושנים טובות, בנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוותי'. ועוד ועיקר - קיום הברכה המוזכרת לעיל: "מהרה כו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים" - ש"מהרה", תיכף ומיד ממש, תבוא הגאולה האמיתית והשלימה, ואז יתוסף גם בשמחת הנישואין - שתהי' החתונה (בכל ה"שטורעם") דכללות עם ישראל והקב"ה, כדאיתא במדרש "בימות המשיח יהיו נישואין".

וכן תהי' לנו - גאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש, "לא עיכבן אפילו כהרף עין". ובפרט בעמדנו בסיומו של יום הרביעי שבו נתלו "שני המאורות הגדולים", שבזה נרמז גם שהלבנה (ועד"ז ישראל ש"דומין ללבנה") תחזור להיות "מאור הגדול" כמו בשבעת ימי בראשית שהיו "שני המאורות הגדולים", כמ"ש "והי' אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהי' שבעתיים כאור שבעת הימים". וזוכים לחגוג שמחת החתונה (החל מהחופה בהצלחה רבה, וכל "שעת הימים" של ברכה ומשתה) - החתן והכלה, כל הקרובים, והשושבינים בראשם, בתוך כלל

ישראל - בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש, בהר הקודש ובבית המקדש.
ועוד והוא העיקר - שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלימה, ומתוך
שמחה וטוב לבב.

ט"ז אדר ה'תש"נ

המספר דשבע ברכות הוא מספר כללי שכולל כל הברכות

(בלתי מוגה)

בהוספה על הברכות האמורות לעיל – ישנם ברכות מיוחדות השייכות לחתונה: לכל לראש – "שבע ברכות" דנישואין, אשר, המספר דשבע ברכות הוא מספר כללי שכולל כל הברכות, כמובן גם מזה שימי השבוע הם במספר שבע, מיום ראשון עד יום השביעי (יום השבת), ולאחרי זה מתחיל עוה"פ מיום ראשון, ועוד הפעם ועוד הפעם, וחידוש מיוחד בנוגע לשבע ברכות דנישואין – שאין זה דבר החוזר ונשנה עוה"פ (כבימי השבוע), כי אם, שבכל פעם נעשה ענין חדש מלכתחילה – גילוי כח האין סוף ע"י בנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות, עד סוף כל הזמנים וכל המקומות. ועד להברכה העיקרית – "מהרה.. ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה גו'", כל החמשה קולות – שתיכף ומיד ממש, "לא עיכבן אפילו כהרף עין", "מהרה", נעשים כל עניני החתונה, החל מההכנות לחתונה, ועאכו"כ החתונה עצמה וההמשך בכל שבעת ימי המשתה – "בערי יהודה ובחוצות ירושלים", "בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו", והחתנים והכלות, משפחותיהם, המחותנים והשושבינים בראשם.

ויש לקשר זה עם תוכן הזמן – חודש אדר: ענינו המיוחד של חודש אדר – "משנכנס אדר מרבין בשמחה", ועאכו"כ בקשר ובשייכות לנישואין, אשר, גם לפני הציווי ד"משנכנס אדר מרבין בשמחה", ה"ז מצד עצמו ענין של שמחה, ולא רק שמחה סתם, אלא ריבוי שמחה, כפי שמצינו שיש להוסיף בשמחת חתן וכלה עד לששים ריבוא מישראל, ובפרט ע"פ המבואר בארוכה בהמשך שמח תשמח ששמחת חתן וכלה היא שמחה שלמעלה מהגבלה, ע"ד שמחת פורים שהיא באופן ד"עד דלא ידע".

ומיסמך שמחה לשמחה – שמשמחת פורים והשמחה דכל חודש אדר ממשיכים באופן דמוסיף והולך בשמחת החתונה: אלא שנמצאים בהכנות

לחתונה - ממשיכים בהכנות באופן שמח יותר, ועאכו"כ אלה שנמצאים כבר בהתחלת החתונה או שבעת ימי המשתה וההמשך שלהם. ועוד והוא העיקר - כאמור - "מהרה.. ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה גו'", בנוגע לכל חתן וכלה מבנ"י, ועאכו"כ בנוגע לחתן וכלה העיקריים - הקב"ה ו"עמו ישראל" ("המקדש עמו ישראל"), כדאיתא במדרש שהנישואין דהקב"ה עם כנס"י (נוסף על האירוסין שהיו במתן-תורה) יהיו בגאולה העתידה לבוא תיכף ומיד ממש, אשר, ענין זה משתקף ("שפיגלט זיך אפ") בהנישואין דכל חתן וכלה מבנ"י, הקשורה עם שמחה שלמעלה מהגבלה, ונמשכים בה כל הברכות (הנכללות בשבע ברכות), עד לברכה העיקרית "מהרה.. ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו'" בגאולה העתידה, שכל בנ"י, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו", משתתפים בשמחת החתנים והכלות הנמצאים כאן ובכל מקום שהם, ועד להחתן וכלה העיקריים - הקב"ה וכנס"י.

וכדי לזרז כל זה עוד יותר - יש להוסיף בנתינת הצדקה ש"מקרכת את הגאולה". ולכן יתנו לכאו"א מכם שליחות מצוה לצדקה - בהוספה על נתינת הצדקה שכאו"א מכם יתן מהממון שלו. ועי"ז יתוסף עוד יותר גם בברכת הוי' להחתנים והכלות, כל הקרובים, וההורים ומורים והשושבינים בראשם. ועד להברכה העיקרית - גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, תיכף ומיד ממש.

כ"ח ניסן ה'תש"נ

ביום החופה - גם המחנוכים והמחנכות שלהם יוסיפו בצדקה ביחס לנתינה הרגילה שלהם

(בלתי מוגה)

בנוסף על הברכות האמורות לעיל, שנאמרו להנוכחים כאן, אבל הן כוללות את כל בני" (כמובן מתוכן הברכות), ובפרט שכל בני" בכל המקומות ובכל הזמנים מתברכים בברכותיו של הקב"ה תמיד כל הימים - ישנה ברכה מיוחדת לאלו שזכו לבוא לזמן המאושר של ההכנות לבנין עדי עד, מיוסד על יסודי התורה והמצוה (או שכבר הקימו את הבנין) ע"י חופה וקידושין בדוגמת הקידושין שהקב"ה קידש את כל בני" בכל הדורות כולם, ולמשך כל הדורות כולם - "מקדש עמו ישראל ע"י חופה וקידושין".

ובזה גופא ישנה תוספת מיוחדת ע"י קיום מנהג ישראל, שכבר נפוץ והולך ומתפשט כו', שביום החופה החתן והכלה, וכן כל הקרובים אליהם החל מההורים והורי ההורים, הסבים והסבתות וכו', וכל בני המשפחה, וי"ל שעד"ז ינהגו גם המחנוכים והמחנכות שלהם יוסיפו בצדקה ביחס לנתינה הרגילה שלהם, כפי נדבת לבם הטהור (ולבם הקדוש כמ"ש "ואהבת את ה' אלקיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך"), שע"ז תהי' תוספת ברכה שההכנות לחתונה והחתונה עצמה יהיו בשעטומ"צ, ויזכו להצלחה רבה ומופלגה בכל הצלחות אלו "אין א לייכטן אופן, א געזונטן אופן, א תורה אופן און א חסידישן אופן" עד לבנין עדי עד בדור ישרים יבורך, וכל זה יהי' הכנה לקיום מ"ש בברכות נישואין "מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים.. קול חתן וקול כלה", כולל גם, והוא העיקר - "קול חתן וקול כלה" כפי שקאי על הקב"ה וכןס"י (או קוב"ה ושכינתו, כמדובר כמ"פ).

ויהי רצון, שמשמחת הנישואין שיהיו בימים אלו - יבואו לשמחת ה"שבע ברכות" וכו' ועד לשמחה באופן ד"ו טוב לב משתה תמיד" (כפי שהרמ"א מסיים את חלק "אורח חיים" שבד' חלקי שו"ע) שאצל כל בני" יהי' "משתה תמיד" עוד בימי

הגלות החל ממשתה ושמחה דשמחת חתן וכלה, ואלו שכבר היתה אצלם שמחת הנישואין ימשיכו ויוסיפו בהחלטות טובות ובמעשים טובים, מיוסדים על דיבורים טובים המיוסדים על מחשבות טובות - מתוך שמחה וטוב לבב "משתה) תמיד".

על ידי ההוספה בצדקה של החתן והכלה וקרוביהם, ובפרט הוריהם וזקניהם שענינה הוא "החייית נפש העני" בפשטות, נבוא ל"החייית" דנפשות כאו"א מישראל וכלל ישראל שכל זמן שעדיין נמצאים בגלות אינם במצב של עשירות ואפילו לא במצב שיש להם "די מחסורו אשר יחסר לו" ואדרבה - העיקר חסר, ותיכף ומיד באים לגאולה האמיתית והשלימה, שאז יתבטלו ממילא כל הגזירות וכל ההגבלות, ובפרט ההגבלות בענין השמחה, ולכל לראש - כמובן במושכל ראשון ונשאר כמסקנא במושכל אחרון - שביטול ההגבלות יהי' ניכר בשמחות נישואין ולעתיד לבוא יערכו חתונות ביתר שאת וביתר עוז וברוב פאר כו', החל מהחתונה העיקרית - נישואי הקב"ה ובנ"י לאחר האירוסין שהיו בעת מ"ת כדאיתא במד"ר, בפ' בא שבה מסופר על "(כ)ימי צאתך מארץ מצרים".

ויה"ר שתיכף ומיד יהי' "אראנו נפלאות" בגאולה האמיתית והשלימה שתביא שמחה לבנ"י בכל עניניהם, ועאכו"כ בענינים שיש בהם שמחה מצ"ע. ועוד והוא העיקר - שהגאולה האמיתית והשלימה תבוא במהירות יותר ע"י מצות הצדקה, כולל גם ההוספה במעשה הצדקה שע"י השליחות עתה, ותיכף ומיד ממש יהי' "מראה באצבעו ואומר זה", שכבר בא הרגע האחרון של הגלות, רגע זה, ומיד לאחריו - הרגע הראשון של הגאולה האמיתית והשלימה, ומתוך שמחה וטוב לבב "ילכו מחיל אל חיל" עד ל"מראה את אלקים בציון", כפשוטו ממש, היינו בארצנו הקדושה, ושם - בירושלים עיר הקודש, "ציון", ושם - בהר הבית ובבית המקדש, עד לקודש הקדשים, ועוד ועיקר - תיכף ומיד ממש.

י"א סיון ה'תש"נ

שמחה דחתן וכלה נעשית הכנה קרובה לשמחה הכי גדולה - שמחת הגאולה האמיתית והשלימה

(בלתי מוגה)

בהוספה על כל הברכות שהקב"ה מברך את כאו"א מישראל וכל בני"י, כולל גם הברכות האמורות לעיל (לפני דקות ספורות), הכוללים את כל בני"י - ניתוסף ברכה מיוחדת ביתר שאר וביתר עוז לחתן וכלה שעומדים לבנות בית בישראל, "בנין עדי עד": לכל לראש - בנוגע להכנות לחתונה, ועאכו"כ בנוגע להחתונה עצמה, שבעת ימי המשתה, ולאח"ז כל משך ימי חייהם - שיתברכו בכל ברכותיו של הקב"ה, "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה".

ועד לברכה העיקרית לכל בני"י שבה מסיימים את ה"שבע ברכות" - "מהרה גו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", ברכה הקשורה עם ביאת משיח צדקנו, דוד מלכא משיחא, ובאופן ד"מהרה", מהרה ממש, "לא עיכבן אפילו כהרף עין", תיכף ומיד ממש. ואז יקויים גם מ"ש בפרשת השבוע: "בהעלותך את הנרות" - הדלקת המנורה בביהמ"ק השלישי, ובפרט ע"י ההוספה בהדלקת הנרות בעבודה הרוחנית, שכאו"א מדליק "נר ה' נשמת אדם" "עד שתהא שלהבת עולה מאלי", והלך ומוסיף ואור, שע"ז ממהרים ומזרזים יותר הדלקת המנורה כפשוטה בביהמ"ק השלישי.

ידוע מנהג ישראל שהחתן והכלה הוריהם ומשפחותיהם מוסיפים בנתינת הצדקה ביום החתונה יותר מכפי רגילותם, לכבוד ולזכות ה"בנין עדי עד" דהחתן והכלה, וכדאי שמהם יראו וכן יעשו כאו"א (וכל בני"י) המשתתפים בשמחתם. ועי"ז ניתוסף עוד יותר בברכותיו של הקב"ה להצלחה יתירה בהכנות לחתונה, בהחתונה עצמה ובשבעת ימי המשתה, ועוד וג"ז עיקר - בכל המשך החיים לאורך ימים ושנים טובות, ולהתברך בבנים ובנות עוסקים בתורה

ובמצוותי'. ועוד לפני"ז – לפני לידת הבנים והבנות, ואפילו לפני המשך ההכנות לחתונה – תהי' כבר הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ע"י ההוספה לצדקה, "גדולה צדקה שמקרכת את הגאולה".

ויהי"ר שכל ענינים אלה יהיו הכנה הכי טובה לקיום היעוד "מהרה גו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה גו'", ולא רק "מהרה גו' ישמע" בלשון עתיד, אלא תיכף ומיד ממש שומעים "קול ששון וקול שמחה" בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש ובבית המקדש השלישי. ובפרט ע"י ההוספה בשמחת חתן והכלה – בהכנות לחתונה, בחתונה עצמה, בשעת ימי המשתה, ובכל המשך החיים שלאח"ז – שיהיו מתוך שמחה גדולה ביותר, ושמחה זו נעשית הכנה קרובה לשמחה הכי גדולה – שמחת הגאולה האמיתית והשלימה דנישואי הקב"ה עם כנס"י שהם בדוגמת חתן וכלה, כדאיתא במדרש ש"לימות המשיח יהיו נישואין", ובאופן נצחי, "בנין עדי עד". והעיקר – תיכף ומיד ממש, ומתוך שמחה וטוב לבב.

ט"ז תמוז ה'תש"נ

**חיזוק נוסף בברכות ע"י החלטות טובות שמקבלים
החתן והכלה, וכן הוריהם, קרוביהם, ידידיהם והמדריכים
והמדריכות, ובפרט ע"י קבלת החלטות טובות "ברוב עם"**

(בלתי מוגה)

בהוספה על הברכות להנכנסים לפנ"ז, שבהם נכללים גם אלו שנכנסו עתה - ניתוסף ברכה מיוחדת בקשר ובשייכות לשידוכים וחתונות, שזהו"ע הנוגע גם לדורות העתידים לבוא, עי"ז שמעמידים בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותי', הלוך והוסיף ואור, עד סוף כל הדורות. ובברכות אלו ניתוסף חיזוק ע"י ההחלטות טובות שמקבלים החתן והכלה, וכן הוריהם, קרוביהם, ידידיהם והמדריכים והמדריכות, ובפרט ע"י קבלת החלטות טובות "ברוב עם", ובבית הכנסת ובית המדרש ובית מעשים טובים של נשיא דורנו - שיהי' בנין עדי עד על יסודי התורה ומצוותי', הלוך והוסיף ואור.

ובפרטיות - שיתוסף עוד יותר בברכותיו של הקב"ה, בכל ההכנות לחתונה, בהחתונה בשמחה הכי גדולה, בשבעת ימי המשתה, ובכל הימים שלאח"ז לאריכות ימים ושנים טובות שניהם (החתן והכלה) יחדיו, ביחד עם בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותי', שיעשו גם עמהם שידוכים טובים, וגם הם מייסדים בתים בישראל על יסודי התורה והמצוה, בתים מלאים בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותי', ריבוי דורות, עד ש"לא יספר" (כמדובר לעיל), שיתברכו כולם "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה", בכל המצטרך, בכל הפרטים ופרטי פרטים, ועאכו"כ בכללות הענינים.

ובמיוחד - בהברכה הכללית שמאחדת כל בני" בכל הדורות למציאות אחת - הברכה שבה מסיימים ה"שבע ברכות" בכל חתונה: "מהרה גו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", ובפרטות - שזוכים לשמחת חתן וכלה (בהמשך לשמחות דחו"כ שבכל הדורות, ובפרט בדור זה, דור

האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה האמיתית והשלימה) "בערי יהודה ובחוצות ירושלים", ששם "ישמע גו' קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", כל החמשה קולות, ועד להשידוך והחתונה דהקב"ה עם כאו"א מישראל, שעי"ז יתוסף עוד יותר שמחה והצלחה בהחתונה דחתן וכלה כפשוטם.

ובהדגשה יתירה בעמדנו בסיום וחותם ששה עשר בתמוז, בסמיכות לשבעה עשר בתמוז - דכיון שבביאת משיח צדקנו (תיכף ומיד, כלילה שלפני שבעה עשר בתמוז) יהפך לששון ולשמחה ולמועדים טובים, יו"ט הכי גדול, הרי זה הזמן הכי מאושר לערוך חתונות בשעה טובה ומוצלחת. והעיקר - שכל הברכות שמברכים בני"י החתן והכלה, כל השבע ברכות, יקויימו בפועל ממש, בפשטות, למטה מעשרה טפחים, בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה, ולהתברך בכל טוב גשמי ורוחני, החל מבנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותי' מתוך הרחבה, שמחה וטוב לבב.

ועד שזוכים להחתונה דהקב"ה עם בני"י, כביכול, ולא צריך לומר "כביכול", כיון שהקב"ה בעצמו אמר והבטיח שלעתיד לבוא תהי' החתונה של הקב"ה עם כאו"א מישראל וכלל ישראל, ועוד ועיקר - שיהי' כן בפועל ובגלוי, "מראה באצבעו ואומר זה", בקרוב ממש, ותיכף ומיד ממש.

ז"ך תשרי ה'תנש"א
ההחלטה הטובה בהמצוה הכי גדולה של
ייסוד בית בישראל על יסודי התומ"צ - תמהר
ותזרוז את הגאולה האמיתית והשלימה

(בלתי מוגה)

יהי רצון שיקויימו בכס כל הברכות האמורות ל"כתה" הראשונה, שכל הבאים אחרי' נכללים בהן, וכן הברכות ל"כתה" השני' - של בני ובנות מצוה, שהרי הנוכחים כאן כבר עומדים לייסד בנין עדי-עד על יסודי התורה והמצוה, היינו, שעברו כבר את הגיל דבר-מצוה או בת מצוה, כנהוג בימינו אלו. ונוסף ע"ז - ישנה ברכה מיוחדת לאלו העומדים לייסד בית בישראל, בנין עדי-עד על יסודי התורה והמצוה.

ומכיון שבודאי החתן והכלה, וכן הוריהם והקרובים אליהם ינהגו כמנהג ישראל לתת לצדקה במיוחד בקשר לחתונה - ענין שנעשה "בנין עדי עד", דבר נצחי - תהי' זו הכנה קרובה שיקויים בפועל מ"ש בברכות הנישואין "מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים.. קול חתן וקול כלה", וכן כל הפרטים הברכות שאומרים בשבע הברכות בעת החופה (שהם מתקנת אנשי כנסת הגדולה, וכבר נדפסו בסידורים כו').

ולפנ"ז - שההכנות לחתונה יהי' בהצלחה, וע"פ היהדות והחסידות ("אין אן אידישן אופן און א חסידישן אופן") בתכלית השלימות, ויזכו לבנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוותי', מתוך פרנסה בהרחבה, ובריאות הגוף ובריאות הנשמה גם יחד (כמוזכר כמ"פ). ועוד והוא העיקר - שע"י ההחלטות הטובות שלהם, כולל גם המצוה הכי גדולה של ייסוד בית בישראל על יסודי התומ"צ - ימהרו ויזרוז את הגאולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש, "מהרה ישמע", ומכיון שלוקחים חלק חשוב בקירוב הגאולה, הר"ז גופא מוסיף עוד יותר בכל הברכות הנ"ל הן בהכנות לחתונה, הן בחתונה עצמה והן בשבעת ימי המשתה וכל משך ימי חייהם לאח"ז בבנין עדי עד על יסודי התומ"צ ובנים ובנות עוסקים בתומ"צ, ובשורות טובות.

וכלם ביחד, עם הוריהם וכל המשתתפים בשמחתם, מתכוננים לקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש - בארצנו הקדושה, ובירושלים עה"ק, ובהר הקודש ובהר הבית, ומתוך שמחה וטוב לבב בכל הפרטים.

אור ליום ועש"ק חנוכה, ז"ך כסלו ה'תנש"א מעניני ההכנות להחתונה - חלוקת סכומים נכבדים לצדקה

(בלתי מוגה)

בהוספה על הברכות האמורות לעיל, שבהם נכללים גם אלה שעומדים מוכנים ומתכוונים (להיות חתן וכלה, או שכבר נעשו חתן וכלה ומתכוונים) להחתונה בשעה טובה ומוצלחת, - לאחר הקדמת הבר מצוה ובת מצוה (החל מהחינוך המתאים לפני^ז), שאז מקבלים עול תורה ומצוות מתוך שמחה וטוב לבב, שעיי"ז ניתוסף בריאות בגשמיות ובריאות ברוחניות, הצלחה רבה בלימוד התורה וקיום המצוות, לאורך ימים ושנים טובות, חדורים ומלאים בתומ"צ, כולל גם חיי משפחה (לאחרי הנישואין), שמהם יולדו בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותי', שיגדלו לתורה (בר-מצוה ובת-מצוה) לחופה (שידוכין ונישואין, הבנים - חתנים, והבנות - כלות) ולמעשים טובים, מתוך הרחבה - יש ברכה מיוחדת השייכת במיוחד לחתן וכלה:

לכל לראש - בנוגע להכנות להחתונה, שתהיינה באופן טוב ומוצלח, מתוך בריאות שמחה וטוב לבב, ומתוך הרחבה, הן מצד החתן והן מצד הכלה, ועאכו"כ החתונה עצמה ושבעת ימי המשתה - בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה, ויתברכו בבנים ובנות עוסקים בתורה ומצוות, ויגדלו לתורה ולחופה ולמעשים טובים, ובאופן דמוסיף והולך בהמשך החיים לאח"ז עד מאה ועשרים שנה.

א' מעניני ההכנות להחתונה - חלוקת סכומים נכבדים לצדקה, אשר, מצות הצדקה היא יסוד לכל הענינים הטובים - לכל ברכותיו של הקב"ה, כולל גם כל הברכות האמורות לעיל, ועאכו"כ הברכות השייכות לשמחת נישואין חתן וכלה. ובפרט ביום החופה - כידוע המנהג שביום חופתם מוסיפים חתן והכלה בנתינת הצדקה יותר מהנתינה ע"ד הרגיל, וגם ההורים וכל הקרובים מוסיפים בנתינת הצדקה ביום החופה, ועושים זאת מתוך הרחבה, ומתוך שמחה וטוב

לבב. וההחלטה בזה ממהרת ומזרזת עוד יותר המשכת ברכתו של הקב"ה בהכנות לחתונה והחתונה עצמה שתהי' בשעה טוב ומוצלחת.

ויה"ר שהחתונה תהי' במעמד ומצב דגאולה האמיתית והשלימה, כפי שאומרים בשבע ברכות - "מהרה כו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה": בשמחת נישואין של כל חתן וכלה מבקשים ש"מהרה כו' ישמע כו' קול חתן וקול כלה" במקום הכי מתאים - בארצנו הקדושה, "בערי יהודה ובחוצות ירושלים", לאחר שארץ ישראל נבנית ומונהגת ע"י המלכות שמשבט יהודה ("בערי יהודה") - מלכות דוד, דוד מלכא משיחא, "מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו", שער הבירה שלה היא ירושלים ("ובחוצות ירושלים"), ושם ישמעו כל החמשה קולות.

ועוד ועיקר - קול של שמחה גדולה שבאה הגאולה האמיתית והשלימה, "הנה זה בא", הנה בא משיח צדקנו, ויחד עמו באים כל בני, כל אחד ואחת עם המשפחות שלהם, כולל גם "הקיצו ורננו שוכני עפר", שגם הם משתתפים בשמחת החתן והכלה - כמובא בספרי חסידות בשמחת נישואין באים גם שלשת הדורות שלפנ"ז להשתתף בשמחת נישואי נכדיהם וניניהם, מתאים להכוונה וכו' - בהיותם נשמות בגופים.

וכיון שיודעים שהגאולה האמיתית והשלימה באה תיכף ומיד ממש - בטלים כל הדאגות בנוגע להוצאות עבור החתונה, כי בודאי יתן הקב"ה "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה" עבור כל ההוצאות הדרושים שתהי' "א פריילעכע חתונה". ועוד והוא העיקר - שבקרוב ממש יראו בעיני בשר הקיום בפועל ממש, ועד שלא יצטרכו לומר "מהרה כו' ישמע" ברגע שלאח"ז, אלא יאמרו שכבר "ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים כו' קול חתן וקול כלה", וכל בשורות טובות ושמחות, במעמד ומצב דגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

ט"ו בשבט ה'תש"א

כל חתונה בישראל קשורה עם ריבוי ענינים של תורה ומצוות

(בלתי מוגה)

בהמשך להמדובר לעיל אודות השייכות דפרשת יתרו, הפרשה דמתן תורה, לבר-מצוה ובת-מצוה, שאז נעשו כל בני ובנות ישראל ברי מצוה ובנות מצוה, ישנו עוד ענין נעלה יותר - "יום חתונתו זה מתן תורה", החתונה של בני עם הקב"ה, כביכול, ועד שלא צריכים לומר "כביכול", כיון שתורת אמת אומרת ש"יום חתונתו זה מתן תורה", החתונה דכאו"א מישראל וכל בני עם הקב"ה בעצמו, ועד לעצמות ומהות. והשלימות שבזה תהי' בימות המשיח - "העולם הזה אירוסין היו .. לימות המשיח יהיו נישואין". וההכנה לזה היא בהחתונה של כל חתן וכלה - כפי שמסיימים בברכת נישואין: "מהרה .. ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה", דקאי על הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו. ובפשטות - שכל חתונה בישראל קשורה עם ריבוי ענינים של תורה ומצוות, אשר, ע"י הוספת כל מצוה אחת, "מכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה", גאולה האמיתית והשלימה, שאז יהיו הנישואין דכנס"י עם הקב"ה.

ויה"ר שכן יהי' גם בחתונות אלה - החל מההכנות להחתונה, שההכנות תהיינה באופן תורני ופנימי, וכן החתונה עצמה, ושבעת ימי המשתה, והמשך החיים לאריכות ימים ושנים טובות, בנים ובנות עוסקים בתורה ומצוות מתוך שמחה וטוב לבב, כולל ובמיוחד הברכה העיקרית דגאולה האמיתית והשלימה, "מהרה.. ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים". ועוד והוא העיקר - שנוסף על הדיבור בזה בעבר יהי' בקרוב ממש קיום הדברים בפועל ובגלוי, "מראה באצבעו ואומר זה", הנה ערי יהודה וחוצות ירושלים, בארצנו הקדושה,

בירושלים עיר הקודש, בהר הקודש ובבית המקדש, "מקדש אדני-י כוננו ידיך",
תיכף ומיד ממש.

ידוע מנהג ישראל שהחתן והכלה וכל קרוביהם והשייכים אליהם, מוסיפים
במצוות בכלל ובמצות הצדקה במיוחד בקשר עם יום החתונה. ובהתאם לכך
יתנו לכאו"א מכם שליחות-מצוה לצדקה, נוסף לכך שבלאה"כ בודאי תקיימו
מנהג ישראל האמור. ויה"ר שההחלטה בזה כלשעצמה תכריע את הכף ותפעל
תיכף ביאת משיח צדקנו, בלילה זה ממש, ותיכף ומיד ממש.

כ"ף אדר ה'תנש"א

יום העשרים, בגימטריא כתר - קשור במיוחד לחתן וכלה שהם בדוגמת מלך ומלכה

(בלתי מוגה)

בהוספה על הברכות האמורות לעיל, שבהם נכללים כל הנמצאים כאן (כמדובר כמ"פ, ומובן בפשטות, ואין צורך להאריך בזה), ניתוסף ברכה מיוחדת בקשר ובשייכות לחתונה. ולכן, "פותחין בברכה" - לכל לראש, שההכנות להחתונה, החתונה עצמה, והמשכה (כולל ובמיוחד אצל אלו שכבר סיימו ההכנות וכבר היתה חתונתם) בשבעת ימי המשתה, תהיינה בשעה טובה ומוצלחת (והמשך טוב ומוצלח), בשלימות הכי גדולה, מתוך מנוחת הנפש ומנוחת הגוף, ובשמחה אמיתית, ולהתברך בכל פרטי הענינים דשבע הברכות, כולל ובמיוחד "בנין עדי עד", בנינים ובנות עוסקים בתורה ובמצוות, ועד לברכה השביעית: "מהרה ה' אלקינו ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול כו", "חמשה קולות".

ועוד ועיקר - שכל חתונה וכל החתונות בישראל, מזרזים וממהרים את השידוך והחתונה דכנס"י עם הקב"ה, ועד להשלימות דנישואין לעתיד לבוא, כמארז"ל "העולם הזה אירוסין הו". לימות המשיח יהיו נישואין.

ובכהנ"ל ניתוסף הדגשה מיוחדת בזמן זה: בבואנו מימי הפורים שבהם היתה שמחה גדולה, "עד דלא ידע" - ניתוסף עוד יותר בשמחת הנישואין דחתן וכלה, שגם היא שמחה בלי הגבלה כלל, כמרומו גם בברכה "אשר יצר את האדם בצלמו כו' והתקין לו ממנו בנין עדי עד", מעלת הנצחיות (למעלה מהגבלה), בדוגמת הנצחיות דאדם העליון, שעל שם זה נקרא "אדם" ("אתם קרויין אדם"), ע"ש "אדמה לעליון".

ו"מיסמך גאולה לגאולה", גאולת פורים לגאולת פסח, הקשורה עם הגאולה האמיתית והשלימה, כמ"ש "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", שאז

תהי' שלימות הנישואין דכנס"י עם הקב"ה. וענין הגאולה (שלימות הנישואין דכנס"י והקב"ה) מרומו ומודגש בגלוי גם ביום רביעי דפרשת ויקהל פקודי, שבה מתחברים שתי הפרשיות יחדיו – השלימות ד"ויקהל", "קהל גדול ישובו הנה", והשלימות ד"פקודי", מנין העשירי שע"י משיח צדקנו (כמוזכר לעיל).

ומזה באים לפרשת ויקרא, "ויקרא אל משה גו' מאוהל מועד" – לפניו מן הפרוכת, "מעל הכפורת גו' מבין שני הכרובים" על גבי הארון שבו נמצאים הלוחות, לוחות ראשונות ולוחות אחרונות, וכן הספר תורה (מצד הארון או בתוך הארון) – בביהמ"ק השלישי. והעיקר – שכל זה נעשה תיכף ומיד, שלא על הסדר – שלא ממתנינים עד לחמשה עשר בניסן ("ימי צאתך מארץ מצרים"), ואפילו לא עד ר"ח ניסן (הקמת המשכן (ב'פ' פקודי) ו"ויקרא אל משה"), אלא בחודש זה, "החודש אשר נהפך גו' לשמחה", וביום זה, יום העשרים, בגימטריא כתר – שקשור במיוחד לחתן וכלה שהם בדוגמת מלך ומלכה, כיון שיופי המלך תלוי בכתר.

ויש להוסיף, שכיון שחתן וכלה הם בדוגמת מלך ומלכה, אזי ניתוסף עוד יותר בכל הענינים והברכות האמורות לעיל שכוללים כל הברכות האפשריות בעולם, מתוך הרחבה אמיתית דמלך ומלכה, כולל ובמיוחד – בנוגע לברכה העיקרית דגאולה האמיתית והשלימה, ותיכף ומיד ממש.

ובכל זה ניתוסף עוד יותר עי"ז שכאו"א מכם מקבל על עצמו שליחות מצוה לצדקה – שיתנו עתה, ובהוספה מדילי', כל אחד ואחת לפום שיעור דילי', כפי נדבת לבו. ועד"ז בנוגע להורים, מחנכים ומחנכות – שגם הם יתנו לצדקה בקשר עם החתונה, כהמנהג בזה. ו"גדולה צדקה שמקרכת את הגאולה" – תיכף ומיד ממש.

כ"ו ניסן ה'תנש"א

ע"י החיים המשותפים באופן של "זכו" - מלשון זיכור ובירור ועלי' מחיל אל חיל - "שכינה ביניהם"

(בלתי מוגה)

בהוספה על הברכות האמורות לפנ"ז, שבהם נכללים אלו שנכנסו עתה, בתוך כלל ישראל (כמוזכר לעיל) - ישנה ברכה מיוחדת בקשר לחתן וכלה, ש"זכו - שכינה ביניהן" ע"י החיים המשותפים בנישואין עדי-עד באופן של "זכו", מלשון זיכור ובירור ועלי' מחיל אל חיל - עדי עד, ובנים ובנות עוסקים בתורה ומצוות'.

ועי"ז נעשה כאמור שכינה שרוי' ביניהם, וכמו שכתוב "זכר ונקבה בראם ויברך אותם ויקרא את שמם אדם", על שם אדמה לעליון (וכמ"ש בפסוק שלפנ"ז, "ביום ברא אלקים אדם בדמות אלוקים ברא אותו"). ולהוסיף שאף שהשראת השכינה היא בקביעות ובתמידיות, אבל יחד עם זה נעשית כאמור ההליכה מחיל אל חיל, עד ש"יראה אל אלקים בציון". ויש להוסיף, שהעבודה עצמה היא ש"יראה אל אלקים בציון" - לעשות "ארץ ישראל" בעניניו הגשמיים, שע"ז נעשית השראת השכינה ("ושכנתי בתוכם", בתוך כאו"א) ביתר שאת, מצד שזוהי "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלוקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה". ועד שזוכים להשלימות דארץ ישראל בפשטות (כמ"ש בהמשך הכתוב) "מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהי' גבולכם" - "ירחיב הוי' אלוקיך את גבולך", "ויספת לך עוד שלוש ערים על השלש האלה" - ג' ארצות קיני קניזי וקדמוני.

ובמיוחד, ע"י המנהג שכבר הולך ומתפשט ביותר וביותר, שהחתן כלה וכל קרוביהם החל מההורים והזקנים - מוסיפים בצדקה יותר מהרגיל, בקשר לשידוך והחופה כו' - שענין זה מזרז עוד יותר אל כל ברכות השם, ועד להברכה שאומרים בה"שבע ברכות" - "מהרה ה"א ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים כו' קול חתן וקול כלה", כל החמשה קולות. וזה קשור גם עם ההרחבה של ארץ

ישראל בפשטות - כמרומז בכך שה' פעמים "קול" (ה' קולות) בגימטריא "פרת",
"מן הנהר נהר פרת גו' יהי' גבולכם".

וע"י החלטתם של החו"כ לייסד ביתם (או שכבר ייסדו) להיות בית בישראל,
באופן של "שכינה ביניהם" - הרי זו הקדמה קרוב לבנין בית המקדש (שבו
מתקיים "ושכנתי בתוכם") "מקדש אדנ"י כוננו ידיך". שאז יתקיים בפשטות "ישמע
בערי יהודה ובחוצות ירושלים כו' קול חתן וקול כלה", ותיכף ומיד ממש.

ט' סיון ה'תנש"א ברכה מיוחדת לחתנים וכלות - כל שבע הברכות שאומרים בשמחת נישואין

(בלתי מוגה)

בהוספה על הברכות האמורות לעיל - ישנה ברכה מיוחדת לחתנים וכלות: לכל לראש - הברכה שנתפרשה בתורה בנוגע לנישואין הראשונים: "זכר ונקבה בראם ויברך אותם ויקרא את שמם אדם גו'".

ובפרטיות יותר - כל שבע הברכות שאומרים בשמחת נישואין, ועד לסיומם וחותמם בברכה הקשורה עם הגאולה דכל בני בכל הדורות: "מהרה . . ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול חתן וקול כלה וגו'". ובוזה נכלל גם שכל ההכנות להחתונה יהיו (או שכבר היו) "אויף אַ אידישן און אַ חסידישן אופן", ובהצלחה, ועאכו"כ החתונה עצמה, שבעת ימי המשתה, והמשכם בשנה הראשונה, "נקי יהי לביתו שנה אחת ושימח את אשתו", וכל המשך החיים מתוך אושר ושמחה, בנין עדי עד, על יסודי התומ"צ, ומבורך בבנים ובנות, ופרנסה בהרחבה, ובריאות הגוף והנשמה, ועד להברכה העיקרית דגאולה האמיתית והשלמה, כנ"ל.

ויש לקשר ענין זה עם "זמן מתן תורתנו" - כידוע שבמתן-תורה היתה החתונה דהקב"ה וכנס"י, כמארז"ל "ביום חתונתו זה מתן תורה", והשלימות בזה תהי' בימות המשיח, שאז יהי' חידוש במתן-תורה, "תורה חדשה מאתי תצא", וחידוש בהנישואין דהקב"ה וכנס"י, כמארז"ל "העולם הזה אירוסין היו . . אבל לימות המשיח יהיו נישואין", וכמ"ש "ביום ההוא גו' תקראי איש"י". ואז - יתוסף חידוש וברכה והצלחה בשמחת נישואין של כל חתן וכלה ומשפחותיהם, בארצנו הקדושה ובירושלים עיר הקודש, כאמור, ש"ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול חתן וקול כלה".

והשליחות מצוה לצדקה - כמנהג ישראל שהחתן והכלה והוריהם וקרוביהם מוסיפים בנתינת הצדקה ביום החופה - תוסיף יותר בברכותיו של הקב"ה

להחתן והכלה, ותמהר ותזרז עוד יותר את הנישואין של הקב"ה וכנס"י, כנס"י והקב"ה. וכל ענינים אלה - באופן ד"נשא את ראש", ובאופן ד"בהעלותך את הנרות", כולל ובמיוחד - הדלקת הנרות ע"י אהרן ("משה ואהרן עמהם") בביהמ"ק השלישי, "מקדש אדני-י כוננו ידיך", תיכף ומיד ממש.

י"ד תמוז ה'תנש"א

(בלתי מוגה)

בהוספה על הברכות האמורות לפנ"ז, - שכיוון שנאמרו בבית-הכנסת ובית-המדרש ובית מעשים-טובים, בודאי יתקיימו כל הברכות האמורות, למילוי משאלות לבב כל אחד ואחד

מישראל, ובהוספה לזה, ב"ברכתו של הקב"ה" - ניתוסף בזה ברכות מיוחדת בנוגע לשידוך וחתונה של חתן-כלה שמתכוונים לבנות "בנין עדי עד", על יסודי התורה ומצוותיה שהם נצחיים - שההכנות להחתונה, החתונה עצמה, ושבעת ימי המשתה, וההמשך שלאח"ז לאורך ימים ושנים טובות - תהיינה כולן בהצלחה רבה ומופלגה, ומתוך שמחה, ושמחת חתן וכלה, שהיא למעלה מכל מדידה והגבלה (כמדובר כמ"פ).

ועוד וגם זה עיקר - והוא העיקר - שענין זה נעשה הכנה קרובה לקיום היעוד "מהרה גו' ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול חתן וקול כלה וגו'", וכן ה"בניין עדי עד" דביהמ"ק השלישי, "מקדש אדניי כוננו ידיך", שקשור ושייך לחתונתו של הקב"ה (כביכול) עם כאו"א מישראל ועם כלל ישראל וכנסת ישראל שתהי' לעתיד לבוא, כמארז"ל "העולם הזה אירוסין היו .. לימות המשיח יהיו נישואין", שאז יהי' גם שלימות הענין ד"קול ששון וקול שמחה", עם כל העשר לשונות של שמחה,

ומההכנות לזה - החתונה ונישואין של כל חתן וכלה מבניי, דכיוון שנישואין אלה מתקיימים לאחר האירוסין דהקב"ה וכנס"י, ה"ז מזרז וממהר את הנישואין דהקב"ה וכנס"י.

ויה"ר שהחתנים והכלות הנמצאים כאן יזכו לכל זה תיכף ומיד - שבד בבד עם עריכת כל ההכנות להחתונה, החתונה עצמה, שבעת ימי המשתה וכל ההמשך שלאח"ז, באופן דתכלית השלימות, ותכלית הטוב, בטוב הנראה והנגלה - זוכים תיכף ומיד לחתונתו של הקב"ה עם כנס"י נועי"ז גם עם כאו"א

מישראל, שנשמתו היא "חלק אלוהי ממעל ממש", חלק מן העצם (כמדובר כמ"פ), כך, שכללות המעמד ומצב דלעתיד לבוא, "מיטן גאנצן לעתיד לבוא" – נעשה תיכף ומיד ממש, "לא עיכבן אפילו כהרף עין".

ובדרך ממילא – יהפכו ימים אלו (מיום הראשון הבא) "לששון ולשמחה ולמועדים טובים", כיוון שזוכים לגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ביום הרביעי דשבוע זה, פרשת בלק, ביחד עם קיום כל נבואות הגאולה שבפרשה זו (כמדובר לעיל), שכוללים את כל נבואות הגאולה שבספרי הנביאים, כולל גם היעוד "מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול חתן וקול כלה".

ובכל זה ניתוסף עוד יותר עי"ז שהחתן-כלה וכן קרוביהם – ובפרט הוריהם – יסיפו בנתינת הצדקה ביום החופה, או לפנ"ז, או לאח"ז, או ככולם יחד.

ועוד והוא העיקר – שדבר זה ימהר ויביא תיכף ומיד ממש את קיום היעוד ד"מהרה ישמע גו'", ולא רק "ישמע" לשון עתיד, אלא לשון הוה, שתיכף ומיד ממש בהוה שומעים "בערי יהודה ובחוצות ירושלים גו' קול חתן וקול כלה", כל ה"חמשה קולות" וכל העשר לשונות של שמחה, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, וכמדובר כמ"פ – תיכף ומיד ממש.

אור לבדר"ח מרחשון ה'תשנ"ב

גם הקרובים מהדורות הקודמים משתתפים בשמחה זו

(בלתי מוגה)

בהוספה על האמור לעיל (בפרט בשיחה הראשונה) שבזה נכלל כאו"א מבני ישראל בתוך כלל ישראל - הרי הברכות באות בהוספה מיוחדת כשמדובר אודות הקמת בית בישראל על יסודי התורה והמצוה ובנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוותי', כפי שזה קשור עם הענין של חתן וכלה, הן בנוגע להכנות לחתונה, והן החתונה עצמה, ושבעת ימי המשתה, והאריכות ימים ושנים טובות שלאחרי זה.

ובפרט שכל זה הוא הכנה קרובה (כפי שאומרים בשבע ברכות) שיהי' "מהרה" - ממש ("גאָר אינגיכן, אינגיכן ממש") - "ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים . . קול חתן וקול כלה" וכל הענינים שמונים לאחרי זה. ובמיוחד כמנהג ישראל בנוגע לחתן וכלה, שהן החתן והכלה עצמם והן הוריהם, קרוביהם וחבריהם הטובים - נותנים לצדקה יותר מכפי הרגיל, בקשר עם זה שישנה חתונה חדשה בישראל. והפירוש במה שמזכירים "ישראל" - שזהו דבר שקשור ונוגע לכאו"א מבני ישראל ולכלל ישראל, ועוד יותר, כמבואר בספרים, שגם הקרובים מהדורות הקודמים משתתפים בשמחה זו, ועאכו"כ הקרובים שהם בחיים חיותם בעלמא דיין. ושהחתונה תהי' ברוב עם וברוב שמחה, הן בכמות והן באיכות, והחתן וכלה יבורכו בכל המצטרך להם, שיהי' בני חיי ומזוני רויחי, וכל הענינים באופן ד"רויחי".

וכל ענינים אלו יחד מזרזים עוד יותר - שתיכף ומיד ממש תהי' החתונה הכללית, שאז כאו"א מבני ישראל נמצא במעמד ומצב של שמחה, כיון שנמצאים כולם יחד בארץ הקודש, ושם גופא - "בערי יהודה ובחוצות ירושלים", וחוגגים שם שמחות יהודיות בכלל, ושמחות חתונה במיוחד, החל מההמשך של חתונות אלו או שבעת ימי המשתה שלהם, או ההכנות לחתונה.

ועוד והוא העיקר - שזוכים לכל ענינים אלו תיכף ומיד ממש בגאולה האמיתית והשלימה, וממילא, ממשיכים את השבע ברכות, או ההמשך בחתונה עצמה - היום הראשון או הלילה הראשון - מתוך שמחה וטוב לבב.

ובפרט שמקיימים את מנהג ישראל האמור, שהחתן והכלה וקרוביהם (החל מההורים) מוסיפים עוד יותר בעניני צדקה, ובעניני תורה ומצות במיוחד, שאז מיתוסף הרי עוד יותר בשמחה של תורה ושמחה של מצוה. וכל זה מתאחד ("ווערט צוזאמגעשטעלט") ונעשה דבר אחד עם שמחת כלל ישראל - דאף שלכאורה זוהי שמחת חתן וכלה אלו כפרט, הרי הם פרט וחלק מכלל ישראל, והרי "העצם כשאתה תופס במקצתו אתה תופס בכולו", דהיינו, שבדבר "עצמי" (אן עצם'דיקע זאך"), גם כשישנו רק חלק, ועד שנראה כחלק קטן (אדם אחד ויחיד לגבי כלל ישראל), אעפ"כ - "אתה תופס בכולו", כיון שמדובר אודות בני ישראל ועניני יהדות תורה ומצוותי', והעיקר - מדובר אודות שמחתו של הקב"ה, שהוא למעלה מכל מדידה והגבלה, ומקור כל השמחה וכל השמחות, ומקור כל הברכות.

החל מהברכה - שתהי' חתונה זו, וההכנות לחתונה, וז' ימי המשתה דהחתונה, בתוך כל חתונות בני ובנות ישראל בכל מקום שהם, יחד עם ההכנות לחתונות שעדיין צריכות להתקיים - בשמחה הכי גדולה. ותיכף ומיד ממש יהי' ההמשך - ש"ישמע (לא רק לשון עתיד, אלא לשון הווה) בערי יהודה ובחוצות ירושלים. . קול חתן וקול כלה", החל מחתן וכלה אלו עם כל קרוביהם, והחל מכלל ישראל בדור זה - עד לכלל ישראל דכל הדורות כולם. ועוד, והוא העיקר, שמשמחת בנין עדי-עד שהיא שמחה למעלה מכל מדידה והגבלה - נעשה מיד ההמשך לזה בשמחה הכי כללית, שמחת הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

מוצאי כ' כסלו ה'תשנ"ב כנהוג בדורנו זה שהחתן והכלה לומדים תורה יחד

(בלתי מוגה)

בהוספה על הברכות האמורות לעיל, שהן חלות בודאי על חתנים וכלות, שמתכוננים לבנות בית בישראל, בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה, המהוה גם, הכנה והקדמה, ודוגמא - אל ה"מהרה . . ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה כו'", כמוזכר כמה פעמים, וכמובן בפשטות לכאו"א - מיתוסף במיוחד, בקשר לזה, שהם הולכים לבנות "בית חדש" בישראל, וממילא הם מתברכים בכל הברכות הקשורות עם שנה ראשונה, "נקי יהי לביתו שנה אחת", שאז אינו שייך לעניני טרדות, ואך טוב ושמחה גלויים ימצאום תמיד כל הימים, בטוב הנראה והנגלה, החל מהטוב ושמחה האמיתיים, ה"קול ששון גו'" בפשטות - בארצנו הקדושה.

והרי לזה מקשרים כל חתונה, בכל מקום המצאם של יהודים, הן בדורות שעברו, והן בדורנו זה. ובפרט בעמדנו בשנה זו, ובחודש זה, חודש כסלו, שהוא "א' מזל'דיקער חודש", הקשור לחתונות במיוחד, כמדובר כמה פעמים - הרי זה מדגיש עוד יותר את הקשר והשייכות של כל הענינים זה לזה, ובפרט השייכות בין כל עניני השמחה דכאו"א מישראל, ובמיוחד השייכות עם השמחה העיקרית (כנ"ל) דכלל ישראל, וביחד עם זה - דכל אחד ואחת מישראל, שמחת הגאולה האמיתית והשלימה.

ובפרט ע"י הנתינה לצדקה, שהיא מוסיפה בכל עניני שמחה, החל מהשמחה האמורה - שמחת החתונה דהקב"ה עם כנסת ישראל, שכן, בינתיים הרי זה באופן ד"אירוסין" בלבד (כדאיא במדרש), ותיכף ומיד ממש בגאולה האמיתית והשלימה יהיו ה"נישואין", ובאופן ד"בנין עדי-עד", גאולה שאין אחרי' גלות, ועד כדי כך, שאין צורך כלל להזכיר את כל ענין ה"גלות", וכל הזכרתה היא אך ורק ע"י שמוסיפים 'אל"ף רבתי' באמצע תיבת "גולה", וממילא הרי זו "גאולה", בגאולה האמיתית והשלימה.

ומיד בהתחלת הגאולה יהי' גם הענין ד"מהרה . . ישמע . . קול ששון כו'", כל חמשת הקולות, הכוללים את כל השמחות כולן, החל מהשמחה העיקרית - הנישואין דכלל ישראל עם הקב"ה, וביחד עם זה הרי אלו גם הנישואין של כאו"א מישראל בפרטיות, כביכול, עם הקב"ה, עם עצמות ומהות, ועד לתכלית ההתאחדות ד"ישראל וקוב"ה כולא חד" !

וע"י ההוספה בנתינת הצדקה זוכים לזה תיכף ומיד ממש, שהרי צדקה מזרזת ומקדימה את כל הענינים הטובים, ועאכו"כ ענין עיקרי דשמחת חתן וכלה, שמחה עד אין-סוף, ועאכו"כ שמחת חתן וכלה העיקריים והכלליים, הנישואין דישראל וקוב"ה. ועד שנעשה "יחוד נפלא" ביניהם, "והיו לבשר אחד", ע"י לימוד התורה.

ועד"ז בחתן וכלה בפשטות, כנהוג בדורנו זה, שהחתן והכלה [(ובפרט) לאחר הנישואין שאז אין בזה פגיעה בענין הצניעות] לומדים תורה יחד, היינו, שמקשרים את ה"קול חתן וקול כלה" עם "קול תורה", ועד לכל החמשה קולות דתורה. והעיקר - עם ה"תורה חדשה מאתי תצא", מעצמות-ומהות בפשטות, ועד להעצמות-ומהות שבפשיטות דכאו"א מישראל, החל מהחתן והכלה, והוריהם וקרוביהם, ומסדרי הקידושין הנישואין והאירוסין, ובעיקר - הנישואין, שבהם דוקא נעשית השלימות דכל ענינים אלו.

ותיכף ומיד זוכים, שמבקשת יעקב "לישב בשלוה" - נעשה כך בפועל בכאו"א מישראל, ובפרט בחתן וכלה, שהנישואין נערכים באופן ד"שלום ושלוחה", ועד להשלימות ב"שלום ושלוחה" כפי שיהי' בגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש.

י"ז שבט ה'תשנ"ב

כל יהודי וכל בני ישראל, שייכים לכל חתן וכלה

(בלתי מוגה)

בהוספה על הברכות האמורות, שהן שייכות (גם ובמיוחד) לחתן וכלה, כיון שהם מתחילים חיים חדשים, ובונים בית חדש, ובמילא הרי זה נעשה "דירה לו ית' בתחתונים" באופן נעלה ביותר ("אויף גאָר אַ גהויבענעם אופן"), ובאופן חדש (כמדובר כמה פעמים), וממילא מובן, שיש להם שייכות בפשטות לכל הברכות האמורות – מתוספות עוד ברכות, שהן מיוחדות דוקא לחתן וכלה.

ובפרט שכללות ענין החתונה קשור במיוחד עם מתן-תורה, כפי שאומרים בברכות הנישואין "מהרה . . . ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה קול כו", כל החמשה קולות הקשורים עם החמשה קולות דמתן-תורה – שזה מוסיף עוד יותר בהצלחה ובברכה – הן בהכנות להחתונה, והן בהחתונה בפשטות, ובהחתונה בפנימיות, ובהמשך באריכות ימים ושנים טובות שלאחרי החתונה, ובנים ובנות עוסקים בתורה ומצוותי', ושיזכו לחתן בנים ובני בנים, וכמדובר כמה פעמים.

ועוד והוא העיקר – "שהיעוד "מהרה . . . ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים כו" יקויים תיכף ומיד ממש, כך, שכשאומרים "מהרה" הרי זה מתקיים ברגע שלאחרי רגע זה בו אנו נמצאים [שזהו אמיתית הענין ד"מהרה" – ללא שום הפסק, אלא תיכף ומיד, ללא הוספת רגע אפילו], ובפשטות – "ישמע . . . בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול וכו" (כל חמשת הקולות כמדובר כמה פעמים) – בארצנו הקדושה, ובירושלים עיה"ק, בהר הקודש, ובבית המקדש השלישי והמשולש, ועוד ועיקר, כאמור, תיכף ומיד ממש.

ובכווננו משבת שירה יקויים בנו "ונודה לך שיר חדש", והולכים לקבל את ה"תורה חדשה מאתי תצא", (שכל זה קשור במיוחד עם חתן וכלה הבונים בנין חדש), ונזכה שכל הענינים יהיו באופן חדש, החל מ"שיר חדש", וגאולה האמיתית והשלמה באופן חדש. ועוד ועיקר – תיכף ומיד ממש.

ובפרט מצד הזירוז שנעשה ע"י ההוספה במעשה הצדקה, אשר, בודאי יוסיפו בצדקה - החתן והכלה, והוריהם, המחותנים והקרובים, כמנהג ישראל לתת לצדקה בקשר לחתונה, ובפרט החתן והכלה וכל השייכים אליהם, שלאמיתתו של דבר - כל יהודי, וכל בני ישראל, שייכים לכל חתן וכלה, שכן, מצד האהבת ישראל הרי כולם הם "כאיש אחד בלב אחד".

ותיכף ומיד ממש - נלך לקבל "תורה אחת" מ"הוי' אחד" - בארץ אחת ובעיר אחת, ועד לקדש-הקדשים, ועוד ועיקר - תיכף ומיד ממש, ותיכף ומיד ממש.

לזכות החתן והכלה
הרה"ח שמואל
וסימח חיה שיחיו סלונים

והוריהם:

הרה"ח צבי חיים ואביגיל שיחיו סלונים
הרה"ח מנחם מענדל ומירי שיחיו שטרסברג

וזקניהם:

הרה"ח פתחיה וטובה שיחיו ליפסקר
הרה"ח יוסף מאיר ונחמה שיחיו שטרסברג
הרה"ח שמואל יעקב והינדא שיחיו קעניג